

கணபதிதுணை.

திருத்துழைபூர்ச்
சாந்தலிங்க சுவாமிகள்
அருளிச்செய்த
வைவராக்கியதீபம்.

இஃது

திருப்போரூச்
சிதம்பரசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த உரையுடன்

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்:

MAHARISHI
10 U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

மகாமகோபாத்தாரா, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.
கணபதிநகரம்.

வைராகீகியத் தீபம்

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

கணபதிவணக்கம்.

ஆரணமுகம்புகழ் - வாரணந்துதிசெயக்
காரணசுகபரி - பூரணம்வருமே.

சுட்பிரமண்ணியர்வணக்கம்.

போரூரிழைவன் - சீரூர்தானே
யேரூர்தரநினை - நேரூர்நெஞ்சே.

நூலாசிரியர்வணக்கம்.

ஆய்ந்தவின்பம் - வாய்ந்துளநிறையச்
சாந்தையன்பதம் - யாந்தொழுவோமே.

குருவணக்கம்

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டரு
யேவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க யேத்தொழ
நேயமோ டதுதின நினைக நெஞ்சமே.

கடவுள்வணக்கம்.

திருவளர் க்மலத் தயன்செயிப் புவிமுன்
 நிகழ்தரு முலகெலாந் தன்பான்
 மருவுசிற் சத்தி யெனுங் கிரணத்தால்
 வந்தெழு கானனீ ராக
 விருமையா மதிமாய்த் தறிஞராங் காந்தத்
 திடையருட் சுட* ருமிழ்ந் திலங்கு
 மொருசிவா தித்தன் றனைநம திருள்போ
 யொழியநா டொறுமிறைஞ் சிடுவாம்.

எ-து. அழகு வளராரின்ற தாமரைமலரின்கண் எழுந்
 தருளி யிருக்கின்ற பிரமனாலே சிருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப்
 பிருதிவி தத்துவ முதலாக நாதத்துவ மீறாக விளங்கா
 ரின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் தன்கட் பொருந்திய சிற்சத்தி
 யாகிய கிரணத்தினாலே வந்துதோன்றின கானற்சலமாக
 அறிஞர்களது துவிதபுத்தியாகிய சந்திரனொளியை மறை
 த்து அவர்களாகிய காந்தக் கற்களிடத்துக் கிருபையாகிய
 அக்கினியைத் தோன்றச்செய்து விளங்காரின்ற ஒப்பற்ற
 சிவ சூரியனை நமது அஞ்ஞானமாகிய விருள்போய் நீங்கு
 ம்படி எக்காலமும் வணங்குவாம், எ-று.

சூரியனைவிட்டு நீங்காதகிரணமும், அக்கிரணத்தைவி
 ட்டி நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற கானற்சல
 மும், அச்சூரியனது மிகுந்த பிரகாசத்தினாலே சந்திரப்
 பிரகாசமறைததும், காந்தக்கல்லினிடத்து அக்கினிதோ
 ன்றுததும், அவனது சந்திரதியி லியல்பா யுண்டாவது
 போல் சிவனைவிட்டு நீங்காத அபின்னாசத்தியும், அச்சத்

* உமிழ்த்து - பிறவினைப் பொருளில்வந்தது.

தியைவிட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பின்னாசத்தியும், அச்சிவனது ஞானத்தினாலே அறிஞரது துவிதபுத்தி மறைதலும், அவரிடத்து அருள் தோன்றுதலும், இவனது சந்நிதியி லியல்பா யுண்டாமென்பதும், ஜீவனு மீசுவரனும் பின்னாசத்தியி லிருத்தலினாலும், அப் பின்னாசத்தி பொய்யாய்த் தோன்றுதலினாலும், அபின்னாசத்தி சிவனது பிரகாசமாதலினாலும், இச்சிவனாகிய சத்திமானை விட அச்சத்திகள் வேறல்லாமையாலும் பொருளொன் றென்பதும் கண்டுகொள்க. சூரியனைக் கண்டபேர்க்குப் பூதவிருள் நீங்குதல்போற் சிவனை யெக்காலமும் வணங் குவோர்க்கு அஞ்ஞானம் நீங்குமாதலின் 'நமதிருள்போ யொழிய நாடொறு மிறைஞ்சிடுவாம்' என்றார். (க)

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர்
சுடர்கெழு பூரண மதியை
முன்னமே தீண்டிற் றொளிவெளிப் படலான்
மோசன காலமெய் தியதாற்
றன்னிடத் தீசன் முதற்புவி முடிவெண்
டருதுரை யாதிவந் தொடுங்கப்
பின்னைய பினையாந் தினாகள் வீசிடுமோர்
பிரமவே லையிலினிப் படிவாம்.

எ - து. ஆணவமாகிய பாம்பு செறிந்து எமது அறிவா கிய ஒப்பற்ற ஞானப்பிரகாசம் பொருந்திய பரிபூரண சந்திரனை அநாதியே மறைத்தது. இப்போது ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின் விடுதலைக்காலம் வந்து பொருந்திய தாகையால் தனகிடத்து நாததத்துவ முதலும் பிருதிவி தத்துவ மீறுமாக வெண்ணப்பட்ட துரை திவலை குமிழி

கள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி பின்னாசத்தி அபின்னாசத்திக ளாகிய விரண்டலைகளை வீசாநின்ற ஒப்பற்ற பிரமசாகர த்திலே இனி மூழ்குவாம், எ-து.

உயிரினது இச்சா ஞானக் கிரியையாகிய சந்திரனை அநா தியிலே மறைத்த ஆணவமாகிய ாம்பு இப்போது விடு தலையாக ஞானப்பிரகாசம் விளங்குதலின், இனிப்பிர மத்தை அடையலாமென்பது துணிந்து 'பிரமவேலையி லினிபபடிவாம்' என்றா. பின்னாசத்தியால் அநேகமாகக் காண்குதல், அபின்னாசத்தியால் ஏகமாகக் காண்குதல். இங்ஙனம் ஏகமாகக் காண்குதலும் ஓரசைவாகலின் இச் சத்தியையும் அலையாகக் கூறினானென்க. றுறா திவலை குமிழிகளென்றது தத்துவங்களையும், நானாவாகிய தேகங் களையும், அண்டங்களையும் எனக்கொள்க. (உ)

அருளிறைவணக்கம்.

எப்பொருள் களுமா யொப்புயர் வினறி
யிருந்ததன் னுருவிறை குறையா
தப்படி யிருக்க வாலியா நீரி
னருளிறை யாயெமக் கேம
வைப்பென வன்னை யெனப்பிதா வெனக்கண்
மணியெனத் தவப்பய னெனவுட்
செப்புயி ரொனவந் தாண்ட காளத்தி
தேசிகன் றிருவடி பணிவாம்.

எ - து. எவ்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் தானாய்ச் சமாநாதிகமின்றியிருந்த தனது சொருபத்திலே சிறிதுமாத்திரமாயினும் குறைவுபடாமல் இருந்தபடியே

யிருக்க, நீர் ஆலாங்கட்டியாய்த் தடித்ததுபோற் பூரணமாகிய தான் தடித்துக் கிருபாமூர்த்தியாகியு் எம்போல் வார்க்கு இன்பம்பொருந்திய நிகேஷம்போலவும், தாய் போலவும், தந்தைபோலவும், கண்ணின்மணிபோலவும், தபோபலம்போலவும், உடலுக்குள் உயிர் போலவும்வந்து ஆட்கொண்டருளிய காளத்திதேவனென்னு நாமதேயத் தையுடைய ஆசாரியனது அழகிய பாதங்களை வணங்குவாம், எ-று.

நிகேஷபத்தை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதல்போல் ஆசாரியனை நினைக்குந்தோறும் மனப்பூரிப்பு வருதலின் 'வைப்பு' என்றும், தாய் அமுதாட்டி உடம்பை வளர்த்தல்போல் உபதேசமொழிகளை அனுக்கிரகித்து அறிவை வளர்த்தலின் 'அன்னை' என்றும், தந்தை தவிர்காரியத்திற் செல்லுதலைத் தடுத்துச் செய்காரியத்திற் செலுத்துதல்போல் அசாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின் வழிசெல்லாது தடுத்துச் சாஸ்திரப்பிரபஞ்சத்தின் வழி செலுத்துதலிற் 'பிதா' என்றும், கண்மணியானது நன்று இது தீது இது என்று அறிவித்தல்போற் பந்தந் துன்பமென்றும், மோக்ஷம் இன்பமென்றும் அறிவித்தலிற் 'கண்மணி' என்றும், தவப்பயன் எங்கேயிருந்தாலும் அங்கேவந்து உதவி யின்பத்தைக் கொடுத்தல்போல் எங்கேயிருந்தாலும் தமது பூரணசொருபத்தை விளக்கி யின்பத்தைக்கொடுத்தலின் 'தவப்பயன்' என்றும் உடலுக்கு ஞாயிர் அந்தவுடலை அபிமானித்து அதன்கண் வருந் துன்பத்தைத் துடைத்தல்போல் உயிருக்குயிராயிருந்து அவ்வுயிருக்குத் துன்பந்தருகிற மும்மலங்களைத் துடைத்தலின் 'உடலுட்செப்புயிர்' என்றும் கூறினானெனக்கொள்க.

அருந்திய காலத் தற்பமாப் பிற்பே
 றொளடத முடலினின் றுடலை
 வருந்தல் * செய் பிணியெல் லாமகற்றுதலின்
 வஞ்சனே நெஞ்சின்மாற் றரிதா
 யிருந்தவெப் பற்றும் பிறறைநாள் களின்விட்
 டேகவன் றேகடைக் கணித்தல்
 புரிந்தநங்குரவ னருளிநுந்தமை யெப்பொழுது
 முண்ணினேந்து வாழ்த் திடுவாம்.

எ - து. ஒருவியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெரியமரு
 ந்தை உட்கொண்டகாலத்தில் அம்மருந்து முன்னர் வியா
 தியைச் சிறிதாக நீக்கிப் பின்னர்த் தனதுசாரம் உடலி
 லே நின்றாறி அந்தவுடலை வருத்துதல் செய்கிற வியாதி
 களையெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல் வஞ்சகனாகிய
 வெனது மனத்தின்கண் நீங்குதற்கு அரிதாயிருந்துள்ள
 எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களும் பின்பு சில நாள்களிலே
 விட்டு நீங்கத் திருவடியை அடைந்தவன்றே கிருபானோ
 க்கஞ்செய்த நமது ஆசாரியனது கிருபையிருந்த தன்மை
 யை எக்காலத்தும் மனத்தினாலே நினைத்து வாக்கினாலே
 தோத்திரம் பண்ணுவாம், எ-று.

வைத்தியன் கொடுத்த மருந்தை ஒருவன் உட்கொண்ட
 காலத்தில் அம்மருந்து முன்பு சிறிது வியாதியைப் போ
 க்கி அவன்சொன்ன பத்திய பாகப்படியே நிற்க அஃது
 உடலிலேநின்று ஊறிப் பின்பு மற்றைவியாதிகளை யெல்
 லாம் ஒருங்கே நீக்குதல்போல் ஆசாரியர் கிருபானோக்

* வருந்தல் தொடைநோக்கி மெவித்தது.

கம வைத்தகாலத்தில் அக்கிருபாபோக்கம் முன்பு சில பற்றுக்களை நீக்கி அவா அருளிச் செய்த நன்மாக்கத்தின் படியே நிற்க அக்கிருபை மனத்தின்கண் மாறாது நின்று மற்றைபபற்றுக்களையும் போக்கிறதென்து கண்டுகொள்க.

(ச)

வேதாகமச்சிறப்பு.

அரையன்வா யுரைகள் வரைதரு முடங்க
லதுவரக் காணின்மற் றவனா
டனாயின்வாழ் பவருண் ணெங்குயோர்ந் ததன்
வாய்ச் சாற்றிய முறைசெய்வா றொன்றாற்
கனாயில்பே ரின்பந் தரவெமக் கிறைசொல்
கட்டுரை யென்னின்வே றென்னை
யுரையுள வேதா கமமவ னெனக்கண்
டுரைத்தவா புரிசுவ தல்லால்.

எ - து. இராசாவினது வாய்மொழிகள் எழுதப்பட்ட திருமுகமானது வரக்கண்டபோது அந்த இராசாவினால் ஆளப்பட்ட பூமியின்கண் வாழாரின்றோர் மனநடுக்குற்று அந்தத் திருமுகவாசகத்தை யெல்லாம் விசாரித்து அதன் கண் சொன்னபிரகாரமே செய்து முடிப்பாரானால் மட்டில்லாத பேரானந்தத்தைத் தருதற்பொருட்டி எமக்கு இறைவனால் கூறப்பட்ட உறுதிமொழிகளானால் வேறே யும் வார்த்தைகள் என்னையுள்ளன? வேதாகமங்களை அவ் விறைவனெனவே கண்டு அவற்றின்கண்ணே சொல்லப் பட்ட முறையேசெய்து முடிப்பதல்லாமல், எ-து.

இராசாவினது திருமுகத்திற் சொன்னபடியே செய்யு் தோர்க்கு இன்பமும், அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்

க்குத் துன்பமும், இம்மைக்கண் வருதல்போல் இறைவனது வேதாசுமங்களிலே சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு வீட்டின்பமும், அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குப் பிறவித்துன்பமும், மறுமைக்கண் வருமென்பது கண்டு கொள்க. இராசாவைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய் மொழி வரைந்த திருமுகத்தை அவனெனக் காண்குதல் போல் இறைவனைக் காணாதவிடத்தும் அவன் வாய்மொழி களாகிய வேதாசுமங்களை அவவிறைவனெனக் காணல் வேண்டுமென்று 'வேதாசும மவனெனக் கண்டு' என்றார்.

முதலால்.

கற்பழ மாகப் புரிதலிற் பெரிதென்
கருத்தினைத் திருத்திவந் தாண்ட
சிற்பர னருளாற் சொற்பொரு ளறியா
தேனும்வே தாகம வழியீண்
டுற்பவ மாதித் துயரைமுற் றவத்தா
னுணர்ந்தவர் துறவெனும் வாளா
லிற்பொருந் துதலை * முதலவா வறுத்தோ
ரின்பனீ டிறல்சொலந் கியைந்தேன்.

எ-து. கல்லைக் கனியாகச் செய்ததுபோல் மிகவும் எனது மனத்தினைச் செப்பஞ்செய்து வலியவந்து ஆட்கொண்டருளிய ஞானோசாரியனது கிருபையினாலே சொல்லியல்பு பொருளியல்புகளை அறியாத யானும் வேதாசுமங்களிற் கூறப்பட்ட மார்க்கத்தின்படியே இந்நூலின்கண் உற்பத்தி திதி லயங்களினால் வருந்துன்பங்களை முற்பிறவிகளிலே

செய்யப்பட்ட டிட்காமிய தவத்தினாலே இப்பிறவியிலே அறிந்தோர்கள் துறவாகிய வாளினாலே இல்வாழ்க்கையைப் பொருந்துதல் முதலிய அவாக்களைச் சேதித்து ஒப்பற்ற ஆனந்தமோகத்தை அடைதலைச் சொல்லுதற்குச் சம்மதித்தேன், எ-று.

சொற்பொருளிலக்கணத் தெரியாதிருந்தாலும் குருவினது கிருபையினாலே எல்லாம் விளங்குமாகலிற் ‘சித்பரனருளால்’ என்றும், இந்நூலைக் கற்பித்துச் சொல்லாமல் வேதாகமத்திற் சொன்ன மார்க்கத்தின்படியே சொல்லுகையினால் ‘வேதாகமவழி’ என்றும், முற்சனனங்களிலே தவம் புரிந்தவர்க்கல்லது பிறவி துன்பமென்று தோன்றாது ஆகையால் ‘உற்பவமாதித் துயரைமுற்றவத்தா னுணரந்தவா’ என்றும், முன் பெரியோர்கள் வீட்டைந்த மார்க்கத்தின்படியே இனிமேல் அடைவாரும் செல்லவேண்டிதலின் அவரது நடையை இவர்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டி முறறவத்தா னுணரந்தவா ‘இன்டவீமறல் சொலற்கியைந்தேன்’ என்றும் கூறினார். (௬)

அவையடக்கம்.

துணையில்பே ராசைக் கடலுளோர் கரையார்
துறவுவந் துறவுவந் ததற்கோர்
புணையெனப் பெரியோர் வருத்த நூல்களின்மு
ற் போதமி லேனுமீ துணாத்
லுணையமெய் வருந்த வயனெமி மாலன்
றுயர்ந்துதாழ்ந் தோடியுங் காண
விணையிலி நடித்தல் செயமருங் கலகை
யினமசைந் திடுதவி னன்றேற.

எ-து. உவமை சொல்லக்கூடாத பெரிய ஆசையாகிய கடலின்கண் ஆழந்துளொரக்கு அதற்குக் களையாகிய துறவுவந்து பொருந்தும்படி விருட்பமுற்று அக்கடலை நீந் துதற்கு ஒரு தெட்டமாய்ப் பெரியோர்கள் வசுத்துசசொ ல்லிய னுல்களின்முன்னா அறிவிலாதயானும் இர்துலைச் சொல்லுதல் உள்ளம் நைய உடலம் வருந்த ளான்முக னும் திருமாலும் அக்காலத்தில் அண்ணந்தமாய் ஆகா சத்திலே டறந்து உயார்தோடியும், டன்றிநு மாய் பூமி யைக்கிணி தாழந்தோடியும், காலை ஒட்டற்ற சிவன் நடனம் பண்ணுதல்செய்ய அவனது : ச்சங்குளில் நின்று பேய்க்கணங்களு் கூத்தாடுதல் டோலும், எ-று.

ஆசையாகிய கடற்குக் களா துறவென்தும், அக்கட லை நீந்தி இக்களையில் ஏறுதற்குத் தெட்டம் பெரியோர் வாக்கியமென்தும் காண்க. டெய்க்கணங்கள் கூத்தாடு தல் சிவன் அனுஞ்ஞெகாண்டாகையாலும், அவனுக்குத் திருவுளப்பங் காகையாலும், மாறுபாடாகாம டோல் இந்துஸ் சொல்லியது பெரியோர் அனுஞ்ஞெகாண்டா கையாலும், அவாக்குத் திருவுளப்பங் காகையாலும் இது மாறுபாடாகா தெனக்கொள்க. அன்று, ஏ - இரண்டும் அசைநிலைகள். (எ)

கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவாங்

கட்டது தனையென தெனவு

மியல்பதா மசுத்த மாதியா ருடற்கட்

டிதனையா னெனவும்வைத் தெணுமோர்

மயலதா மிருளைத் துறவெனு மொளியான்

மாற்றிறெஞ் சகத்தினை விளக்கஞ்

செயலி னிந்துற்குப் பெயர்வயி ராக
தீபமென் றுரைத்திடப் படுமால்.

எ - து. பெண்டி ாய முதலிய போகபந்தத்தினை
என்னெ னவும், அசுந்த துக்காநித்தியங்களே சகசமா
யுள்ள தேக டந்தத்தினை யுடனெனவும், மனத்தின்கண்
வைத்துக் கருதும் ஒப் றற மயக்கமாகிய விருனைத் துற
வாகிய ஒளியினாலே நீச்சி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ்
செய்தலினால் இங் ாச சாத்திரத்துக்குப் பெயா வைராக்
கியதீபம் என்று சொல்லட்டும், எ-து.

போகதேகங்களாகிய இருவகைட் ற்றையும் என்னது,
யான் என்று கருதவைக்கு மயக்கமாகிய விருனைத்துற
வாகிய ஒளியினாலே மாற்றி மனமாகிய வீட்டினை விளக்
கஞ் செய்தலி ள், இந்துற்குக் காரணப்பெயராக வைராக்
கியதீபமென்று சொல்லப்பட்ட தெனக்கொள்க. (அ)

தூலாசிரியாபெயா.

உருட்கறங் கூசன் மனமொடுங் கிடவென்
னுணர்வுநேத திரக்கியா னெனதா
மிருட்கெடுத் தெலாமாம பொருட்டிகழ்த் திடு
மோ ரெழில்வயி ராகதீபத்தை
மருட்கொடும் பாசக் குழிக்கண்யாம் வீழா
வகையரு ளினன்மறை முடிவின்
றெருட்கமை வீர சைவனெஞ் சாந்த
லிங்கதே சிகன்றெருட் சுடரோ.

எ - து. தேருருளையும் காற்றாடியும் ஊசலும்போல்
உழல்கின்ற மனது ஒடுங்கும்படி எனது உணர்வாகிய கண்

ணுக்கு யானென்னும் அகங்காரமும், எனதென்னுமமகாரமும் ஆகிய மயக்கவிருளக் கெடுததுச சகஜீவபர மூன்றுந் தானாய் விளங்காநின்ற பரமசிவமாகிய பொருளை விளங்காநின்ற ஒப்பற்ற வைராக்கியதீபத்தை யாங்கள் மருட்சியினாலே கொடிய பாசமாகிய சூழியினுள்ளே வீழாமல் உய்யும்படிக்குத் தந்தருளினான், வேதமுடிவாகிய தத்துவஞானத்துக்கு அமைந்த வீரசைவ மாடேசுவரனாகிய எம்முடைய சாந்தலிங்க தேசிகனென்னு ஞானசூரியன், எ-று.

வையிராகதீப மென்னு ஞாற்பெயர்க்கியைய உணர்வை நேத்திரமாகவும், அகங்கார மமகாரமயக்கத்தை இருளாகவும், பாசத்தைக் சூழியாகவும், பரமசிவத்தைப் பொருளாகவும், ஞாலாசிரியரை ஞானசூரியனாகவுஞ் சொல்ல வாயிற்று. சூரியன் தனதொளியைத் தீபத்தினிடத்திலே வைத்து விளக்கஞ்செய்கின்ற னென்பது ஞால்வழக்கமாதலால், இந்த ஞானசூரியன் வைராகதீபத்தைத் தந்தா னென்றற்குப் பொருத்தமுடைமை யறிக. நேத்திரத்துக்கு எனற்பாலது 'நேத்திரக்கு' என விகாரமாயிற்று. (க)

பாயிரமுற்றிற்று.

நூ ல்.

தோன்றிரின் றழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற்
றுன்பமே யன்றியெட் டினையு
மூன்றிநெஞ் சகத்தோர்ந் திழற்பிறி திலையா
லுண்டிபோற் றிரித்துயிர்க் கெல்லாந்

தான்றிகழ்த் திடுமேர் வகற்றிரு எரிருநூந்
தவிர்ந்து மற்றதுமுள படியே
யான்றவீ நெழுந் பவந்தவம் புரிந்தோ
ரகத்தினுட் டெரிதரு மன்றே.

எ-து. உற்பத்தி திதி லயங்களை உடைய கொடிய பிற
ப்பின்கண்ணே துண்டிமே யல்லாமல் எள்ளி னளவாயி
னும் மனத்தின்கண் அறிவை ஊன்றி விசாரணை பண்ணு
மிடத்துச் சுகமே இல்லை. அங்ஙனம் சுகமில்லாதிருந்தும்
உண்டுபோல் மாறுபடுத்தி உயிர்களுக்கெல்லாம் விளக்
கும் விசாரணையை மாற்றுகின்ற அஞ்ஞானவிருள். அந்த
விருளும் நீங்கி அப்பிறப்புத் துன்பமென்பதும், உள்ள
முறையே மாட்சிமைப்பட்ட மோகஷத்தை அடைதற்கு
முற் சன்னங்களிலே தவம்டண்ணின பெரியோர்களது
மனத்தின்கண்ணே தோன்றும், எ-று.

அஞ்ஞானவிருள் நீங்கினோக்குப் பிறப்புத் துன்பமா
கத தோனறுதலின் அவவிருளுடையோர்க்கு அததுன்
பததை இன்பமாக மாறுபடுத்தி விளக்குகின்றதெனக்
கொள்க. (40)

உடலிதுந் பவத்தோ னைம்பெருந் துயர்மாய்ந்
துறுகணத் துயரினெண் மடங்கா
லிடையுள திதிக்கட் டியரமூப் பறிவோங்
கிளமையிற் பிணியுறு விடத்தும்
விடலரும் பகிநோய் காமநோய் தணிப்பான்
மிகுபொரு டேடுத றுயரீண்

டடையினு மதனைக் காக்குத் றுயர்வேந்
தாயினு மிருநராற் றுயரோ.

எ - து. இந்தவுடலானது மாட்டாவின்னு கருப்பத்தின் கண் உற்பவியாநின்ற காலத்தில் ஐந்து டெரியதுன்பங்கள். அது லயமாகின்ப காலத்தில் அவவுற்பத்தித் துன்பத்துக்கு எட்டிட்டங் கதிகம். அவவுற்பத்தி காலத்தும் லயகாலத்தும் துன்பமானால் அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள திதி காலத்திலே தான் இன்பமில்லையோ வெனின் அக்காலத்தும் நரை திரை மூட்புகளிடும் றுன்பம். அமமூப்பின்றிய வாலப்பருவத்தின்கண் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்திலும் அறியாமையினும் றுன்பம். அறிவுதயமாகிய குமாரப்பருவத்திற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அப்பருவத்தின்கண்ணும் வாத பித்த சீலேஷ்மங்களி னாவையாதிகளினும் றுன்பம்; அவ்வியாதியின்றிய விடத்துத்தான் இன்பமில்லையோ வெனின் விட்டுநீங்காது மாறிமாறிவருகிற பசுவியாதி காமவியாதிகளினும் றுன்பம். அவ்வியாதிகள் வருந்தோறும் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தினைப் புசித்துத் தணித்துக்கொண்டாற்றான் இன்பமில்லையோவெனின் அம்மருந்தினால் அவ்வியாதியைத் தணித்தமபொருட்டு அதற்கு ஏதுவாகிய மிகுந்த திரவியந் தேடுதலினும் றுன்பம். அத்திரவியம் வந்து பொருந்திய காலத்துத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அதனை இராசசோராக்கிகளினும் சேதம் வாராத படி பாதுகாத்தலினும் றுன்பம். அதனைப் பாதுகாக்க வல்லமையுடைய இராசாவுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின் அவனுக்கு மேலாகிய மகாராசாவினும் றுன்பமாம், எ-று.

உற்பவத்தில் ஐம்பெருந்துயரொன்றது கருப்பாசயப்
பை உறுச்சலினாலும், அதிர்ச்சலம் பூரித்தலினாலும், உத
ராக்கினி சுமிதலினாலும், பிரசுதவாபு மூரித்துத் தளருத
லினாலும், போனித்துவார பெருக்கத்தினாலும், மலையி
ருத்திக் கொண்டதுபோலவும், கடலின்கணவீழ்த்தி மிதி
த்தல்டோலவும், இருப்புக்கடத்தி லடைத்து நெருப்பாற்
சுமிதல்டோலவும், மலைமேல் நின்றானைத் தலைகீழாகத்
தள்ளுதல்டோலவும், ஆலையிலிட்ட கரும்பு நெருக்குண்
டல் போலவும் வருந் துன்பங்களை லயகாலத்தின்கண்
வருந் துன்பங்களைக் கடவுளே அறிய வல்லவனாகையால்
உவமை கூறி டாமையிற், அக் துன்பத்தில் என்மடங்
கென்று ஓரளவை கூறினார். அவற்றிற்கு இடையாயுள்ள
திதி காலத்தின்கண் வரும் வாலுமார விருத்தமாகிய
மூவகையிடத்தும் அறியாமையினாலும், வியாதிகளின
ாலும், பசிடநாயகளினாலும், அந்நோய் தணித்தற்கு ஏது
வாகத் திரவியங்கேமிதலினாலும், அதனைப் பாதுகாத்தலி
னாலும், நடை திடை மூப்புக்களினாலும் துன்பங்கள் உளவா
கையால் உற்பத்தி திதி லயமென்று கூறிய காலத்திரயங்
களிலும் துன்பமேயன்றி இன்பமில்லையென்பது கண்டு
கொள்க. கருப்பாசயமுதல் யோனித்துவார மீருகிய
வைந்தும் பஞ்சபூத காரியமாதலின் அவ்வைந்தினாலும்
வருந்துன்பங்க ளென்றுமாம். 'அறிவோங்கிளமை' யெ
னவே அறிவின்றிய வாலப்பருவம் வருவிக்கப்பட்டது.
பசிவியாதி காமவியாதிகள் மற்றைவியாதிகளபோல் மரு
ந்துண்டால் ஒருங்கே நீங்காது குன்மவியாதிக்கு உவர்
மண்ணீர் குடித்தால் அப்போது அடங்குகின்ற மீண்டுந்
தோன்றுதல்போல் அருந்தல் பொருந்தலாகிய மருந்தி
னைப் புசித்தால் அப்போது அடங்குகின்ற மீண்டும்

தோன்றுதலால் 'விடலரும்' என்றும், பசியும் காமமும் உதரவெரிவும் சூய்யத்தினவும் ஆகலின் 'கோய்' என்றும் கூறினா. உறபவத் தைம்பெருந்துயனொன்றதற் சூதாரணம். சிவதருமோத்தரம், 'என்றெண்ணி யிருக்குமுயி ரிடாப்பட்டழியு மெழில்வனாக்கீ, தொன்றுமொருவன் றனைப்போலக் கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதலான், மன்ற வுததி மறிந்தாழ்வான் வருத்தமென்ன வருந்தியிடு, நின் றகருப்பா சயவுதக வெள்ளங்கொள்ள நிறையழிந்தே" எ-ம். "அங்கியதனிற் றங்கியிடு மயோமயத்த கும்பத் திற, றங்குமொருவன் றபனம்போற் றடனமெய்துங் தா யுதரத், தங்கிசுடவே யழலனைய சூசியதபு லாகத்தைப், பங்கித்திடவே படுமிடரி னிருநாற்குணிதம்பட்டமுங் கும்" எ-ம், "கருப்பாசயமே கட்டமதா மதனினதிகங் கடுங்காலு, முரிக்க மிகவு மோகமுற முன்னையுணாவும்ந் நிலையே, மரிக்கவாலைக் கரும்பெனவே யோனிவழியின் வலிதொலைய, நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே தோன்றுமு யிரு நிலையுடனே." எ-ம். வரும். மறறும் வருவனவற் றுற் காண்க. 'மாயந்துறுகணததுயரி னெண்மடங்கு' என்றதற்கு உதாரணம். குறுந்திரட்டு. "பரணமாகிய பெண்டிருஞ்சுற்றமும் பண்டுதங் கையிற்றந்த, விரணமா னவைகொண்டுவிலவாவிட்டியம்பிடாதிவணைகு, மா ணவேதனை யாவராலறியலா மயங்கியைம் புலனந்தக், கரணம் யாவையுங் கலங்கிடவருந்துயா கடவுளே யறிகிற பான்." எ-ம். சிவதருமோத்தரம். "தனத்தினை மனைத னைத் தானியந்தனை, நினைத்தினி யெவரனு பவிப்பர் நீங் ளுநா, னெனக்கிவை யன்னிய மாகுமேயென, மனத்துயர் மலியவே மாயுமாவியே." எ-ம். மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம். "வந்திடுமரணத் துன்பமறித்துரை செய்யப் போமோ,

வுந்திமே லையும்பித்து முணர்வொடு பொறிகலங்கி, நந்திடா விருளே மூடி நாவுலர்ந் தலமந் தென்னே, யிந்தமா விறப்பிற் றுன்பம் பவத்துண்டத் தெண்மடங்கே.” எ-ம். திருக்கடைக்காப்பு. “புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறி மயங்கி யறிவழிந்திட்டைம் மேலுந்தி, யலமந்த போதாவி யஞ்சேலென் றருள்செய்வா னமருங்கோயில், வலம்வந்து மடவார்க ணடமாட முழுவதிர மழையென் றஞ்சிச், சிலமந்தி யலமந்து மரமேறி முகில்பாக்குந் திருவையாறே” எ-ம். ‘திதிக்கட்டுயரம்’ என்றதற் குதாரணம். மெஞ்ஞானவிளக்கம் “உலமிலா மூட்டித்துன்ப நடைத ளாந் துறாதழுத்துச், சலமதே மிகவுந்தோன்றித் தண்டு கண்ணகிச் சித்தக், கலனமே பிறந்துகண்டார் கார்ச்சித் தங் குமிழும் வணன, மலேவெலாஞ் செய்யுமூப்பின் வருந்துய ரந்தோடாராய.” எ-ம். “பிணியினால் வலியுங் கேடாம் பிணியினு லழகும்போகும், துணிவெலாம் பிணியாற்குன்றுந் தொலைவில்வே தனையைசெய்யுந், தணிவிலா துள்ளேரின்று சாலவுமொறுக்கும் பொல்லாப், பிணியதேபொக்குந்துண்டம் பேசிழற் பிறிதுமுண்டோ” எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (௧௧)

இளமையிற் பிணியற் றொருகுடை நிழற்கீ
ழிருநில முழுவதும் புரக்கும்
வளமைபெற் றுடைய மகற்குமெப் பெழுது
வருங்கொல்கூற் றெனும்பயத் தானு
முளமிகப் பறைநின் றறையுமேற் புவிமீ
துடையரோ மற்றைய ரின்பங்

களிமிகுத் திருப்பர் தெளிவிலா மையின்மேற்
காரியங் கருதுறா நரனோ.

எ - து. அறிவு உதயமாகிய சூமாரப்பருவத்தின்கண்
வியாதியின்றித் திடசாக்திரனாய்த் தனது ஒரு வெண்
கொற்றக்ஞடை நிழற்சுண்ணை பெருமைபொருத்திய
இராச்சியடாரத்தையெல்லாம் காங்கின்ற செல்வத்தினை
அடைந்ததனால் மனுவதானந்தத்தினை உடைய மகா ராஜா
வுக்குத்தான் இன்பமில்லையோவெனின், அவனுக்கும் எந்
தக் கண்ப்டோதிலே யமன்வந்து பேசுபாசம் பண்ணுவ
னோவென்னும் பயத்தினாலும், சூனங்கள் செய்தபாவம்
இராசாவை வந்துசாரும், அப்பாவமிக்குதியால் மறுமைக்
கண் நிரயத்துன்பம் வருமென்று மேல்வருங் காரியவிசா
ரணையினால் வரும் பயத்தினாலும், மிகவும் உள்ளந் திக்
குத்திமக்கென்று மாறாதுநின்று பிறையறையுமானால் அவ
னெழிந்த மற்றையர் பூமியின்கண் இன்ப முழுளரோ?
இலா. அற்பசசெல்வத்தினையுடையோரும் மனக்களிப்பு
மிகுத்திருப்பராகலின் மகா செல்வத்தினையுடைய அந்த
ராஜாவுக்கு அப்பயங்களும் அவற்றால் வருந்துன்பங்களும்
இல்லை. மகாபோகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு மனக்
களிப்பு மிகுத்திருப்பனென்று நீ சொல்வாயானால், விவே
கம் இன்மையால் மேல்வருங் காரியவிசாரணை பண்ணாத
மானுடர்க்கு மனக்களிப்பல்லது விவேகமும் விசாரணையு
முடையோர்க்குத் துன்பமேயன்றி இன்பம் இன்றென்று
அறிவாயாக எ-று.

‘சூற்றெனும் பயத்தானும்’ என்ற வும்மையால் விசா
ரணையினால் வரும்பயம் வருவிக்கப்பட்டது. உள்ளம் பறைய
தையறதல் மிகுந்த பயமெனக்கொள்க. யாவர்க்காயினும்

மகாமஃகாபாதராய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதன் இயற்றிய நில்லையக் கூ

விவேகமுள்ளபொழுது தகபோகம் இன்பமாய்த்தோ
ன்றுமென்பதும் அஃது இல்லாதபோது அவை யின்பமா
ய்த்தோன்றுமென் துங் கண்டுகொள்க. 'உளமிகப் பறை
நின் றறையும்' என்றதற்கு உதாரணம் : குறுந்திரட்டு.
“ பிறந்தவ ரிறத்தல் பிழையாதென வறிந்தா, நுறுந்துய
ரொழிந்தினிய வுண்ண நீனைவாரோ, மறந்துவிடயத்து
மயலுற்றியுதல்வான்மீ, திறா தவரையுச்சி விழுவோனிடை
கொள்ளிடம்” எ-ம். கிருவள்ளுவராயனார், “ நன் றரிவா
ரிற் கயவா திருவுடையா, நெஞ்சத் தவல மிலர்.” எ-ம்,
வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கஉ)

இம்மாறுடப்பிறப்பின்கண் இன்பமில்லையானால் இப்பி
றப்பிற்கு மேலாய தேவப்பிறப்பிற்குள் இன்பமில்லையா
வென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பிறப் புடைய ராயிடை யினும்பல்
பிணிபயந் தணிவில்கா மாதி
யுறப்படு தலின்வா னவர்க்குமற் றென்னை
யுளசுகந் தேவின்மா னுடத்திற்
சிறப்பிவை யென்றாற் குறுக்கியோ னிகளின்
நீமையுங் கொடியர்வீழ் நிரயத்
தறப்பெருந் துயரு முரைப்பதென் பிறப்பூ
டாதலாற் நீதலா திலையே.

எ-து. இந்த மாறுடர்போல உற்பத்திலயங்களை உடை
யோராய், அவற்றுக்கு இடையாகிய திதிக்கண்ணும் பல
வியாதிகளையும் கர்த்திரு சத்துருக்களிற் பயங்களையும்
அடங்காத காமக்குரோதாதிகளையும் அடையப்படுதலின்
தேவர்களுக்கும் இன்பமென்னையுள்? உறுத்தயோனிக

ளாகிய தேவகதி மாணுடகதிக்கண்வருஞ் சிறப்பு இவைக ளானால் குறுக்கியோனிகளாகிய மிருக கதியினது துன்பங் களையும் மகாபாவிகள் வீழலுற்ற நரக கதியினது மிகுந்த பெரிய துன்பங்களையும் சொல்வதென்ன? ஆகையால் பிற ப்பின்கண் துன்பமேயல்லது இல்லை எ-று.

நாற்கதியுள்ளும் அதிகமாயுள்ள தேவகதிக்கண்ணும் இங்ஙனந்துன்பமே வருமாகலின் வீடொன்றுமே இன்ப மென்பதுங் கண்டுகொள்க. ‘குறுக்கியோனி’ என்றமை யால் ஊர்த்தயோனி வருவிக்கப்பட்டது. எல்லாத் துன் பங்களிலு, நிரயத்துன்பம் அதிகமாதலின் ‘அறப்பெருந்து யர்’ என்றார். ‘வாணவர்க்கு மற்றென்னையுளசுகம்’ என்ற தற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. “தீயவசுரர் பகையு ண்டி செற்றவார்வ மிகவுண்டி, நோயுண்டனங்க னாருண்டு நோய்கட்கெல்லாந் தாயாண, காயமுண்டு கைதொழுவே ண்டிருமுண்டு கற்பத்தே, மாயுந்தன்மை யுண்டானால் வாநோர்க்கென்னை வளனுண்டே” எ-ம். “குருடன்புக ராமார்த்தாண்டன் குட்டரோகியாமெஞ்ஞ, புருடன்றலை நோய்புரந்தரற்குப் புயத்தில்வாதந் தக்கற்குச, சுரநோ யுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு, வருணற்கிவ்வா தமரர்க்கு நோயுண் டுண்டே மருத்துவரும்” எ-ம், மற் றும் வருவனவற்றிற்காண்க. (கங்)

அரிதுபெற் றிடினும் பெற்றதின் விருப்ப
மறப்பெறு தனவிரும் புயிர்க
பெரியகிற் கிலமீ தெனைமுன மடையாச்
: செல்வமாய்ச் சொல்பவித் திரமா

யுரியசிற் சுகமாய் நித்தமா யொருவீ
 ளெதெனக் கேட்டுமற் றதனிற்
 பிரியமற் றினமு முனமுறும் பொல்லாப்
 பிறவியே பெறவிரும் புதலே.

எ-து. யாவாக்குங் கிடைத்தற்கரிய பொருளைப் பெற்ற
 காலத்தும் தாம் பெற்ற அப்பொருளை எளிதாகக்கருதி
 அதன்கண் விருப்பமற்றுப் பெருதனவாகிய பொருள்கள்
 எளியவாயினும் அவற்றை அரியவாகக்கருதி விரும்பாவி
 ன்ற உயிராகள். இது என்னையோ யாமறிக்கிலேம். தாம்
 முன்னா அடையாதசெல்வமாகச் சொல்லப்பட்ட நின்ம
 லமாய்த் தமக்கு உரிய ஞாநூனத்தமாய் அழியாததாய்
 ஒப்பற்றமோகூடம் உண்டென்று சேட்டிருந்தும் அதன்
 கண் விருப்பமற்று முன்னாத்தாம் அடைந்ததாய் அசுத்த
 மாய்த் துக்கமாய் அரித்தமாயுள்ள பொல்லாத பிறவியை
 யே இன்னமும் அடைய விரும்புதல் எ-று.

பெற்றதைச் சிறிதாக்கிப் பெறுதலின்மேல் இச்சை
 யை விரிப்பது உயிராகளுக்கு இயற்கைக் குணமாயிருக்க
 வும், தாம் அடைந்த பிறப்பு அசுத்தம், துக்கம், அரித்திய
 மென்பது கண்டிருந்தும், தாம் அடையாத வீடு சுத்தம்
 சுகம் நித்தியமென்பது கேட்டிருந்தும், அதனை நீக்கி
 இதனை அடைய விரும்புதலின்றி அதனையே உயிர்கள்
 விரும்புதலின் 'தெரியகிற்கிலமீதென' என்றார். வீட்டி
 ன்பமுயிராக்கு அந்நன்னியமாகலின் 'உரிய சிற்சுகம்' என்
 றார். 'முனமடையாச செல்வமாய்' என்றதற்கு உதார
 ணம்: தேவிகாலோத்தரம். "ஒருபொருளெக்காலத்தி
 முனதாகிச் சிறப்புடைத்தா, யிருவினையின்மிமேலா மின்
 பத்தை யளிப்பதாகும், பொருவிலாவிதன்மேலன்பு பெறு

நுந்திடாதாருமுண்டே, திருவுடாவகன்றதல்விச் சிறந்த
சான் றோகடாமே” எ - ம். மற்றும் வருவனவற்றாற்
காண்க. (கச)

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச்
சுட்பர வீட்டுயர் வினையும்
பின்பவை தொலைத்தெய்து தருங்கரு வியதாப்
பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின்
மின்புரை நிலையா மையையுமோர்ந் தன்னோர்
விவேகியு மெனித்புலும் விடயத்
தன்புறா வீடு புகமிக விரையா
தரைக்கணந் தரைச்சுணுற் றிடுமே.

எ-து. அநித்தியமாய்த் துக்கமாய்ள வெவ்விய பிறப்
பினது தாழ்ச்சியினையும், நிசுதியமாய் ஆனந்தமாயுள்ள
மேலாகிய வீட்டினது உயர்ச்சியினையும், நெடுங்காலத்தின்
பின்பு அந்த இழிந்த பிறப்பின் நீக்கி உயர்ந்த வீட்டினை
அடைதற்கு அரிய ஏதுவாகப் பெற்ற பெறுதற்கரிய இந்த
மானுடப்பிறப்பினையும் அங்ஙனம் பெறுதற்கரிய பிறவி
யாயினும் மின்போலுந் தோன்றி அழிகின்ற இக்காயத்தி
னது அறிதற்கரிய அவதியினையும் விசாரணைபண்ணினான்
ஓர் விவேகியுமானான் பின்னரும் பிறப்பிற்கு ஏதுவாய
விஷயசுகத்தின்மேல் அன்புவைத்து வீடு அடைதற்கு ஏது
வாய துறவினை அடைந்து தவநெறிக்கண் அதிசீக்கிர
மாய்ச் செல்லாது அரைக்கணப்போதாயினும் உலக
வாழ்க்கையைப் பொருந்தி நிற்பனோ எ-று.

‘பின்பவை தொலைத்தெய்து’ என்றதைப் பிறப்பை
நீக்கி வீட்டையவென்று பிரித்துக்கூட்டுக. (கரு)

வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின்
 விடயபோ கங்கணச் சுதலுந்
 தனக்குட லனிய முணர்தரின் மரணஞ்
 சார்குறிக் குளநடுங் குதலு
 நினைத்திடி னிதன்பேற் றருமைமா தவங்க
 ணீங்கிநாள் கழித்தலுந் துணிவி
 லனித்தமோந் திடினோர் கணமெதிர் காலத்
 தவதிசூ றிடுதலு மிலையே.

எ-து. இருவினைக்கு ஈடாய்வரும் பிறப்பினை ஒருவன் துண்டமென்று அறிந்தானேயானால், அத்துன்பத்துக்கு ஏதுவாகிய விஷயடோகங்களை இச்சித்தலும் இல்லை; தனக்குக் காயம் வேறென்பது அறிந்தால், மரணக்குறி கண்ட காலத்தில் காய நீங்குமென்னும் பயத்தினால் மன நடுங்குதலும் இல்லை; இமமானுடப்பிறவி டெறுதற்கு அருமையென்று அறிந்தால், இப்பிறவிக்குப்பயனாய் மோகஸத்தை அடைதற்கு ஏதுவாய் மகத்தாகிய தவங்களைச்செய்தல் ஒழிந்து வாழ்நாள்களை வீணாகப் போக்குதலும் இல்லை; எந்தக்கணம் இருக்குமோ எந்தக்கணம் போகுமோவென்று தெளியக்கூடாத தேக அரித்தியத்துவத்தை அறிந்தால், ஒருகணப்போதாயினும் இன்னகாலத்தில் இன்னது செய்வோமென்னுமளவு சொல்லுதலும் இல்லை, எ-று.

‘இல்லை’ என்னும் வினைக்குறிப்புமொழியைக் கடைநிலைத்தீபகமாக்கி எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக்கொள்க. ‘மரணஞ் சாராகுறிகள் நடுங்குதலு மில்லை’ என்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திரட்டு. “வில்விளங்கிய விண்ணவர் மிகுத்தவாழ்நாளு, மல்லரும்பகலென்னுமீர் வாளினு ஸரி

ந்து, கொல்லும் வெங்கொடுங் கூற்றையார் குலைவுறார்
குறுகி, னல்விருந்தென வுவந்தெதிர் கொள்ளுவான்
ஞானி.” மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கசு)

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கையிற் கருவி
கவர்ந்துளோன் பினுமவர் கொளுமுன்
வினா வினெண் ணியசெய் யாதுமற் றதையே
மிகச்சிறப் பித்துநோக் குதல்போற்
புரையில்வீட் டின்ப மடைகு வா னதற்குப்
பொருந்திய வருந்தவம் புரியா
தொருகண மேனு நிலையிலிவ் வுட ல்வைத்
தொப்பனை செய்துநோக் குதலே.

எ-து. தனக்கான ஒரு தொழிலைச் செய்து முடிக்க அ
தனைச் செய்து முடித்தற்குரிய கருவியை அயலார்கையில்
இரவல் வாங்கிவந்தவன் அக்கருவியைப் பின்னருங் கொ
ய்த்தோர் வாங்கிக் கொள்ளுமுன்னர்த் தான் கருதிய தொ
ழிலைச் சீக்கிரத்திற் செய்துமுடியாது வைத்து அதனைத்
தனதாகப் பாவித்து மிகவுஞ் சிறப்பித்துப் பார்த்துக்கொ
ண்டிருத்தல் போலும், குற்றமற்ற மோக்ஷானந்தத்தை
அடையும் பொருட்டு அதற்குப் பொருந்திய அரிய தவத்தி
னைச் செய்யாமல் ஒரு கணப்போதாயினும் நிலையில்லாத
இக்காயத்தைத் தனதாகப் பாவித்துவைத்துச் செப்பந்
செய்து பார்த்துக்கொண்டிருத்தல், எ-று.

தனக்குரிய தொழிலைச் செய்தற்குப் பிறர்கையிற்கருவி
வாங்கினோன்போல் தனக்குரிய தவத்தினைச் செய்தற்குக்
கருவியாக இக்காயத்தைச் சிவன் கையில் வாங்கிக்கொ
ண்டதென வறிக. (கஎ)

இல்வாழ்க்கையிலிருந்து தானங்களைக் கொடுத்துப் பிறப்பினை நீக்கக்கூடாதோ வென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்:—

பவத்தனிப் பரவைக் குரவையைத் தானப்
படுவையைக் கொடுகடப் பரிதா
லுவப்பொடு தவப்பர் தையினிவர்ந் தன்றி
யுண்மையித் தகவிகந் துலகோ
ரவப்பொழு தகல விருப்பதென் விருப்போ
வகன்றவர்க் கருத்தலா திகளாற்
றவத்தினை மறந்தார் கொல்லெனுஞ் சொல்லைத்
தமதுளத் துணர்கலார் போலும்.

எ-து. பிறவியாகிய ஒப்பற்ற விசாலம் பொருந்திய கடலினை இல்வாழ்க்கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தானமாகிய தெப்பத்தினாலே கடத்தற் கரிதாம், விருப்பத்துடனே துறவின்கணின்று செய்யப்பட்ட தவமாகிய கப்பலின் மேலேறினால்லது ; இது சத்தியம். இந்தத்தகைமையை விட்டு நீங்கி இவ்வுலகத்தார் வீணிலே பொழுது போக இருப்பது என்ன விருப்பமோ ! துறந்தோர்க்குப் பசி, நோய், குளிர் முதலியவற்றிற்கு உண்டி மருந்து உறையுள் முதலிய வுதவி அவர் தவத்திற்கு விக்கினம் வாராதபடி பாதுகாத்தற் பொருட்டித் தமக்கு உரிய தவத்தினை மறந்தார் கொல்லோ, இல்லறத்தாரொன்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறியசொல்லைத் தமது உள்ளத்தின்கண்ணே விசாரணை பண்ணுதவர் போலும், எ-து.

இல்லற முற்றும் வழுவாது நடக்கவே குடும்பம் குற்றமாய்த் தோன்றும், இதனால் புறத்துறவு வரும், இத்தது

வினாஸ் தவத்தைப் பண்ண வரும், இத்தவத்தால் உட்டுற வுவுரும், இவ்வுட்டுறவால் மெய்யுணர்வு பிறக்கும், இம் மெய்யுணர்வால் பிறப்பு நீங்கும், ஆதலின் ‘தானப்ப(ந) வையைக் கொடுக்கடப்பரிது’ என்றா. (உஅ)

* இல்வாழ்க்கையே “அறமெனப்பட்டது” என்றும், துறவினை “அஃதும்பிறண்டழிப்பதில்லாயினன்று” என்றார் திருவள்ளுவநாயனார் இல்வாழ்க்கையை அதிகமாகக் கூறியிருக்க, நீர் அதனை மறுத்துத் துறவினை அதிகமென்றும் இதன்க ணின்று யிட்டை அடைய வேண்டுமென்றுங் கூறியதென்னை யென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிச் கூறுகின்றார்:—

நதலே யறமு மறித்தமா மனைத்து
மிகழ்ந்துகை விடுதலே வீடு
மாதலாற் றானக் குரியவில் வாழ்க்கை
யதனையே யறமெனக் கூறித்
கோதிலா வீட்டி னிலக்கண மிருத்தல்
குறித்துமெய் யுணர்வையுந் துறவூ
டோதினார் வேதந் தனைத்தமி முருவத்
தொளித்தெமக் களித்த வள்ளுவரே.

எ-து. யாவர்க்கும் கொடுக்குதலே தருமமும், அறித்தியமாகிய வெல்லாவற்றினையுந் துன்பமென் றிகழ்ந்து கைவிட்டு நீங்குதலே வீடும், ஆகலின் தானங் கொடுத்தற்குரிய இல்வாழ்க்கையையே அறமெனக் கூறித் துறவின் கட் குற்றமற்ற மோக்ஷலக்ஷணம் இருத்தலை நோக்கி மெய்ப்பொருளை யறிதற்கு ஏதுவாய ஞானம் கூறிய மெய்யுணர்வென்னும் அதிகாரத்தையும் துறவதிகாரத்

தோடு சேர்த்திக் கூறினா ; வேதார்த்தங்களைத் தமிழ் மொழி ரூபத்திலே மறைத்து எமக்கருளிச்செய்த திருவள்ளுவநாயனா, எ-து.

மொழிகளுள் அருத்தமிருத்தலின் ‘ஒளித்து’ என்றும், சந்தத்திற்கு உயிர் அருத்தமாகலின் ‘உருவத்து’ என்றும் கூறினா ; ‘வேதம்’ என்பதும் ‘தமிழ்’ என்பதும் ஆகுபெயர். ‘வேதந்தனைத் தமிழுருவத் தொளித்து’ என்றதற்கு உதாரணம் : திருவள்ளுவமலை “ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாராய்ந்திதனினிது, சீரியதென் றென்றைச் செப்பரிதா-லாரியம், வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா, ரோது குறையா வுடைத்து” எ-ம், “செய்யாமொழிக்குக் திருவள்ளுவா மொழிந்த, பொய்யாமொழிக்கும் உடாருளொன்றே-செய்யா, வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை, யிதற்குரியா ரல்லாதாரில்” எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க.

(௧௧)

சிறந்தருந் தெய்வப் புலமைவள் ளுவனார்
நீத்தவர் பெருமைநான் முகப்பாற்
சிறந்திட வமைத்தாங் கதுகொழில் வாழ்கைச்
சிறுமைதூற் றினரது தெரியார்க்
சிறந்தவா தியற்றி னவனினுங் கோடி
யதிகமா மெனமன மறாது
துறந்துளோ னையும்பட் டணத்தெம தடிக
டொகுத்தகட் டொதிகழ்த் திடுமே.

எ-து. அறிஞராம் புகழப்படுகின்ற தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் துறந்தோரது பெருமையைச் சாத்

திர முகத்திற்கு அணியாக வைத்து, அவரது பெருமையைப் பொருளாகக் கொண்டு, அதன் பின்னா இல்வாழ்க்கைச்சிறுமையைப் புகழ்ந்தது டோன்று இகழ்ந்தாரா. அந்தனுட்பம் தெரியாதார்க்கு முப்பத்திரண்டறமும் வழுவாதுசெய்யும் இல்வாழ்க்கை யுடையோனிலும் கோடிடங்கு அதிகமாமென உடநிறவு இல்லாத புறத்துறவோனையும் பட்டணத்ததுப்பிள்ளையாகிய எமது சுவாமிகள் தொகுத்துக்கூறிய உறுதிமொழி தானே விளக்கும், எ-து.

துறந்தோரா பெருமையெனவே துறவாதார்க்குச் சிறுமையெனடதும் அவவதிகாரத்தினாலங் காண்க; கட்டுநாயாற் சிறுமை பெருமை அறியடபடுதலி் 'கட்டுநாதிகழ்த்தும்' என்றா. (உ0)

ஆனால் கீகூறிய துறவிலக்கணம் என்னையென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றா.

பிறப்பெனு முவரிச் சுழியதா மெழிலார்
பெண்டிரா தியவுயிர்ச் சார்வுஞ்
சிறப்புறு புவிபா தியபொருட் சார்வுந்
தீரநீக் குதறும வவற்றா
நெப்படு மெவைநீப் பினுமறி வுடையோ
ரொருதம தனைபிதா வினையும்
துறப்போற் றுறப்போர்க கருநர கெனநீ
சொற்றசொற் சத்திய மாமால்.

எ - து. பிறவியாகிய கடலுக்குச் சுழியாகிய அழகு பொருந்திய பெண்டிர் முதலிய உயிர்ச் சார்வினையும், சிறப்பினையுடைய காணி முதலிய பொருட் சார்வினையும் ஒரு

ங்கே விட்டு நீங்குதல் துறவு. ஆனால் நீ கூறிய இருவகைச் சார்வான அவற்றுட்பொருந்தி யிருக்கிற எவற்றினைத்துறந்தாலும் அறிவினையுடையோர் ஒப்பற்ற தமது மாதாவினையும் பிதாவினையும் துறட்டரோ? துறந்தால் என்னையோ? எனின், துறந்தோர்க்கு அரிய நகரமென்று நீ சொன்னாய், நீ சொன்னசொல் உண்மையே யாம், ஏ-து.

மாதாபிதாக்களை நீ இன்னொன்று அறியா யென்று கூறி, மேல் மாதாபிதாக்களாவா இன்னொன்று கூறுகின்றார். 'பெண்டிராகிய' எனவே மாதா பிதா புத்திரர் சகோதரர் முதலிய பந்துக்களையும், 'புவியாகிய' எனவே தனம், தானியம், வஸ்திரம், ஆபரணம், மாடு, ஆடு, அடிமை முதலியவற்றையும் வருவித்துக்கொள்க. (உக)

விடையதூ றிறையே தாதைமற் றவன்பான்
மின்னெம தன்னையன் னவரைக்
கடையரோ மறந்து துறந்துதா னன்றோ
கடும்பவ விடும்பையுற் றனமீவ்
வடைவுணர்ந் திலைபோன் றுடலிதற் கேது
வாய்வரத் தாய்பிதா வெனநெஞ்
சுடைவுறு நின்றாய் பவந்தொறிவ் வணமுற்
றுளவுயிர்க் களவியா துரையே.

ஏ-து. இடபத்திலேறி நடத்துகின்ற கடவுளே எமது பிதா, அவனது பாகம் பிரியாதிருந்த மின்போல்வாளே எமது மாதா, அந்தப் பிதாவையும் மாதாவையும் கடைய ராகிய யாம்மறந்து துறந்தல்லவோ அளவில் காலங் கடிய பிறவித் துன்பத்தை அடைந்தனம். இந்த முறைமையை அறியாப்போன்று. உடம்பு தோன்றற்கு ஏதுவாய் வரு

கின்ற பேர்களை மாதா பிதாக்களென்று மனங்கலங்குற
நின்றாய். சணனந்தோறும் இந்த முறையே மாதாபிதா
க்களென்று வந்த சீவாசனுக்கு மட்டு யாது? நீ சொல்வா
யாக, எ-று.

உயிர்க்கு மாதாவும் பிதாவும் சத்தியும் சிவனுமென்ப
தும், உயிரும் நித்தியம், அவரும் நித்தியமென்பதும்,
அவரை மறந்து நீங்கிஞ்ஞர்ச்சுப் பிறவித்துன்பம் வருமெ
ன்பதும், சோணித சுக்கிலங்குளினால் தேகம் உண்டாகை
யால் இவ்வுடம்பிற்கே மாதாபிதாக்கள் இவ்வொன்பதும்,
இவ்வுடம்பும் அநித்தியம், இதற்கு ஏதுவாய் வந்தோ
ரும் அநித்தியமென்பதும், இவா சணனந்தோறும் வேறு
வேறாய் மாறிவருதலின் இவரைத் துறந்து தவம்புரிவோ
ர்க்கு நிரயத்துன்ப மில்லையென்பதும் கண்டுகொள்க ;
'உடலிதழ் கேசுவராய் வரத் தாய் பிதா' வென்றதற்கு உ
தாரணம்: "அத்தனெ டன்னைக் கன்பு செய்கின்றாரளவில்
பிறப்புற்றவை யவைதோறு, மெத்தனை தாயுந்தந்தையு
முற்றா நித்தனை யன்றோவிவர்களு மிங்கே". மற்றும் வரு
வனவற்றாற் காண்க. (உஉ)

உயிர்க்குத் தாய்தந்தை வேறேயிருத்தலின் உடங்குத்
தாய்தந்தைகளைத் துறந்தாலும் தன்னை நம்பியிருந்த
மனைவி புத்திரரைத் துறக்கலாமோவென்ற சீடனை நோக்
கிக் கூறுகின்றார்.

தனதகத் தகலா திருந்துபே ரின்பந்
தருதலான் மனைவியுந் தன்பா
லினிதுதித் தொருதன் வினையொழித் தசையா
கிருத்திவீட் டமுதருத் துதலா

லுனலருஞ் சுதனு மொருவனுக் கவனூ
 மிதயமா யெழுந்தமெய் யுணர்வே
 பிணையிஃ தனறி மனைசுத றெனயாம்
 பேணிநாட் கழிப்பதும் பிழையே.

எ-து. தனது மனமாகிய வீட்டின்கண் இறையளவாயி
 றும வி ிங்கு மிகுமலிருந்து டே ரிண்ட த்தைத் தருதலிறை
 ம ண்டிரும், பன திடத்தி் இனிதாய்த் தோன்றி ஒப்ப
 ற்ற தனது தொழில்கள மாறறி முத்தியாகிய வீட்டின்
 ண அசைவற வையது அம்முத்தி யிண்ட மாகிய அழகி
 னைப் புசிட் டித் தலின் கினை தம கரிய புத்திரனும், ஒருபுரு
 டுக்கு அவளுள்ளே உ பமாய்த்தோன்றிய மெய்க்குரு
 ணைம டிர்னா இர்த் மெய்க்குரு ணை அன்றிப் பெண்
 டா புத்திரனொன்று அபிமானித்துக்கொண்டு வீணிலே வா
 டுநாள்களைப் போக்குதலும் குற்றமாம், எ-து.

மனை சுதரால், வரும் இன் டம் அரிததியமும் அற்பமுமா
 கலாலும், மெய்யுணாவால் வரும் இன்பம் நித்தியமும்
 பூரணமு மாகலாலும், இதற்கு அஃது ஒட்டன்றாயினும்,
 ஒருபுடை ஒப்பாகக் கூறினொன்றறிக. ஆனால் இந்த இள
 மைப் பருவத்திலே இவ்வாழ்க்கையோடிருந்து இம்மை
 யின்பத்தை அதுபவித்து முதிர்ந்த பருவத்தில் துறந்து
 தவத்தைப் பண்ணி வீட்டினட் ததை மறுமைக்கண் அடை
 யக் கூடாதோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார். (1)

வேண்டினுண் டாகத் துறக்கவென் றமையால்
 விருத்தனாய்க் கருத்தழிந் துருவங்
 காண்டல்செய் விழிபஞ் சடைந்துட னடுக்குங்
 காலம்வந் தடைவதன் முன்னர்

மாண்டகற் பதனாற் சாலியைப் போலு
மனைவியா தியசமா தியினுற்
நீண்டுமா னந்தம் பலவடைந் திடுதற்
கெண்ணிரீத் திடுவர்புண் ணியரோ.

எ-து. முத்தியின்பம் வேண்டிற் கால முண்டாகத் துறக்க வேண்டுமென்று திருவள்ளுவநாயனா அருளிச்செய்த மையால், வாரத்திகளுகி மனம் தடுமாறி உருவங்களைக் காணுதல் செய்யாநின்ற கண்கள் பஞ்சடைந்து உடல் நடுக்குறும் அக்காலம் வந்து டொருந்து முன்னரோ மாட்சிமைப் பட்ட கற்பினால் அருந்ததியைப் போன்ற பெண்டிர் முதலாகிய சாரவுகளைச் சமர்தி நிஷ்டையைப் டொருந்தி இச்சாயத்தின்கட் பலவின்பங்களை அடைதற்குக் கருதித் துறப்பாரா புண்ணியர், எ-று.

முதுமைக்காலத்தில் உள்ளம் தடுமாறுதலின் ஆசாரியன் உபதேசித்த மொழிகடா விசாரணை டண்ணக்கூடாது, விழி பஞ்சடைதலின் ஞானசாத்திரங்களைப் டராக்கக்கூடாது, உடல் நடுக்குறுதலின் அசைவற நிஷ்டையில் இருக்கக்கூடாது, ஆகையால் 'நடுக்குங்காலம் வந்தடைவதன் முன்னர்' என்றார். நிஷ்டைகூடி அவத்தைகள் நீங்குந்தோறும் இன்பம்வருதலின் 'நாண்டிமானந்தம் பலவடைந் திடுதற்கு' என்றார். உடல் பொருளாவி மூன்றையும் ஆசாரியன்கையில் சத்தியமாகக் கொடுத்தலிற் 'புண்ணியர்' என்றார். இம் மூன்றையும் கொடுத்தலாவது, உடல் தானென்று அபிமானித்த லின்மையும், விடடபொருள்களின்மேற் பற்றுதலின்மையும், சிவமன்றி ஒன்றைச் சுட்டுத லின்மையும் எனக்கொள்க. 'விருத்தனாய்க் கருத்தழிந்து' என்றதற்கு உதாரணம்: திவ்யப்பிரபந்தம் "மு

துகு பற்றிக் கைத்தலத்தான் முன்னொரு கோலுன்றி,
விதிர் விதிர்ந்துக் கண்ணுழன்று மேற்கிளைகொண் டிருமி,
யிதவென் னப்பாமுத்த வாறென் றினையவ ரோசாமுன்,
மதுவுண் வண்டுபாபிஞ் சோலை வதிரி வணங்குதுமே”
எ-ம், “புண்டிகாமரான வாரும் பாவையா வாயமுத,
முண்டவாரும் வாழந்தவாறு மொக்க வுரைத்திருமித்,
தண்டிகாலாஜுன்றி மெள்ளத்தள்ளி நடவாமுன், வண்டு
பாபிஞ்சோலை சூழ்ந்தவதிரி வணங்குதுமே” எ-ம் வரும்.
மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (உச)

நீர் துறக்க வேண்டுமென்று கூறிய மனைவியை முதிர்
ந்த வயதில் துறப்பதன்றி இளமையத்தில் துறந்தால்
பாவமென்ற சீஷனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இளமையின் மனையைத் துறத்தநீ தெனின்றூ
னிறத்தலிற் துறத்த லீடலவா
லளவிநீ தஃதாய் குயிர்ச்செய லன்றே
லாபற்சன் னியாசந்தீ ததுமெய்
விளிதலாற் பழுதின் தேற்பினு மிருப்பார்
விடுதநீ தடுபிணி குறித்தே
லுளையுநோ யிலரு மிறப்பதென் பிறப்போர்ந்
தொழித்திடிற் பழித்திடா துலகே.

எ-து. இளமை வயதினை உடைய மனைவியைத் துறக்
குதல் பாவமென்றையானால் தான் அவளை அவ்விளமைக்
கண்விட்டு இறந்துபோகின்ற பாவத்தோடு துறந்து போ
கின்ற பாவம் சமமானன்று. ஆகையால் அங்ஙனம் விட்டு
இறந்துபோதல் அளவிலாதபாவம். இறந்துபோதல் சிவச்

செயலே யன்றிச் சீவச்செயலன்றாசையால் ாவம் இன்
 றென்பையானால் ஆபச்சன்னியாசம் சீவச்செயலாகலின்
 அதற்குப் ாவம் உண்டாகவேண்டும். அச்சன்னியாசம்
 பண்ணிக்கொண்டவுடனே தேகநாசமாகலின் அது ா
 வம் இன்றென்பையாகில் அச்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொ
 ண்ட பின்பும் தேகநாசமி ிறியிருப்பாரா விட்டுத்துறந்தி
 ருத்தல் ாவம். அத்தேகநாசம் பண்ணுகின்ற வியாதி
 யைச் குறித்துத் துறந்தையால் ாவர் இன்றென்பை
 யாகில் உடலை வருத்துதல் செய்யும் ாராயில்லாதாரும்
 இறந்துபோவதென்ன? ஆசையால் பிறப்பினது அறித்தி
 யத்துவத்தை விசாரித்துத் துறந்தால் உயாந்தோரா பழி
 யார், எ-று.

விட்டிறந்தோர் மோவிக்கு மங்கலசாலத்துப் டந்தி
 ாவாடைக்கு வரக்கூடாமையினாலும், நல்ல வஸ்திராடர
 ணங் கந்த புட்பமுதலியவை தரிக்கக் கூடாமையினாலும்,
 மங்கலத்தின்கண் அவனைக் கண்டதோது மங்கலியுட்
 ண்கள் இசுழ்த்தலினாலும், துன்பம் வருதலின் விட்டுத்
 துறந்தோன் மனைவிக்கு அம்மங்கலத்திற் சிறப்புச் செய்
 கையாலும், நற்புடைவை முதலியவை தரித்துக் கொள்
 கையாலும், அவள் புருஷனைப் புகழ்ந்தோதும் அவனை
 யும் புகழ்ந்தலினாலும், இன்பம் வருதலின் ‘இறத்தலிற்
 துறத்தலீடல்’ என்றா. அறித்திய விவேகந் தோன்றித்
 துறந்தோனை இம்மைக்கண் உயாந்தோரா பழியாமையின்
 அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித்துன்பம் இன்றென்ப
 தும், உயாந்தோர் பழியானவனே இழிந்தோரா பழிப்பா
 ராயினும் அதனால் அவனுக்கு ஒருகுற்றம் இன்றென்பதும்,
 காண்க. ‘உலகம்’ என்றது உயாந்தோரை. (உரு)

புதல்வரைக் குழிப்பும் தாங்கும் பருவம் வந்தகாலத்
தில் அதற்குத் துணையாக வைத்துத் துறத்தல் நன்று ;
அவாக்கு அதனைத் தாங்கும் பருவம் வருதற்கு இடையே
கனவியாதி வந்த காலத்தில் ஆடற்சன்னியாசம் பண்ணிக்
கொள்ளுதல் நன்று ; அங்ஙனம் துறத்தலன்றிச் சும்மா
விட்டுத் துறத்தல் தீதென்ற சடனைநோக்கிக் கூறுகின்றா :

இக்கணத் திருந்த தினிவருங் கணத்தூ
முருக்குமோ மரிக்குமோ வுடலென்
றக்கண மனையா திகட்கரன் றுணையா
மன்றென வெணித்துற வறஞ்சார்
மிக்கவ னாபற் சன்னியா சியுஞ்சார்
வினுக்குரஞ் சேர்த்திவிட் டவனுந்
துக்கமே வலிற்பின் பவரிவன் போலுந்
துறவரன் றென்பதுந் துணிவே.

எ-து. இந்தக்கணப்பொழுது இருந்தவுடல் இனிமேல்
வரும் கணப்பொழுதிலே இருக்குமோ நாசமாமோ வெ
ன்று அறித்தியவிவேகம் தோன்றிய அந்தக் கணப்போதி
லே தானே பெணடிராதி சார்வினுக்குச் சிவனே துணை,
நாம் துணை அன்றென்றுகருதித் துறவறத்தை அடைந்த
உயாந்தோனே ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவ
னும், மனைவி யாதிய சார்வினுக்கு வலிய துணை சேர்த்தி
லேனும், ஆவன். இவனல்லாமல் வியாதியைக் குறித்து
அறித்தியம் தோன்றி ஆபற்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொ
ண்டவனும், மனைவியாதிய சார்வினுக்குப் புதல்வராதி
சீவர்களைத் துணையாகச் சேர்த்தினோனும், பின்பு துன்பத்

தை அடைதலினால் அவர்களை இவன்டோலும் துறவொன்று சொல்லுவது தெளிவன்று, எ-று.

இவ்வசித்திய விவேகம் கண்ட்டோதாயினு மாறாது உடையனாகையாலும் சாவினுக்கு அழிவிலாத சிவனே துணையாகச்சோத்தினு னாகையாலும் இவனே 'ஆ ம்சன் னியாசி' என்று, 'சாவினுக்கு உருஞ்சோத்தி விட்டவன்' என்றும், வியாதியைக்குறித்து ஆ ம்சன்னியாசம் பண்ணிக்கொண்டவன் தேகநாசமின்றி இருந்தகாலத்து மனைவிமுதலியோரை விடுத்தேனென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், சாவினுக்குச் சீவனைத் துணையாகச் சோத்தினுன் அச்சீவாருக்கு இடையூறு வந்தகாலத்தில் அங்ஙனம் வரலாமோவென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், அவர்களை 'இவன்டோலும் துறவரன்'ென்பது துணியே என்றுங் கூறினா ஓரித்திய விவேகநோன்றித் துறக்கின்ற துறவே சிறப்பென் தும், சீவர்களுக்குச் சிவனே துணையன்றிச் சீவர்கள் துணையன்றென்பதுங் கண்டுகொள்க.

(௨௬)

வேதம் எழுத ந்தைந்து வயதுக்குமேற சன்னியாசம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கூற, நீர் அதனை மறுத்து இளமை வயதிலே துறக்கலாமென்று கூறியது என்னெயென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறந்தவப் பொழுதே யினியொரு தலையாப்

பிறப்பறுத் திடுவமென் றெணியே

யுறைந்தனை வயிற்றிற் பினையதுற் பவத்தூ

மிறுபெருந் துயரின லுயிர்கண்

மறந்துறு முறையுஞ் சுகராகன் றமையு
மதித்துநெஞ் சழிவினம் போல்வார்க்
கறைந்திடு மலது பிறப்புணர்ந் தகல்வார்க்
கவதியு மறையுமோ மறையே.

எ-து. கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூமியின்கட், பிறந்த அந்
தக் கணப்போதிலே முன்னெடுங்காலம் இத்துண்டதை
மறந்து மறந்து மோசம் டோடேனும்; அங்ஙனம் மோசம்
போகாதபடி இனியொரு நியமமாகத் துறந்து ஞானசா
ரியனை அடைந்து வேதாகமங்ளைத் தோந்து தவத்தினை
செய்து பிறப்பினை மாற்றிக்கொளவோமென்று மாதா
வியது கருப்பத்தின்கண் நினைத்துக் கொண்டிருந்து பின்
னா அந்தவிவேகத்தை உற்தவிக்குங் காலத்து வரும்
மிகுந்த பெரிய துன்பங்களினால் சீவாகள் மறந்திருக்கின்ற
முறைமையினையும் பிண்டஞானம் அண்டத்தின் கண்ணும்
உறவாதுவந்து சுகரானவா பிதாமுதலிய சார்பினைத் து
றந்து தவத்தினைப் பண்ணிப் பிறப்பைமாற்றிய முறை
மையினையும் சுருதியும் குருவும் கூறக்கேட்டு அறிந்திருந்
தும் மனத்தின்கண் விசாரமில்லாத எம்போலிகளுக்கு
இன்ன வயதிலே துறக்கவேண்டுமென்று மட்டுக்கூறு
மல்லது பிறப்பினது அறித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத்
துறப்போக்கு மடயும் கூறுமோ வேதம், எ-து.

‘உற்பவத்துறு பெருந்துயா’ என்றது பிரகூதவாயு
முரித்துத் தள்ளுதலினாலும் யோனித்துவாச நெருக்கத்தி
னாலும் வருந் துண்டங்களை. ‘பிறந்தவப்பொழுதே யினி
யொருதலையா’ என்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்
தரம், “இறந்தேமுனமே யினிப் பிறப்போமென்று மிந்

தமுறையினியாம், பிறந்தபொழுதே பிறவாத டெருபையுடைய பிஞ்ஞகனே, யறிந்தேயவல்ல பிறப்பிறப்பையறுத்து விடுவோ மவனருளாற, செறிந்தேஞ்ஞவன் நிருவடியைத் திகழ்ந்தவேதாக்கமந் தெருண்டே” எ-ம். கூாமபுராணம். “ஈங்கிவை பிறழ்ந்துவரு மியாவையவை யெய்னிற், கோங்கமுலைமாதரோட கூடவதன் டுண்டா, மடமங்கிய சன்னாசியெய் வுற்றிடலுமாகுர், தீங்கெறி மெய்துஞானமெறி சிந்தைரிடை மெய்றால்” எ-ம். “இல்லற முயன்றுகடவர் மூன்றுமினி தீந்தா, ஸல்லலற மேவுமெதி யாகியமா கிற்றா, முல்லைகைமாழாகடி முற்றியதினாதி, னெல்லையெதியாகியுணர் வுற்றிடலுமாமால்” எ - ம். உரும். மற்றும் உருவனவற்றுகாணக. (௨௭)

கருப்பமா ருயிரத் துயர்பெயர்த் திடுதல்
காரண பூரண ஞானம்
விருப்பமா யடையக் கடவமென் நிருக்கும்
வியாசர்சே யடைந்தது மதுவே
திருப்பியீண் டதனைத் துறவின்மீ தேற்றிச்
செப்பலென் னென்றிற வினைவிட்
டிருப்பதோர் ஞான மெவன்கொனீத் தவொன்
றிசைப்பதென்பெயர்மெய்ஞ்ஞானிகட்கே.

எ-து. மாதாவினது கருப்பத்தின்கண் உறைந்துள்ள உயிர்கள் அந்தத்துன்பத்தை இனிமேல் அடையாதபடி நீக்கிக்கொள்ளுதற்கு ஏதுவாகிய பரிபூரணஞானத்தைச் சந்தோஷமாகி அடையக்கடவோமென் நிருக்கும் வியாச புத்திரராகிய சுகர் பிண்டத்தின்கண் நினைத்துக்கொண்டிருந்து அண்டத்தின்கண் வந்து அடைந்ததும் அந்த ஞா

னமே ; நீர் அந்த ஞானத்தைத் திரும்பி இங்கே துறவின் மேல் வைத்துச் சொல்வ தென்னையென்று கேட்டாயானால் துறவினைவிட வேறாயிருப்ப தொரு ஞானம் யாது? மெய்ஞ்ஞானிகளுக்குத் துறந்தோரென்று டெயர் சொல்வது என்னை? நீ சொல்வாயாக எ-று.

உட்பற்றுப் புறப்பற்றெல்லாம் துறந்த விடத்தின் ஞானமாகலின் 'துறவினை விட்டிருப்பதோர் ஞானமெவன்கொல்' என்றார். (உஅ)

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற் றுறவோ
 நெனப்படு நவிற்பினஞ் ஞானந்
 தானுட லீனைநா நெனுமக விருளென்
 றனையிஃ தெமக்குமொத் ததுவா
 லானமின மறைதேர்ந் தொருசிவ நானென்
 றுளத்துணிச் சயித்தவக் கணமே
 யானென றவிரந்தவ் விருளுமாய்ந் திடுமென்
 றிசைத்தனை யிதுபழு தன்றே.

எ-து. ஞானியானவன் அஞ்ஞானநாசம் பண்ணுதலால் அவன் துறவோனென்று சொல்லப்படுவான். சொல்லுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணந்தான் எங்கனமெனின் தானல்லாத உடம்பைத் தானெனக் கருதப்பண்ணும் உள்ளிரு ளென்றாய். இஃது எமக்குஞ் சம்மதமாயது. குற்றமற்ற சுருதி விசாரணைபண்ணிச் சர்வமும் மித்தை, ஒப்பற்ற சிவமொன்றுமே சத்தியம், அந்தச் சிவம் நானென்று உள்ளத்தின்கண் நிச்சயம் பண்ணின் அந்தக் கணப் போதிலே உடம்பினே யானென்று கருதும் அகங்காரமும்

நீங்கி அவ்வகங்காரம் கருதற்கு ஏதுவாய அஞ்ஞானவிரு
ளும் நாசமாமென்று கூறினே. இங்ஙனம் கூறியது குற்
றம் எ-று.

அஞ்ஞானவிருள் தானல்லாத உடலைத் தானெனக் கரு
தச்செய்தல் சுபாவமாகையால் 'எமக்கும் ஒத்தது' என்
றார். நிச்சயஞ்ஞானத்தால் அவ்விருள் போகாதாகலின்,
'இது பழுது' என்றா. (உக)

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞானி

தேர்விடத் தென்றுமோ ரொன்றை
யுரைசெயிற் பிரம வித்தையொத் தரிதோ

வென்றுமில் வுலகுரைப் பதனா
லரிசொல்கீ தையிலும் பிரமசா தகரி

னர்க்குள வருத்தமென் பதனாற்
பெரியதோர் வருத்த மெனைமறை துணிந்தப்
பிரமநா னெனயிருத் தலினே.

எ-து. சொர்க்க மத்திய பாநாளமென்று மூன்றுவித
மாயுள்ள உலகத்தின்கண்ணும் விசாரிக்கு மிடத்தில் ஒரு
ஞானிகுடைத்தல் அரிதென்றும், ஒரோர் அரிய வித்தையி
னைப்பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துப் பிரமவித்தைபோல்
ஈதரிதோவென்றும் இவ்வுலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்
வதனாலும், அரி கூறிய பகவற் கீதையின்கண்ணும் பிரம
சாதகரினும் யாவருக்கு உள்ளன வருத்தங்க ளென்பதன
லும், அவ்வித்தைபோல் அரிதும் பெரியதோர் வருத்த
மும் என்னையுள? வேதத்தை ஆராய்ந்து இரண்டென்
பது இன்று, பிரமம் ஒன்றேயென்று நிச்சயம் பண்ணி
அந்தப் பிரமம் நானென்று இருத்தலினால், எ-று.

எவ்வகைப்பட்ட அரியவித்தைகளும் மாயாகாரியங்களுள் அடக்கம், பிரமவிதையொன்றுமே மாயாகாரிய காரணங்களை யெல்லாம் கடந்த வித்தையாகலின் இது னது பெருமையினையும் இதனை அடைந்த ஞானியினது பெருமையினையும் வேதாகமங்கள் கூறுதலன்றி யலகத்தாரும் வழக்கமாவெடுத்துக் கூறுதலின் ‘உலகுடைப்பத னை’ என்றா. முன்னர வேதாகம நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பின்னர சமாதரி நிட்டைகூடிப் பெரிய வருத்தத்துடனே மாயாகாரிய காரணங்களை யெல்லாம் நீத்து அரிதாகிய பிரமவித்தையை அடைந்தவனே முவுலகத்தும் அரியன், அவனே டரஞானி யென்பதும் வேதநிச்சயார்த்தம் பண்ணிக்கொண்டு பிரம நானென்று இருத்தற்குப் பெரியவருத்தம் இன்மையானும், அங்ஙனம் இருத்தல் யாவாக்கும் எளிதிற் கூடுமாகலினும் இந்நிச்சயம் மாயாகாரிய மாகிய மனத்தைக் கொண்டாகையாலும் இது பிரமவித்தை அன்றென்பதும், இந்நிச்சயமுடையார் அபரஞானிகளென்பதும் கண்டுகொள்க. ‘திரிவிதவுலகத்தரி தொரு ஞானி’ என்றதற்கு உதாரணம்: பரமார்த்த தரிசனம். “காரண மிறந்தொன் நிற்குங் காட்சியிற் படாத வொன்றைச், சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிடலாவதன்ற, லோவரிதிதுதான் வாழுமுயிர்களா லாவதன்றே, வாரவர்பெருமை தன்னை யளவறுப்பவர்க்கையா” மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (௩௦)

வருத்தமொன் நின்றிச் சாரலாம் பிரம
மென்றயன் வகுத்தகீ தையினூ
மினாத்த தெற்றினுக்கா யெனிற்பா ஞான
முணர்பவர்க் குன்னுத லுனாத்த

னிரைத்திடு தொழில்க ளொன்றும் வேண்டா
 நீத்துவா ளாவிருத் தலினு [து
 லருத்தமற் றதனுக் கோர்ந்துநா றெளித
 லாகநீ துணிந்தனை போலும்.

எ-து. ஒரு வருத்தமும் இன்றிப் பிரமத்தை அடைய
 லாமென்று பிரமன் வகுத்துக்கூறிய பிரமகீதையில்கட்
 சொல்லியது என்னத்துக்காக வென்று கேட்பாயானால்
 பரஞானத்தை அறிவோர்க்கு மனத்தால் நினைத்தலும்
 வாக்காற் சொல்லுதலும் முறைவழுவாது காயத்தாற்
 செய்யுந் தொழில்களு மாகிய இவற்றுள் ஒன்றாயினும்
 விரும்பாது விட்டுச் சும்மாவிருத்தலினால். அங்ஙனம்
 அருத்தமிருக்க அதனை அறியாது நீ இச்செய்யுளுக்கு அரு
 த்தம் வேதத்தை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொள்
 றுதலாக இங்ஙனம் அறிந்தாய் போலும், எ-று.

மனத்தால் நினைத்தல்=கிரியாயோகம். வாக்காற்சொ
 ல்லுதல்=வேதாசுமங்களை யோதி நிச்சயம் பண்ணப்பட்
 ட அபரஞானம். காயத்தால் செய்தல்=சரியை கிரி
 யைகள். இச்சரியை கிரியை யோகங்களையும் அபர ஞான
 த்தினையுந் கடந்தது பரஞான மாகலின் அபரஞான
 முணர்வோர்க்கு அம்முக்கரணங்களும் அசைவின்றி யிரு
 க்க வேண்டு மாகலின் 'ஒன்றும் வேண்டாது வாளாவி
 ருத்தலினால்' என்றார். வாக்கு மனம் மாயா காரியம்,
 இவற்றுல் நிச்சயம் பண்ணின ஞானம் ஞானமன்றாகலின்
 இப்பாட்டிற்கு அருத்தம் ஈதன்மென்று கூறவேண்டி 'நீ
 துணிந்தனைபோலும்' என்றார். முக்கரணங்களும் அசைந்
 தவிடத்து வருத்தமென்பதும், அவை அசையாது நின்ற

விடத்து வருத்தம் இன்றென்! -தும், கண்டுகொள்க. 'வருத்தமொன்றின்னிச சாரலாம்' என்றதற்கு உதாரணம். சொருபானந்த சித்தியார். "ஆதலாலறியு மறிவெலாங்கைவிட் டறிவினுக்கறிவதாய் கின்ற, பேதமில் பிரமமொன்றுமே காண்பான் பெறும்பெறி னின்பமாய்ப் பிறத்தல், சாதலற்றிருக்கு மதனையோர் வருத்த மின்றியே சாரலாயிருக்க, வாதறித் தறியா ரத்மேவிரும்பி யனந்ததுக் கத்திலே யமைவார்." (ஙக)

சிறியவர் மணற்சோ றுண்டுதேக் கிடல்போற்
தேர்ந்துதா றெளிந்தமாத் திரத்தி
எறிதரிற் சிவமும் விடயமா மெனநீத்
தகத்திரு ளுறுதுவைத் தந்தோ
புறுமகம் பிரம மெனவுரைத் திறுமாந்
துறைதலோ ஞானமஞ் ஞானம்
துறவினை யுறுது மாயுமே வாயாந்
சுடரொளி னிருடுமிந்திடுமே.

எ-து. சிற்றிலிழைக்கின்ற சிறுபெண்கள் மணலாகிய சோற்றினை வயிறு நிறையவண்டதுபோலுண்டு ஏட்டிடுகின்றதுபோல் வேதத்தினை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொண்ட மாத்திரத்திலே அறிவினால் அறியப்படுவன வெல்லாம் விடயமாகலிற் சிவத்தினை அறியத்தொடங்கில் இதுவும் விடயமாமென்று இதனை அறியும் அறிவை விட்டு உள்ளிருளாகிய அவித்தையை நீங்காது வைத்துக் கொண்டு அந்தோ அவ்விடத்துப் பொருந்தாநின்ற நான் பிரமமென்று சொல்லி இறுமாந்து கொண்டிருக்குதலோ ஞானம்? அஞ் ஞானமானது துறவினை அடைந்தாலன்றி

நாசமாமோ? இருள் வீட்டினிடத்து இருந்துகொண்டு வாயினால் விளக்கென்றால் அவ்விருள் நாசமாமோ நீ சொல்வாயாக, எ-து.

சிறியவர் சோறல்லாத மண்சை சோறாகப் படைத்துத் தாம் உண்ணாதிருந்தும் உண்டதுபோல் படைத்துப் பிறா காண ஏட்டிமிகின்றதுபோல இவரும் அபர ஞானத் தைப் பரஞானமாகப் படைத்துப் பிரமானந்தம் ஸபியா திருந்தும் ஸபித்ததுபோல் படைத்துப் பிழர்க்குச் சொல் கின்றானாகக் கொள்க. மாயாகாரியங்களாகிய எல்லா வற்றையும் துறந்து அஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்க வேண்டுமெ லின் 'துறவினையுறுது மாயுளோ' என்று . (௩௨)

ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்த தன்றித் துறவி னால் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கலாமோ வென்ற சீடனை நோக்கிக் துறவுதானே ஞான மென்று மேற் கூறுகின்றார்.

ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோ
எனினுமா செளசமில் பெரியோன்
மானிலத் தவன்ற னுடல்விடிற் குகைப்பால்
வைக்கவென் மறைப்படி புரித
ருனும்வே தாந்தப் பெருநுண்ணிற் திடினுஞ்
சாற்றினில் வாழும் ந்தணர்க்கின
ருனதாற் துறவு பெற்றநற் தவனோ
யமலவீ டடையுஞ் னிகளே.

எ-து. துறவியாகிய ஞானியே யாவராலும் வணங்குத ற்கு உரியோன், அவனே அசுத்தமில்லாத பெரியோன். அவன் பூமியின்கண் காயத்தைவிட்டு நீங்கிய காலத்தில்

அதனைக் குகைக்கண் வைக்கவேண்டுமென்று வேதஞ் சொன்னபடியே செய்குதலும் வேதமுடிவிலே விளங்கா நின்ற மெய்ப்பொருளை உணர்த்த பரஞானிகளாயினும் இவ்வாழ்க்கையினே யுடைய அந்தணருக்கு இவ்வையான படியினாலே துறவினை அடைந்த நல்ல தவத்தினை உடையோரே நினமலமாகிய வீட்டினே அடையும் ஞானிகள், எ-று.

துறவினோள் ஞானியல்லனாயினும் இவ்வாழ்க்கையுடையோன் ஞானியாயினும் இவன் அவனை வணங்கவேண்டிதலின் 'எவரும் வணங்குதற் குரியோன்' என்றும், அவன் இறந்தகாலத்தில் அவனது காயத்தைக் குகைக்கண் வைத்து அதனது தலையில் தேங்காய் உடைத்துப் புசித்துப் பின்பு மூழ்காமல் வீடு புகுதலின் 'ஆசௌசமில் பெரியோன்' என்றும், கூறினான். இவ்வாழ்க்கையில் ஞானம் வருதல் ஏகதேசமாகையாலும், துறவின் கண் ஞானம் வருதல் வெகுவாகையாலும், துறவினை ஞானமென்றான். 'ஞானியே யெவரும் வணங்குதற் குரியோன்' என்ற தற்கு உதாரணம். சமாதரி "ஒழுக்கமே புரிந்தோனாத லதனைவிட டொழிந்தோனாத, லிழுக்கஞ்செய் மூர்க்கனாதல் பண்டித னாதலெண்ணில், பழிபட்டுஞானந்தன்னின் முயல்பவன் டணியத் தக்கான், ரொழததகு ஞானியென்று சொல்லவேண்டுவது முண்டோ." 'பெரியோன்' என்றதற் குதாரணம் "பலன்கள்வேண்டிய பரிசெலாம் டலித்திடும் பரமதத்துவஞானி, நலங்கொணுமமா மந்தி திரஞ் செபித்திட நயந்தவனீராமிஞ், சலங்கொடர்த்தமா மவன்றிருமேனியே சகலதெய்வமுஞ் செவ்வாய், மலர்ந்தவாசக மறுபிறப்பென வருமயற்பிணி மருந்தாகும்." 'குகைப்பால் வைக்க' என்றதற் குதாரணம். மெய்ஞ்

ஞானவிளக்கம். “பிறிவி ஸாத பிரமடீ சனுட, லிறுதியா வனற் றீண்டிடி ஸெங்கணு, மறுகிவிற்கிடை கோடியனல தாய்ச, செறுவு செய்யுமத தேசமென்றோதினா” எ-ம்., “முன்னமே டாகமா மூல செய்யுநா”, பின்னது வேவ வேண் டுமோ டேசிடா, யன்னதே யிவவுட லறிவா லட்டது, பின்னினிச சடுவது பிழையே யாளுமால்” எ-ம். வரும். மற்றும் உருவாடற்றாற் சாண்க. (௩௩)

ஞானத்திலக்கணம் யாதென்றுகேட்ட சீடனை நோக் கிக் கூறுகின்றா.

தேர்ந்திடி னபரம் பரமென விரண்டாய்த்
திகழ்தரு ஞானமாய் கவற்றா
டோர்ந்திடு மறையா தியகலை யபர
முயிர்பர னொடுவிர வயிக்கங்
கூர்ந்துண ருணர்வே பரமதைத் தெளியக்
கூறன்மாத் திரங்கலை ஞானஞ்
சார்ந்துணர் வரிதப் பரனையோர்ந் தன்றிச்
சாற்றினவ் வயிக்கமார் தலமே.

எ-து. விசாரிக்கு மிடத்தினை ஞானந்தான், அபரஞான மென்றும் பரஞானமென்றும் இரண்டு பிரகாரமாய் விளங்கா நிற்கும். அந்த அபரஞான பரஞானங்களின் இலக்கணம் யாதென்னின் அவ்விரண்டி னுள்ளும் ஆராயப் பட்ட வேதாகமமுதலிய கலைகளை யோதியுணர்ந்து பொருணிச்சயம் பண்ணுதல் அபரஞானம். ஆனால் அபரஞானத்திற் பயனில்லையோவென்னின் பரஞானத்தைத் தெளிவுபடச் சொல்லுதன் மாதிரமே யாம். ஆனால் அவ்

வைக்கியத்தை அறியும் நெறி யாதென்னின் பொருந்தி
அறிதற்கரிது மேற் கூறிய டரணை அறிந்தாலன்றிச் சொல்
லுமிடத்தில் அந்த ஐக்கியமாகிய தலம், எ-று.

‘ஆங்கு’ என்பது அசைநிலை. (நசு)

ஆனால் அந்தப்பரணை அறியுநெறிநான் எங்ஙனமென்ற
பீடணை நோக்கிக் கூறுகின்றோ.

அடுத்தவிச் சீவன் றன்மையோர்ந் தன்றி
யறியொணப் பரணையஞ் ஞானங்
கெடுத்தொற் சீவன் றனையுமோர்ந் தொருவர்
கிட்டொண நனவினிற் சுழுத்தி
யுடைத்துமற் றெவனுக் சவனவஞ் ஞான
முடைக்குமுட் கரணவா தனைக
முடைத்திடி னபாவ மெனப்படு நனவிற்
சுழுத்தியு மெளிவந்து தோன்றும்.

எ-து. இந்த வுடம்பின் கண்ணே பொருந்தியிருக்கின்ற
இச்சீவனது இயல்பை அறிந்தாலன்றி அட்டரணை அறியக்
கூடாது. ஆனால் அச்சீவனை அறியுமுறைமை எங்ஙனமென்
னின் அஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தாலன்றிச் சீவனையும் அறி
ந்தொருவரும் கிட்டக்கூடாது. ஆனால் இந்த அஞ்ஞானத்
தைக் கெடுக்கு முறைமை எங்ஙனமென்னின் நனவிற்கு
முத்தி எவனுக்கு உடையது அவன் அவ்வஞ்ஞானத்தைக்
கெடுப்பன். ஆனால் அந்நனவிற் சுழுத்திவருநெறி எங்ஙன
மென்னின் அந்தக்கரண வாதனைகளை ஒழித்தால் அபாவ
மென்று சொல்லப்படும் நனவிற்குமுத்தியும் எளிதில் வந்
து உதயமாம் எ-று. (நரு)

ஆனால் அந்தக்கரணவாதனை யொழிக்குநெறி எங்ஙன
மென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றா.

யோகசா தனையால் வாதனை கரணக்
கொழியுமவ் வியோகமு மிருமைத்
தாதாமே கிரியை ஞானமென் பேதத்
தாதனா தியதொழில் யோக
மேகமாம் பொருடோர் ததுவிது வெனுஞ்சுட்
டிறத்தன்மற் றைபதிரு வகைக்கும்
போகவேண் டிடுமைம் புலன்களு மிறந்தப்
புலனவா வொழித்தலாற் போமே.

எ-து. யோக சாதனையினால் அந்தக்கரணங்களுக்கு வா
தனையொழியும். ஆனால் அவ்வியோகத்தின் இலக்கணம்
யாதென்னின் அந்தயோகமும் கிரியை ஞானமென்னும்
இரண்டுபேதத்தால் கிரியாயோகமென்றும் ஞானயோச
மென்றும் இரண்டு பிரகாரமாயிருக்கும். அந்தக்கிரியா
யோக ஞானயோக விலக்கணங்க ளியாவையெனின் கிரி
யாயோகம் இயமம் நியமம் ஆதனம் பிராணயாமம் பிர
த்தியாகாரம் தாழ்நை தியானம் சமாதி என எண்வகை
யாய் இருக்கும். ஞானயோகக் ஓகமாயுள்ள மெய்ப்பொ
ருளை வேதார்கமங்களை ஆராய்ந்து நிச்சயம் பண்ணிக்கொ
ண்டு பின்னா ஞான நிட்டைகூடி அதுவென்றும் இது
வென்றும் சுட்டி அறியும் சுட்டறிவெல்லாம் இறந்து கா
ணம் அசைவறநிறநல். ஆனால் இவ்வியோகத்தை அடை
யுமாறு எங்ஙனமென்னின் அந்த இருவகை யோகத்தினை
அடைதற்கும் ஐம்புலன்களும் இறந்து போகவேண்டும்.
ஆனால் இவ்வைம்புலன்களும் இறந்துபோம்படி செய்த

ற்கு உபாயம் எங்ஙனமென்னின் ஐந்தவாவினையும் ஒழித் தலினால் அப்புலன்களைந்தும் இறந்துபோம் எ-று.

‘ஆதனாகிய’ எனவே இயமாதி வருவிக்கப்பட்டது. புலன்கள் ஐந்தாகையால் அவற்றின்கட் செல்லும் அவா வும் ஐந்தாயிற்று. ‘யோகசாதனையால் வாதனை கரணக் கொழியும்’ என்றதற்கு உதாரணம். குறுந்திராட்டு “அண்டமென் டிக்கெங்கண்ணு மடங்கச்சூனியமதாகக், கண்டு கொண் டிருக்கக்கண்ட சுருத்தையு மறவே விட்டா, லண்டமென் டிக்கெங்கண்ணு மாய்நின்ற வானந் தத் தைக், கணடுகொண் டிருக்கும்வண்ணங் கணத்தில்வந் துதிக்குமன்றே.” மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. ()

அந்தவவாவினை அறுக்குமாறு எங்ஙனமென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

ஐம்புல னடல்வேண் டும்விடல் வேண்டு
மொருங்குவேண் டியவனைத் தையுமென்
றும்பரும் பரவு மொருதமிழ் வேத
முரைத்தலா னோரிடூ வகையா
நம்புறச் சார்பை வெறுத்தவா வறுத்தைம்
புலனொழித் தொழுங்கினு டருமச்
செம்பொருள் காண்ப தறிவறி யாமை
சிதைத்தல்வீ டெனத்திகழ். தருமால்.

எ - து. வீட்டையக் கருகினோன் ஐம்புலன்களையும் அடல் வேண்டிமென்றும், அவ்வைந்தினையும் அடுத்தற்கு அவற்றால் அனுபவிக்க விரும்பி ஷைத்த பொருள்கள்

அனைத்தினையும் ஒருங்கே விடல்வேண்டுமென்றும், தேவர்களும் தோத்திரம் டண்ணாநின்ற ஒப்தற தமிழவேதமாகிய திருவள்ளுவப் பயல் கூறுதலன், உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்பு என்றிருவகையாயுள்ள நமது புறச்சார்பினை முன்னா வெறுத்துத் துறந்து பின்பு அன்கண் வைத்த அவாவினை அறுத்து பின்பு அஞ்சேர்திரியங்கனையும் விடயங்களைக் காணுந்தோறும் எழுந்து செல்லவொட்டாது உள்ளடக்கி இந்த முறையே ஒவ்வொன்றாக நீத்துச் சென்று யாவராலும் அறிதற்கரிய அந்தச் செவ்விய மெய்ப்பொருளை அறிவது ஞானமெனவும், அந்த ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தைக் கெட்டது வீடெனவும் விளங்காநிற்கு மாகலின் ஞானமும் வீடும் இவைகளென்று அறிவாயாசு எ-று.

முன்பிருவகைச் சார்பாகிய புறப்பறதினை ஒழித்து அதற்குமேல் அதன்கண் வைத்த அவாவினை அறுத்து அதற்குமேல் காணப்பட்ட விடயங்களில் எழாமல் இந்திரிய நிக்கிரகம்பண்ணி அதற்குமேல் முன்னா ஏறியிருந்த காரணவாதனையை ஒழித்து அதற்குமேல் நனவிற்கு முத்தியைப்பெற்று அதற்குமேல் அஞ்ஞானநீவிருத்திபண்ணி அதற்குமேல் சிவதரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் டனாதரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் சிவதரிசனம் பண்ணி அதற்குமேல் ஐக்கியம் கூடவேண்டுதலின், ‘ஒழுங்கிஹுடருமச் செம்பொருள் காண்ப தறிவு’ என்றா. ‘விடல்வேண்டு மொருங்குவேண்டிய தனைத்தும்’ என்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். “துக்கசுக மாசைவெறுப்பென்றுகூட்டிக் துவந்துவங்க ளிரண்டவைபோற சொல்லப்பட்ட, மிக்கதெய்வ மடவராக டன்மாதன்ம மெய்

ப்பலன்கள் வேறு வேறுளவாமன்றே, தொக்கவுளமதுவா
க்கும் பிறப்பையாக்குந் தொடர் பெனவே துணிந்தந்தத்
தொடர்பையாக்குந், தக்கடொருட் சார்புயிர்ச்சார்டடைய
நீக்குந் தவத்தார்டாத் சிவம் வந்து சாருங்காணே.”
மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௩௭)

அரம்பையுள் னுறுதண் டெடுத்தலி னெருவ
னனுபவ மாஞ்சிவ முணர்த
னிரம்புமெய் யுணர்வத் தண்டின்மீ தொன்றி
நின்றநா ரனைத்துநீக் குதல்போல்
விரும்பிரு வகைப்பற் றையுந்துறந் திருளை
வீட் டல்வீ டுவற்றையே யன்றி
வரும்பர வுரனும் வீடும்வே றறியேம்
வார்த்தைமாத் திரத்தியாம் பெறவே.

எ-து. வாழையினது மட்டைகட்கெல்லாம் உள்ளே
சேஷமாயிருக்கின்ற தண்டினை எடுத்தல்போல் ஒருவன்
அனுபவமாய் மாயாகாரிய காரணங்கட்கெல்லாம் சேஷ
மாய் உள்ளீடாய் விளங்காநின்ற சிவத்தினை அறிதலே
எங்கும் பரிபூரணமாகிய பரஞானம் ; அந்த வாழைத்
தண்டின்மேலே பொருந்திநின்ற மட்டைகள் அனைத்தி
னையும் ஒவ்வொன்றாக நீக்குதல்போலத் தம்மால் விரும்
பப்பட்ட உட்பற்றுப் புறப்பற்றுகிய இருவகைப் பற்றினை
யும் துறந்து அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்தலே மோக்ஷம்.
இந்தப்பரஞானத்தையும் மோக்ஷத்தையும் அன்றி வார்த்
தை மாத் திரத்தால் பெறவரும் பரஞானத்தினையும் மோ
க்ஷத்தினையும் வேறேநாம் அறிகிலேம் எ-று.

‘வாாத்தை மாத்திரத்தால் பெறவரும் ஞானம் மோக்ஷம்’ என்றது சாவத்தையும் பிரமமென்று அறியாதிருந்ததே அஞ்ஞானமென்றும், சாவத்தையும் பிரமமென்று அறிந்ததே ஞானமென்றும், இங்ஙனம் மறிந்ததோதே அஞ்ஞானங் கெடுமென்றுந், கூறிக்கொண்டிருத்தலை. ()

இருவகைச் சார்பா மொருபுறப் பற்று
மிடையதாங் கடையுடற் பற்றும்
விரிகர ணங்க ளாகுமுட் பற்று
மெனத்திரி விதம்விளங் கிடுமித்
திரிவிதத் தினையுங் காத்திரங் கரணஞ்
சேர்த்தியொன் றுக்கொடுப் பற்றும்
வருபுறப் பற்று மெனவிரண் டாக
மதிப்பரவ் வணந்துற வையுமே.

எ-து. உயிர்ச்சராபு பொருட்சராபு என்னும் இருவகைச் சார்பாகிய ஒரு புறப்பற்றெனவும், இடைப்பற்றாகிய கடையாகிய உடற்பற்றெனவும், விரிந்த கரணங்களாகிய உட்பற்றெனவும், இங்ஙனம் பற்றுக்கள் முன்றுவிதமாய் விளங்காநிற்கும். இம் மூவகைப் பற்றினையும் காயத்துடனே கரணத்தைச்சேர்த்து ஒன்றாகக்கொண்டு உட்பற்றெனவும் இங்ஙனம் புறப்பற்றெனவும் அந்த முறைமையே துறவினையும் உட்பற்றவெனவும் புறத்தறவெனவும் இரண்டாகக் கருதிச் சொல்வர் பெரியோர் எ-று.

காயத்தோடு கரணம் ஒற்றுமையாகலிற் ‘காத்திரங் கரணஞ்சேர்ததி’ என்றார். ‘இரண்டாக மதிப்பர்’ என்றதை இருதலையுங் கூட்டிக. பற்றுக்கள் ‘திரிவிதமாய் விள

ங்கும்' என்றதற்கு உதாரணம் : சமயாசாரம். “புத்திரா மனையாளாதிப் புறச்சுற்றப் பற்று நீக்கி, யித்திரண்மலவுடம்பா மிடைச்சுற்றப் பற்றும் விட்டே, யொத்துயிர் விடாதபாச கரணவுட் சுற்றுமோய்த்துத், தத்துவமாயிருத்த றவத்தவா சரிதை யையா” மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (௩௯)

இருவகைப் பற்றி லொருவனே ஞானியெனப்படிற் புறப்பற்ற தேனுமொருவத லிலரு மெவணமப் பெயருக்ஞரியர்வே ரொன்றுமில் கொடியுந்தருமிலை மலர்கா யெனினகப் பற்றி
 றவர்புறப் பற்றையுந் தணவார்
 மருவினு மஃதோ ரொருவர்வே ரன்றீர்
 மலர்க்கொடி வாடுரு வகையே.

எ-து. உட்பற்றுப் புறப்பற்றுகிய இருவகைப் பற்றுக்களும் இல்லாத ஒரு புருஷனை ஞானியென்று சொல்லப் படுமானால் புறப்பற்றையினும் நீங்குதல் இல்லாதாரும் எந்த முறைமையால் அந்த ஞானியென்னும் பேருக்கு உரியராவார். ஆனால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை யொழித்தோர் ஞானிகள் அலரோவென்னில் ஒரு வேராயினும் இல்லாத கொடியும் இலை மலர் காய்களைத் தருமானால் அகப்பற்றில்லாத தவத்தோர் புறப்பற்றின்னயும் விட்டு நீங்கார். ஆனால் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற் றொழித்தோர் இல்லையோவென்னில் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற் றொழித்தலை ஓரொருவர் அடைந்தாராயினும் வேரினை அன்று அறுக்கப்பட்ட மலர்க்கொடி சிறிதுபோது வாடாதிருக்கு மு

௫௪

வைராக்கியதீபம்.

றைமைபோல் அகப்பற்றொழித்தோர்க்கும் புறப்பற்றுச்
சிலநாள் இருக்கும் எ-று.

வேலொன்று மில்கொடி இலை மலர் காய்களைக் கொடா
ததுபோல் காரணமாகிய அகப்டற்றொழிந்தால் அதனது
காரியமாகிய புறப்பற்று இராதென்று குறிப்பாற் கூறி
‘வேலொன்று மில்கொடிபுந் தருமிலை மலர்காயெனி னகப்
பற்றிதவற் புறப்பற்றையுந் துணவார்’ என்று அவரைப்
பரிகாசம் பண்ணினா. வேலன்றீர் மலர்கொடி அறுத்த
தருணததிற் பசுசென்று சிறிதுபோது வாடாததுபோல்
தோன்றிப் பின்பு உலர்ந்து டோகின்றதுபோல் அகப் பற்
றொழித்த தருணத்திற் புறப்பற்றுச் சிலநாள் இருத்தல்
போலத் தோன்றி நீங்குமென் டுசிறிக. அகப் பற்றொழித்
தோர்க்குப் புறப்பற்றின்மேல் பிரவிருத்தி இல்லாமை
யால் அவாக்கு அஃதின்மேலாக் கொள்க. (௪௦)

வேரறக் கொடிவா நிதலினுட் பற்றை
விடுக்கின்மற் றையபற்று நேரோ
சோருத லியல்பா மதனையே முன்னர்த்
தொலைக்கவேண் டிவதெனிற் கடுமுட்
சாருமோர் கொடியின் கினையனைத் தையுமுன்
றறித்தொழித் தலதத னிடையா
ரோர்தனி வேர்கொள் ளரிதரி தகப்பற்
றொழித்தலும் புறப்பற்ற துறவே.

எ-து. காரணமாகிய வேரற அதன் காரியமாகிய கொ
டி உலர்ந்து போதல்போல் காரணமாகிய அகப்பற்றினை
முன்பொழித்தால் அதனது காரியமாகிய புறப்பற்றும்

உடனே நீங்குதல் சபாவமாகலின் அந்த உட்பற்றினையே முன்பு ஒழிக்க வேண்டு மென்பையானால் கடியமுட்கள் பொருந்திய ஒரு கொடியினது கிளைக ளனேத்தையும் முன்னர் வெட்டி நீக்கினாலன்றி அதனடுவே பொருந்திய ஒப்பற்ற முதல் வேரினைப் பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் அரிது; அதுபோல் முன்பு புறப்பற்றை ஒழித்து அகப்பற்றை ஒழிப்பதன்றிப் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றினை முன்பு ஒழித்தலும் அரிது, எ-று.

ஆனால் நீர் முட்கொடியைத் திருட்டாந்தம் கூறியது என்னை? அஃது இல்லாத கொடியினது வேரினை முன்பு பிடுங்கிக் கொள்ளுதல்போல் புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடாதோ வென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார். (சுக)

முள்ளில்சில் கொடிவேர் கொளலின்முற் சனக
ன் முதலவோ ரொருவர்மற் றொருத
முள்ளமா சணுகா வியல்பினு னகப்பற்
றொழிப்பினு முனமெனை யுறமுங்
களளநெஞ் சினர்பற் பலரும்வீ டடையுங்
கதியதன் மையிற்றுற வளந்த
தெள்ளியோர் புறப்பற் றொழித்தலே முதற்கட்
செப்பின றொவர்க்குமொப் புறவே.

எ-து. முள்ளில்லாத சில கொடியினது வேரினை முன்னர்க் கொடிதறித் தொழியாது பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் போல் சனகராஜா முதலிய ஓரொருவர் ஒப்பற்ற தமது உள்ளத்தின்கட் காமம் வெகுளி மயக்கமென்னு முக்குற்றங்களும் பொருந்தாத இயல்பினால் புறப்பற்றிருக்க அக.

பபற்றினை முன்னா ஒழித்தாராயினும் என்னைப்போலும் முக்குற்றங்களையுமுடைய மனத்தினா பலரும் வீட்டினை அடையுமார்க்கம் அஃதன்றாகலின் துறவினது இலக்கணங்களை யெல்லாம் அறிந்து அளவிட்ட தெளிந்த அறிவினையுடைய திருவள்ளுவநாயனா புறப்பற்றொழித்தே அகப்பற்றொழிக்க வேண்டுமென்று புறப்பற்றொழித்தலை அகப்பற்றொழித்தறகு முதறகட் கூறினா யாவருக்கும் சம்மதமாக, எ-று.

‘உள்ளமாசணுகா’ என்றதனால் நின்மலசித்த மெய்யும், ‘கள்ளநெஞ்சினா’ என்றதன்மையால் மலிவினசித்த மெய்யும் அறிந்துகொள்க. நின்மலசித்ததாகள் ஏகதேசிகளாய் எவ்வகைப்பட்ட பற்றுக்களிருந்தாலும் அவற்றின் கண் அவாவின்றித் தெய்வகதியாய் விட்டதெல்லாம் மலிவினசித்ததாகள் அநேகராகலாலும் விட்டதற்றுக்களின் மேலும் ஓரோகாலே அவாவுதெல்லாம் அவா விட்டையுமார்க்கம் யாவாக்கும் மார்க்கமன்றென்றா. அறம் பொருளின் டம் வீடென்னும் நான்கினையும் தெளிந்தவராகலின் ‘தெள்ளியோ’ என்றா. புறப்பற்றிருக்க அகப்பற்றொழிந்தோர்க்கும் சம்மதமாகலின் ‘எவாக்கு மொப்புறவு’ என்றா. மற்று என்ப தசைநிலை. ‘உள்ளமாசணுகாவி யல்பினான்’ என்றதற்கும், ‘கள்ளநெஞ்சினா’ என்றதற்கும் உதாரணம் வாசிட்டம். “வெம்புதல்போய்த் தண்ணென்ற வுன்மனதுக் கிவவுலக வியாபா ரங்கள், செம்புகர்வே ழத்தினுக்கான் குளப்படிடோற் றோன்றுமாற் றீன நெஞ்சுக், கம்புவியிற் றொழில்சிறிதே யாயினுநீந் தரிதாசு மாவின்பாதப், பைம்புனலும் கிழக்கொதுகுக் கெல்லை கரை காணாத பரவையன்றோ” எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (சஉ)

விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனம் புறப்பற்
 ரொழிப்பதெற் றினுக்கென விளம்பல்
 படிற்றொழுக கினர்சம மதமும்வா னவரும்
 பயிலில்வாழ்க் கையும்விடிக் குதலென்
 றெடுத்தமைக் கறிவா சாரமோ தியசொற்
 கிழுக்குமா குதலின்மா சியலபாத்
 துடைத் தசிந் தையர்க்கு நிந்தையிலொழுக்காச்
 சொல்வர்முன் புறல்புறத் துறவே.

எ-து. முன்ன ரகப் ற்றினை ஒழிக்கத்தகும் புறப்பற்
 றினை ஒழிப் து யாதுக்கென்று சொல்லுதல் கூடாவொ
 முக்கத்தார்க்குச் சமமதமும் வானவராயிரும் தாமுன்
 பழகிய இல்வாழ்க்கையையும் விடுத்தல் செய்யவேண்டு
 மென்று எடுத்து மகாதேவா மகாதேவிக்கு ஞானசாரங்
 கூறிய சொல்லுக்குக் குற்றமுமாதலின் முக்குற்றங்களை
 யுஞ் சுபாவமாக நீத்த நின்மலசித்தாக்கு முன்னர்ப் புற
 த்துறவடைதலை இகழ்ச்சியில்லாத நெறியாகச் சொல்வா
 பெரியோர, எ-து.

ஒழுக்க முடையாருக்குச் சம்மதமாகலாலும் ஈசரவா
 க்கியத்திற்கு மாறுபாடினமையாலும், நின்மலசித்தாக்கு
 மொழுக்காகலானும், முன்னர்ப் புறப்பற்றொழித்தலே
 நன்னெறியென்பது காணக. 'புறப்பற்றொழிப்ப தெற்றி
 னுக்கு' என்றதற குதாரணம்: தேவிகாலோத்தரம். "சம
 யாசார சங்கற்பவிகற்பமும், மமையாதாங்குல வாசாரமா
 னது, மிமையாதாரும் விடாதவில்வாழ்க்கையு, மமையார்
 தோளாய் விடுதலாசாரமே." மற்றும் வருவனவற்றூற்
 காணக. (சுட)

ஒன்றிய பாச விருநிரந் திடுதந்

குபாயமைம புலனெடுக்கிடுத

லொன்றல திலையென் றதுசெய்யேவா னவைவே

ண் டனைத்துமுன் விடாதுவைத் துறுத

லென்றுமெவ் விடத்து மெனைமுத லுயிர்க

ளெவற்றையுங்கொலேசெய்யென் வெருட்டே

னென்றுசொல் விரதி யொருவனா டொறுங்கை

யிடையினோர் படைகொளு மியல்பே .

எ-து. உயிரோடு பொருந்திய அஞ்ஞானவிருளைப் பொ
க்குதற்கு உபாயம் டஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம் டண்
ணுதலொன்றுமே அன்றி வேறே உடாயமில்லையென்று
அவ்வைந்தினையு நிக்கிரகம் டண்ணுவோன் அந்தப் பஞ்
சேந்திரியங்களால் விரும்பப்பட்ட பொருள்களனைத்தினே
யும் முன்விட்டு நீங்காது வைத்துக்கொண்டிருத்தல் எக்
காலத்தும் எவவிடத்தும் என்னை முதலாகிய வுயிர்கள்
எவற்றினையும் கொல்லுதல் செய்யேன், பயப்படச்செய்
யெனென்று சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி யொருவன்
எக்கரீலமும் கையின்கண் இடைவிடாது ஒப்பற்ற வாளா
யுதம் பிடித்துக்கொள்ளு முறைமையாம், எ-து.

உயிரகளைக் கொலேசெய்யேன் வெருட்டேனென்று
சொல்லாநின்ற கொல்லாவிரதி அவைசெய்தற்கு ஏதுவா
கிய வாளினையிடாது கையிற்கொள்ளுதலின் அவன் அவை
செய்வானென்றும் அவன் கொல்லாவிரதி யல்லனென்
றும் அறிகுதல்போல் பஞ்சேந்திரியங்களை நிக்கிரகம்பண்
ணத் தொடங்கினோன் அவற்றால் அனுபவித்தற்கு ஏது
வாகிய விடயங்களைக் கைவிடாது வைத்துக்கொண்டிருத்

தலின் இவன் அவைகளை விரும்புவானென்றும் இந்திரிய நிக்கிரகியல்லென்றும் அறிந்துகொள்க. (சுச)

விடயங்களை அனுபவியாது வைத்துக்கொண்டு ஞானசாதகம் பண்ணக்கூடாதோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

சாதக தசைக்கண் விடயமே தடையாஞ்

சாத்திய மானபின் புசித்தற்

காதல்வைத் திடினப் பிரமவா னந்தத்

ததிகமோ விடயவா னந்தங்

கோதில்வீட் டின்பம் பெறுகலா விடினுங்

கூடுதற் கெனிற்கரி பிழைக்கிற்

நீதிலோர் சிங்க மதனையே யன்றித்

தேடுமோ தேரையூன் றினவே.

எ-து. ஞான சாதக தசையின்கண் விடயங்களே அதற்குத் தடையாகுமாகலின் அவற்றினை வைத்துக்கொண்டு சாதகம் பண்ணக்கூடாது. ஆனால் அவ்விடயங்களைச் சாதகதசைக்கண் அனுபவியாது சாத்தியமான பின்பேனும் அனுபவித்தற்கு வைத்துக்கொள்வையானால் அச்சாத்திய தசைக்கண்ணே உதயமான அந்தப் பிரமானந்தத்தினும் இந்த விடயானந்தம் அதிகமாக வேண்டுமாதலின் இந்த விடயானந்தமே போதும், அந்தப் பிரமானந்தத்தை அடைய ஞானசாதகம் பண்ணவேண்டுவதே யில்லை. ஆனால், சாதகம் பண்ணிக்கொண்டு வருமிடத்துச் சாத்தியம் கைகூடிக் குற்றமற்ற வீட்டின்பம் வந்து லபியாதகாலத்தாயினும் பொருந்தி அனுபவித்தற்கு அவைகளை வைத்துக் கொள்வே நென்பையானால் யானையினை இடையாகத் தே

டிசு சென்ற சூழ்மயில்லாத ஒப்பற்ற சிங்கம் அந்தயானை தப்பிட்போயிற் றென்றால் அதனையே தேடுதலன்றி அந் பமாயுள்ள தேரையினது மாமிசத்தைத் தின்னத்தேடு மோ, எ-று.

மேலானயானையை இரையாகத்தேடிசுசென்ற சிங்கம் அந்த யானைகிடையாது டோயிற்றயினும் அதனையே தே டுதலன்றிக் சீழான தேரையுனை, தின்னத் தேடாதது போல் மேலான பேரினடத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்கி னோன் அவவின்டம் துணக்கு டியாது டோயிற்றயினும் அதனையே விரும்புதலன்றிக் சீழான விடயசுசுத்தை விரு ம்பானெனடதுங் கண்டுக்கொள்க. ‘பிரமவாஸந்தத்ததிக மோ விடயவானந்தம்’ என்றதற்கு உதாரணம் தத்துவ ரத்தினுகரம். “வாக்கொடு மனமு மிதந்ததி மதர வாரி யா யொழிவற நிறைந்து, டோச்சொடு வரவ தின்றிய வழுதைப் பூரணமாகவுண் டவாதாம், வீக்கிய காண் னீ ானும் விடய மேவுற முயல்வரோ முயல், டோக்குறு மந்த ஞானியு நாயு மொத்திடும் வாசியொன் திலதே” எ-ம், குறுந்திரட்டு. “துமங்காட்டுஞ் சுடுதழுவுண்டென் பதுதுய்ப்பாக், காமங்காட்டு மயினியுவர்ப்பப் படியே நல், லேமங்காட்டு ஞானிகளென்ற லிவர்கெஞ்சிற், காம ங்காட்டும் பெறறிலர்கற்றா கலையன்றே” எ-ம், ‘சிங்க மதனையெயன்றித் தேடுமோ தேரையுன்றின்’ என்றதற் கு உதாரணம்: குறுந்திரட்டு. “பாயர்துமா வேழமொற் றிப் பறக்குமத் தறுகண்யர்ளி, தேயந்தழி வுறினுந்தே ா யினாயெனச் செல்லாதாற்போ, லாயந்துநன் முததி யின்ப மருந்திட வுற்றநீரார், சாந்துயர் வரினுமொன்றித் தளர்ந்தெழா தாகிவிட்டார்” எ-ம், மற்றும் வருவனவற் றுற் காண்க.

(சுரு)

படையெடுத்தமர்க்கா சாருமோர் வீரன
 பகைஞரைச் சயங்கொளா விடினும்
 விடையெனப் பொருதாங் கிறத்தலே யன்றி
 வெந்நிட வுன்னிடா னதுபோற்
 கடையென விடய மிகழ்ந்துபே ரின்பங்
 கருதினோன் பெறுகலா விடினு
 மிடையறா ததைநா வெதலான் மறந்து
 மெண்ணுமோமண்ணிவ்வாழ்க்கையையே.

எ-து. ஆயத மெடுத்ததுக்கொண்டு யுத்தகளத்திலே செ
 ல்லாநின்ற ஒட்டற்ற வீரனானவன் சத்துருக்களைச் செய
 ங்கொள்ளாத விடத்தும் இடபம்போல் அச்சத்துருக்க
 ளோடு யுத்தம்பண்ணி அந்த ரணகளத்திலே இறந்துபோ
 தலேயன்றிப் பயந்து முதுகுகொடுக்க நினையான், அது
 போல் இழிவென்று அறிந்து அற்பமாயுள்ள விடயானந்
 தத்தை இகழ்ந்து கைவிட்டிப் பேரானந்தத்தை அடை
 பக்கருதி ஞானசாதகம் தொடங்கிஞான் சாத்தியம் கை
 கூடி அவ்விற்பத்தைத் தெருதிருந்தானாயினும் கூணமா
 யினும் இடைவிடாது அந்த இன்பத்தை எப்பொழுது
 அடைவேனென்று கருதுவதேயன்றி மறந்தாயினும் தான்
 முன்பு இகழ்ந்து கைவிட்ட இவ்வாழ்க்கையை மீண்டும்
 நினைப்பானோ, எ-று.

சுத்தவீரன் சத்துருக்களைச் சயங்கொள்ளாதவிடத்
 தும் அவர்களோடு யுத்தம்பண்ணி இறந்துபோதலேய
 ன்றி முதுகுகொடுத்தற்கு நினையான் அதுபோல் சுத்த
 விரத்தன் ஞானசாதகம் பண்ணுமிடத்தும் அஞ்ஞான
 நாசம்பண்ணிப் பேரின்பத்தை அடையாதிருந்தா னாயி

னும் அந்தச் சுத்தவாதனையோடு நின்று இறந்துபோத
லையன்றி விடயங்களை இசசித்து இல்வாழ்க்கையில் திரு
ம்பாணென்பதும், யுத்தகளத்திலே வெந்நிடாதிற்றதோ
னுக்கு மறுமைக்கண் வீரசொர்க்கவின்பம் வருவதுடோல்
சுத்த வாதனையோடு இறந்தோனுக்கும் மறுமைச் சனன
த்திலே வீட்டிண்டம் வருமென்பதும் காண்க. . (சுக)

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ

னெனத்தனு முதற்பிர பஞ்ச

மந்தினுங் கெடினும் பூரியா வாடா

நன்மனச் சனக னாதியரு

மந்திரி முதலோர் மீதுபு பாரம்

வைத்தொரோ காந்தத்துள் வதியாத்

தந்தொழி லொருக்கிச் சமாதியுற் றன்றோ

தவிர்ந்தனர் கரணவா தனையே.

எ-து. இந்திரசால வித்தையிலே தோ திருவிழா முத
லிய மங்கலமும் அக்கினிடட்டு வேவுதல் முதலிய அமங்
கலமுமாய் விளங்காநின்ற ஒருட்டணத்தினைட் டொய்
யென்று அறிந்து வினோதமாகக் காண்போர்போல் தே
காதிப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மாயாகாரியமாகிய பொய்
யென்று அறிந்து அவைகள் ஆக்கமாய் விளங்குமிடத்
தும் அவற்றிற்கு நாசம் வந்தவிடத்தும் பூரிப்பு வா
ட்டமில்லாத நின்மல சித்தத்தினையுடைய சனகராசா
முதலோர்களும் மந்திரி முதலாகிய போகளிடத்து இரா
ச்சியபாரத்தையெல்லாம் ஒப்பித்து ஓ ரோகாந்தத் தான
த்தில் இருந்துக்கொண்டு தமது இராசரீகத் தொழில்களை

யெல்லாம் ஒழித்து ஞானசமாதி அடைந்தல்லவோ அந்தக்கரண வாழ்னையை ஒழித்தார்கள், எ-து.

‘சனகஸூதியரும்’ என்ப சிறப்பும்மையால் பிரபசஞ்ஞதை மெய்யாகக்கருதி அதன்கண்வரும் சுகதுக்கங்களினால் பூரிப்பு வாட்டங்களுடைய மலின சித்ததர்க்கு அட்பிரபஞ்சத்தோடும் கூடியிருந்து கரணவாத்னையை ஒழித்தல் கூடாதென்பதாயிற்று. ‘இந்திரசாலத் தொரு நகர காண்டோரென’ என்றதற்கு உதாரணம். ஞான வாசிட்டம். “வெங்காதற் பெரும்பாம்பு நெளிபுற்றாங்கு முமடரம் வெறும் பொய்யெனறே, யிங்காசை யறக்கி யெல்லையிலாப் பரமபதத் திருந்துவாழ்வாய், சிங்கார கந்தாட்ட நகரிருந்தென் சிதைவுற்றென் நீதோ நன்றோ, பங்காண் மனைமக்கள் வாழந்தாலென் கெட்டாலென் பாசமாயை”. மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (சஎ)

சொற்றிடின மயக்க மற்றுதித் துளவச்

சுகருமொண் டாதையைத் துறவா

வுற்றிருஞ் சமாதி யுற்றகப் பற்று

மொருவிவீ டடைந்தனர் சனகர்

முற்றவ முனிவர் நால்வரு மொருநான்

முகப்பிதா விடத்தவன் வளத்தோர்

பற்றுமற் றகப்பற் றையுமுயர் சமாதி

பணியொழித் தெணியவீ டடைந்தார்.

எ - து. சொல்லுமிடத்துப் பிண்டஞானத்தை மறைக்கு மயக்கவிருளின்றி உதயமாகிய அந்தச்சுகரும் ஒளியிய பிதாவினைத்துறந்து பெருமை பொருந்திய ஞான சமாதியை அடைந்து மற்றை அகப்பற்றினையும் நீக்கி

MAHANANDOPADHYAYA

வீட்டினை அடைந்தாரா. சனகர்முதலிய தவமுனிவா நால்வரும் ஒப்பற்ற நான்குமுகங்களையுடைய தமது பிதாவிடத்தும் அவனது செல்வத்தினிடத்தும் ஒரு பறரயினுமின்றித் துறந்து உயர்ந்த ஞானசமாதிகூடி அகட்டற்றிணையும் ஒழித்துத் தாம் கருகிய வீட்டினையும் அடைந்தார்கள், எ-று.

சகரும் சனகர்முதலிய நால்வரும் வேடாகமகலைகளையும் ஞானத்தினையும் அறிவிக்குந் வல்லமையுடைய உத்தம பிதாக்களையும் அவரது செல்வத்தினையும் விட்டுத் துறந்து ஏகார்த்த ஸ்தானத்திலிருந்து அகப்பற்றை யொழித்தாரா என்றதனால் அகட்டற்றொழிப்பாக்குச் சங்கமாகாதென்தது அறிந்துகொள்க. (சஅ)

தத்துவ முணர வேண்டினோன் மனைமுற்
சகலமும் விடுத்துமெய்ஞ் ஞான
முத்தினா திகழச் சமாதியுற் றல்லான்
முடியுமோ வெனவுமை முதலா
வைத்ததற் குழாத்தை யொருவிரீள் கல்லான்
மரத்தினீ முலீற்சமா தியையுற்
றத்தனே யுணர்த்தி னானென்ற பினும்வே
றறைதனம் மிகுமட னன்றே.

எ-து. பரதத்துவத்தை அறியவிரும்பினோன் மனைவிமுதலிய சகல பற்றுக்களையும் விட்டுத்துறந்து மெய்ஞ் ஞானமுத்தினாவளங்க ஞானசமாதியை அடைந்தாலன்றி அதனை அறியக்கூடுமோவென்று மகாதேவிமுதலாயுள்ள தனது கூட்டங்களை யெல்லாம் நீங்கி உயர்ந்த கல்லாலமரத்தினிழற்கண் எழுந்தருளி ஞானசமாதியை அடை

ந்து மகாதேவனே அறிவித்தானென்றால் பின்னரும் வே
றே சனகராசா முதலிய போகளைத் திருட்டாந்தமாக எடு
ததுக்கூறுதல் நமது மிகுந்த அறியாமையல்லவோ, எ-று.

மமயஞ்ஞானமுத்திரை - மனோமௌனம். மகாதேவ
ரிஜம் அறிவிப்பா ரிஷமையின் 'பினும் வேறறைதனம்
மிகு மடம்' என்றா. 'மனோமுதம் சகலமும் விடுத்து'
என்றதற்கு உதாரணம் திருமந்திரம் "வினாந்தன்று நா
ல்வாக்கு மெய்ப்பதி சூழந்து, புரந்தகல்லா நிழற்புண்
ணியன் சொல்லா, பாடதனை யோராப் பழமொழி
யாள, நூந்தல் மையாக வொருங்குகின் றாரோ, எ - ம்,
திருக்கடைக்காப்பு. "தந்தைதாய் புத்திரா தன்னுடன்
ரோஸ்ரினா தாரமென்னும், பந்தநீங்காதவாக் குய்ந்து
டோக் கில்லெனப் பற்றினாயே, வெந்தநீ ருடியா ராதி
பார சோதியார வேதகீத, ரொந்தையா ஞானொழு துய்
பாலா மையல்கொண்டஞ்சனெஞ்சே" எ-ம், தேவாரம்.
"முகினுஸ்வரும் பண்மிளசுற்றமும், விழவிடாவிடின் வே
ண்டிய தெய்தொனா, திசுழ் கொள்சேறையிற் செந்நெ
றிமேவியே, வழக னுளுளஞ்சுவ தென்னுக்கே" எ - ம்,
மறறும் வருவனவற்றிற்காண்க. (சுக)

எடுதிதுள குடும்பச் சமையொடண் டொருவ

னெங்ஙன ஞானவா சானை

யடுத்தவ னேவ ரெடுத்தருள் சுரக்கு

மளவுநின் றுளமகிழ்ந் தன்னோன்

கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளும்பர மார்த்தங்

கூடினுங் காலமா திகளாற்

றடுத்துரை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதி
சார்ந்தஃ துணரவும் படுமே.

எ - து. இவவிடத்து ஒருவன் தான் சுமந்துள்ள குடு
ம்பபாரத்துடனே எட்டி ஞானசாரியனே அடைந்து அவ
னுக்குப் பூரணகிருடை வருமளவும் அவனது ஏயற்பணி
விடை தொடங்கிச் செயலாநின்று அந்த ஞானசாரியன்
திருவுள மகிழ்ந்து ஞானோடே தேசத்தை அனுக்கிரகம் பண்
ணின் காலத்துத் தான் டெறுவான்? கால தேச வாத்
தமானங்களினால் அந்த ஞானசாரியனே அடைந்து அனுக்
கிரகம் டெறக்கடுமாயினும் வாக்காற் சொல்லும் வசனங்
களையும் காயத்தாற்செய்யும் தொழில்களையும் டண்ணது
விடுத்தாலன்றி ஞானசமாதி கூடி அந்த ஞானத்தை அறி
யவுங் கூடுமோ, எ-று.

ஞானசாரியரைத் தேடிச்செல்லேவான் குடும்பத்தோ
டுஞ் செல்லக்கூடாமையின் 'குடும்பசகமையாடு எங்ஙன
ஞானவாசானையடுத்து' என்றா. சீடன் பக்குவா பக்குவங்
களை அறியவேண்டி ஒருவருடமுதல் பன்னிரு வருடமள
வும் பரீகை பார்க்குதலின் 'அருள் சுரக்குமளவும்' என்
றும், குடும்பிக்கு அவ்வளவு நிற்கக்கூடாமையின் 'ஏவ
றெடுத்துநின்று' என்றும் கூறினார். காலதேச வர்த்த
மானமென்றது அற்பகாலம் இராச கலகங்களினது சரி
த்திரம். அவற்றால் அவரிருக்குமிடத்தில் இவன் சென்
றானியினும் இவனிருக்குமிடத்தில் அவர் வந்தாராயினும்
தெய்வகதியாகக் கூடுதலிற் 'கூடினும்' என்றா. குடும்
பிக்கு வாக்குக்காயங்க ளடங்காமையின் மனோலயம் பண்
ணக்கூடாது, மனோலயம் இன்மையால் அஞ்ஞானம் நிவி
ருத்தி ஆகாது; அஞ்ஞான நிவிருத்தி இன்மையால் ஞா

தேதயமாகாது, ஆகலின், 'தடுத்தா தொழிலை விடுத
தலாற் சமாதிகாரந்தஃ துணரவும்படுமே' என்றா. இத
னற் குடும்பிக்கு ஞானசாரியரை அடைந்து அனுக்கிரகம்
பெற்ற காந்தும் சமாதிகூடி. ரஞானமுணரக் கூடா
தென்பதுங் கண்டுகொள்க. (௫௦)

தனித்திருந் தொருதம் மனத்தையைப் பொறி
வாய்த் தடுத்தகப படுத்திஃ தெத்தை
நினைத்தெழா நின்ற தென்றுநோக் குநரோ
நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப்
பினைத்தடை யாம்போக் குவரில்வாழ்க் கையை
யும் பேச்சைநா டொறும்பழ குநீ
தனைத்தினென் றேனும் விடார்பிறர் காண்ப
தன்மையா எனகப்பற்றே விடுப்பார்.

எ-து. ஏகாந்தஸ்தானத்தைப் பொருந்தியிருந்து ஒப்
பற்ற தமது மனத்தினைப் பஞ்சபொறிவழியே சுகமுக
மாய்ச் செல்லாது உள்வாங்கி அகமுகப்படுத்தி இந்த
மனம என்னத்தை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்ற தெ
ன்று அறிவினா பாரக்குமவனோ வாக்குக்காயங்களினது
தொழில்களை நினைத்துக்கொண்டு எழுகின்றதென்று அறி
ந்து அவவாக்காற் சொல்லுந்தொழில்களையும் காயத்தாற்
செய்யுந் தொழில்களையும்விட்டு நீக்குவாரா. அவ்வாக்குக்
காயங்கள் நிவிருத்திபாகலின் இவ்வாழ்க்கையைப் பாதா
காத்தற்குத் தடைவருமாகலிற் பின்னா அந்த இவ்வாழ்
க்கையையும்விட்டு நீக்குவாரா. வாசகஞானமாகிய வார்
த்தைகளோடு எக்காலமும் பழக்கமுடையார் விடவே
ண்டுமென்று கூறிய ஈதனைத்தினுள்ளும் ஒன்றாயினும்

விடார். பிறர்காண்பதன்மையால் அகப்பற்றொன்றையு
மே யொழிப்பார், எ-று.

வாக்குக்காயங்கள் நிவிருத்தியான விடத்துப் புறப்
பற்றைப் பாதுகாத்தற்குத் தடைவருதலாலும், அவை
பிரவிருத்தி யானவிடத்து அகட்டற்றை ஒழித்தற்குத்
தடைவருதலாலும் 'தடையாம்' என்றா. புறப்பற்றோ
மிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்குதல் அவ்விரு
வகைக்கும் பழுதென்பதும், அகப்பற்றை ஒழிக்கத்தொ
டங்கினேன் புறட்டற்றை முன்னா விடவேண்மீமென்ப
தும், 'பிறர்காண்பதன்மையான் அகப்பற்றே விடப்படார்'
என்றமையால் தமக்கென அவர்க்கு அகப்பற்றுட் போய
தின்றென்பதும் காண்க. (ருக)

தந்தைதாய் முதலாம் பந்தநீங் கிலர்க
டாமுய நெறியதின் நெனுஞ்சம்
பந்தன ருளையும் வேண்டிய தெய்தப்
படாதுசற் றமும்விடா விடினெ
னெந்தைவாக் களைய ருளையுமா தியவாக்
கியம்பிர மாணமா மெனக்கொள்
புந்தியார் புறப்பற் றுவகப் பற்றைப்
போக்கவாய்ப் போக்குத லிலோ.

எ - று. தந்தைதாய் முதலிய பந்தங்களை நீங்காதா
க்கு உயந்துபோனெறி இன்றென்று கூறிய திருஞான சம்
பந்தமூர்த்தினாயனார் வாக்கியத்தையும், தாம் வேண்டி
யது எய்தொனது மாதர் முதலிய சற்றமும் விடாவிடி
னென்று கூறிய எந்தையாகிய திருநாவுக்களையர் வாக்கி
யத்தையும் இவைமுதலிய ஆப்தவாக்கியங்களையும் பிர

மாணமாகக் கொள்ளுகின்ற ஈன்மதியுடையோர் புறப்ப
ற்றிருக்க அகப்பற்றை ஒழிப்போமென்று வாய்ப்போக்
கரா, எ-து.

அவற்றிற்கு எதிர்மறையான ஆப்த வாக்கியங்களைப்
பிரமாணமாகக் கொள்ளாதார் அங்ஙனம் கூறுவொன்பது
காண்க. 'வாய்ப்போக்குதல்' செய்யாதிருந்தும் செய்தே
னென்று சொல்லும் விருதாச்சொல்லென்றறிக. (௬௨)

இருவகைச் சார்புள்ளும் உயிர்ச்சார்பை விடுத்துப்
பொருட்சார்போ டிருந்து அகப்பற்றை ஒழிக்கக்கூடா
தோவென்ற சீடனைநோக்கிக் கூறுகின்றார்.

விடுக்குநர் புறப்பற் றதினையிர்ச் சார்பை
விடுத்துமற் றையபொருட் சார்பைப்
பிடிக்குந் லொழுங்கன் நெனினுறை யிடமும்
பேணுறா தொழித்தநீ தெனவே
படிக்கணீ யுரைக்கக் கேட்டன முனைப்போற்
பற்றினோக் காமையி னன்றோ
விடுக்கணென் றனைத்தும் விடுத்தன ருலக
மேத்துபத் திரகிரி முதலோர்.

எ - து. அகப்பற்றை ஒழிப்போர்க்கு இருவகைச் சார்
பாகிய புறப்பற்றினுள் உயிர்ச்சார்பைவிடுத்து மற்றைப்
பொருட்சார்பைப் பிடிக்குதலும் மார்க்கமன்றென்றால்
நீர் சொன்னவையெல்லாம் விடுப்பினும் இருத்தற்கு ஓரி
டமாயினும் பிடியாதுவிடுக்குதல் சூற்றமெனவே பூமி
யின்கண் நீ ஒருவனே சொல்லக்கேட்டு அறிந்தனம். உன்
னைப்போலக் கூர்ந்து விசாரியாமையாவன்றோ பற்றுக்

களியாவும் துக்கமென்று அறிந்து எல்லாப் பற்றுக்களையும் உயர்ந்தோர் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற பக்திரகிரி ராசா முதலாயினோர் விடுத்தார்கள், எ-று.

‘உனைப்போற்பற்றி நோக்காமையினன்றோ’ என்ற மையால் குறிப்பால் நீ அறியாமையினாலே கூறுகின்றாயென்! து காண்க. ‘பக்திரகிரி முதலாயினோர்’ எனவே பட்டணத்துப்பிள்ளை முதலாயினோரையும் வருவித்துக் காண்க. (௬௩)

பொருட்சார்பால்வரும் குற்றம் மேல்வருஞ் செய்யுளுட் கூறுகின்றார்.

துறந்தவன் பொருட் சார் புறவறி விலர்க்குத்
துயளு னாதிசாத் திரங்க
ளறைந்திதம் பேசிப் பொருள் கவர்ந் ததனா
னச்சமு மிச்சையா திகளுஞ்
செறிந்துற வகத்துண் டினியஆ ணிருக்குஞ்
செய்தியா நெய்சொரி தழல்போ
லிறந்திடாமனவா தனைபினைத் தனதோ ரொணத்
தையெய் வணத்தினான் முடிப்பான்.

எ-து. பொருட்சார்பு இருக்க உயிர்ச்சார்பைத் துறந்தவன் அறிவில்லாத பேர்களுக்கு ஞானசாத்திர முதலாயவற்றைச்சொல்லி அவர்க்கு இதமான வார்த்தைகளைப் பேசிப் பொருளைவாங்கிப் புதைத்து அதனால் பயமாசை முதலியனவும் மனத்தின்கட்பொருந்த இனிமையாகிய ஆண்களைப் புசித்திருக்கு முறைமையால் நெய்யினைச் சொரிந்த அக்கினிபோல் மனத்தினது வாதனைகள் இற

ந்து போகாவாகலிற் பின்னர்த்தான் அகப்பற்றினை ஒழி
க்கவேண்டுமென்று எண்ணிய எண்ணத்தினை எந்தமுறை
மையால் முடித்துக்கொள்வான், எ-று.

அறிவில்லார்க்கு ஞானசாத்திர முதலிய கூறுதலினு
லும் பொருள் கவாதலினாலும் அதனும் பய மாசை கு
ரோத முதலிய வருதலாலும் செளக்கிய போசனங்க
ளப் புசித்தலாலும் மனத்தின்கண் வாதனை நெய்சொரி
தழல்போல் மேன்மேல் ஏறுதலிற் பொருட்சார்பு இருக்
கத் துறந்தோனுக்கும் அகப்பற் றொழித்தல் கூடாதென்
பது இதனும் காண்க. (ருச)

பொருட்சார்பினுள் எல்லாவற்றையும் விட்டு ஓரிடம்
பற்றியிருந்து தவம்பண்ண லாகாதோ வென்ற சீடனை
நோக்கி அவவிடத்தால் வருங் குற்றம் கூறுகின்றார்.

பொருளறத் துறந்து பயிக்கமேற் றருந்திப்
பொருந்தினு மோரிடம் பிடித்துள்
வெருளறப் பனியா தியினுடற் பழக
வேண்டுமின் முகுத ருனு
மிருளறத் தீப மேற்றன்முன் றொழில்க
ளென்றும்வேண் டிடுதலா னிடரு
மருளறச் சிதலை முதலுயிர்க் குறுக
ணற்றலு மதன்பொருட் டாமால்.

எ-து. பொருட்சார்பினையும் விட்டுத் துறந்து பிச்சை
யேற்றுண்டு ஓரிடத்தைப் பற்றிக்கொண் டிருந்தா னாயி
னும் மனோபய நீங்கவும் பனிமுதலியவற்றுள் தேகம் பழ

கவும் வேண்டும், பழக்கம் இன்மையாகுதறானும் இருள் நீங்கத் தீபமேற்றுகை முதலிய தொழில்கள் எக்காலத்தும் வேண்டுதலால் துன்பமுஞ் சீவகாருண்ணியம் இன்றிச் செல்லுமுதலிய உயிரகளுக்குத் துன்பம் செய்குதலும் அவ்விடம் பிடித்தற்றொருட்டாக வரும், எ-று.

ஓரோர்காலத்து அவ்விடத்தினை நீங்கி இருள் காடு முதலிய இடத்துச் செல்லுங்கால் மனோபயம் தோன்றலிற் பூரணடாவனை மறக்கும்; பனி மழை வெய்யில் காற்று முதலியவற்றை காயத்திற்கு வருத்தந் தோன்றலிற் சமபாவனை மறக்கும்; விளக்கிடல் அலகிடல் மெழுகல் முதலிய தொழில்கள் எக்காலமும் வேண்டுதலின் இராகத்துவேஷம் பிறக்கும்; அதனால் மனோபயம் பண்ணச் கூடாது. செல்லு கொதுகு மூடு ஏறும்பு தேள் முதலிய உயிர்களுக்குச் சீவகாருண்ணியத்தை விடுத்ததுத் துண்டஞ் செய்தலின் மனத்தின்கண் அழுக்கேறும்; இவையெல்லாந் துறவறத்திற்குப் பங்கமாகலின் 'தனக்கென வோரிடம்பிடித்தலும் ஆகாது' என்றார். அவ்விடம் ஆகாதெனவே பொதுச்சாவடி புறந்திண்ணை பாழங்கோயில் மலை முழை மாரிழல் முதலிய இடத்தில் இருக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று. (௫௫)

பிறிதுநோய் தன்னோய் போன்றுபோற்றானேந்
பெரிதுநா லரிதினோர்ந் துணர்ந்த
வறிவினா னுண்டோ வாவதென் றமையா
னறைதரு சராசர மெவைக்குஞ்
சிறிதுமோர் துயர மறவியுற் றேனுஞ்
செய்யுமே மெய்யுணர் வடைவான்

மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா ணிகர்போ
ல் வருந்திநா டொறும்வளர்ப் பவனே.

எ-து. பிறிதோருயிர்க்கு வந்த துன்பத்தினைத் தனக்கு வந்த துன்பத்தைப்போன்று போற்றிக்கொள்ளானாகில் பெரியதாகிய சாத்திரங்களை அறிதினால் கற்றறிந்த அறிவினால் ஒருபயனாவ துண்டோவென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறினமையால் சொல்லப்பட்ட சராசரமாயுள்ள எல்லா வுயிரகட்கும் சிறிதாயினும் ஒரு துன்பத்தினை மறந்தாயினும் செயவனோ மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறும்பொருட் டிக் குற்றமற்ற துறவறத்தினைப் டொன்தேடிதல் செய்யா நின்ற வாணிகரபோல திரிகரணங்களினாலும் வருந்தித் திணந்தோறும் வளர்ப்பவன், எ-று.

கல்வியறிவிற்குப் பயன் சீவகாருண்ணியமாகலின் ‘அறி வினாஹண்டோவாவது’ என்றார். பொன்செய் வாணிகர் கொள்ளுதல் விற்றல் உடைத்தல் முதலியவற்றாற் பொரு ளை வளர்த்தல்போல் நின்றல் இருத்தல் கிடத்தல் நடத் தல்ஓடல் முதலியவிடததும் உயிர்க்கொலைபுரியாது, துற வறத்தினை வளர்க்கவேண்டுமென்பது காண்க. ‘பெரிது ஞாலரிதினோர்ந்துணர்ந்த வறிவினாஹண்டோ வாவது’ என் றதற்கு உதாரணம்: ஞானசாரம். “மருளுறு மெவையு ஞாறி மயக்கறத் தெளிந்து னோர்க்கு, மருளறத் துறக்க லாகா வயலொரு பொருளு மில்லாத், தெருளினை யறித லானுஞ் சிவமெவ ருளமுமென்னு, மருளினை யறிதலானு மவர்செய லருளறந்தான்” எ-ம், அருட்பிரகாசம் “உயிர் நித்தமென் றறிந்தாலு நல்லோர்பல் லுயிர்களற்ற, துய ருக்கிரங்கல் புதுமைகொல்லோ வருட்டோன்றன் முன் னாட், செயிருற்றதேவர் குறைகேட்டிரங்கித் திருவுளத்

து, டயர்வுற்றுகுத்தகண் ணீரக்கமாமணி யாய்த்தெனி
லே” எ-ம், வரும்; மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (ருசு)

தனக்கினி யவனும் வகைசரா சரங்க
ணினைகவென் றுமைக்குரைத் ததுவும்
வினைக்கடல் கடந்த பரதர்முற் சிவிகை
சுமந்துசென் றதுவுமோர் மேலோர்
பினைக்கொல்பாம் பாதி யுறுதலஞ் செலுங்காற்
பேணலிற் றமைநடந் திடும்போ
தினக்கறை யானு தியமரி யாதங்
குரமுரி யாதியங் கிடுவார்.

எ-து. ஒருவன தனக்குத்தான் இனியவனும் தன்னை
ப் பாதுகாக்கு முறைமைபோல் சராசரங்களாடும் உயிர்
களைக் கருதுகவென மகாதேவிக்கு மகாதேவர் அறிவாசா
ரங் கூறியவதனையும் சரியை கிரியை யோகங்களுக்கு ஏது
வாகச் செய்யுந்தொழிலாகிய கடலைக்கடந்து நின்ற பர
தா முன்னர்ச் சிவிகை சுமந்துகொண்மும் உயிர்க்கொலை
வாராது நடந்து சென்றவதனையும் விசாரித்து அறிந்தமே
லாயினோர் பின்னர்க் கொல்லுகின்ற பாம்புமுதலிய துட்
டப்பிராணிகள் உறையுமிடத்தில் போம்பொழுது தம்
மைப் போற்றிக்கொள்ளுதல்போல் நடக்கும் பொழுது
கூட்டமாயுள்ள செல்லுமுதலிய சரவுயிர்கள் இறவாம
லும், முனைமுதலிய அசரவுயிர்கள் நாசமாகாமலும் நடப்
பார், எ-று.

நசரவாக்கியத்தையும் அவர்வாக்கியத்தின்படி நடந்து
கொண்ட பெரியோர்கள் சரித்திரத்தையும் அறிந்த மே

லோர்களுக்கு அந்த நடை வருமென்பதற்கு. ‘தனக்கினி யவனும் வகைசராசரங்கண்ணிகை’ என்றதற்கு உதாரணம் : தேவிகாஸோத்தரம் “தனக்கினிய னும்வகையே சராசரங்க ள்ளனத்தினையு, நினைத்திகழ்வார் புகழ்வார்பா லொத்திருக்கு நீர்மையினே, மனத்துடைய னானவன னுமு னைத்த வாசார, மனைத்துடைய னுகவறி வெறிகமழு மை ம்பாலாய்” எ-ம், “நடுங்காம லெவ்வுயிரு நறுக்காது துரு ம்பனைததும், பிடுங்காது முதலெவையும் பிரசமலர் கொ ய்யாது, விடுங்காலா லுழ்த்துதிர்ந்த விமைலர்க ளவை யேந்தி, யடுங்காலன் றனையட்ட வம்புயங்க ளருச்சிப் பான்” எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. ()

தம்மிடத் தேனுந் தமக்கினி யவர்பா
 லேனுமோ ரிடர்வந்து சாரி
 னம்மவழ் முறையென் றறிந்துமேழ் கடலோ
 ரணுவென வருகுமென் போல்வா
 ரிம்முறை துயர்வே றுயிருறி னிரக்க
 மின்றிய தன்றியுந் தம்மால்
 வெம்மைய கொலையொன் றடையினு மதனா
 மென்பதென் மிகமுக மலர்ந்தே.

எ-து. தம்மிடத்தாயினும் தமக்கினியராயுள்ள சுற்றத் தார் முதலியோரிடத்தாயினும் ஓர் துன்பம் வந்து பொரு ந்திற்றாயின் அதனை ஊழ்வினைப்பயனென்று அறிந்திருந் தும் சத்தசாகரமும் ஓரணுவென்று சொல்ல நெஞ்சமெல் லாம் நெக்குநெக்குருகும் எம்போலிகள் இந்தமுறையே வேறொரு உயிர் துன்பத்தினை அடையின் இரக்கமின்றி யிருப்பதல்லாமலும் தம்மால் ஒருயிர் வெவ்விதாகிய

கொலையொன்று அடைந்தவிடத்து அதனுழ்வினையென்று சொல்லுவது என்னை மிகவு முகமலாந்து, எ-று.

துறவறமுடையார்க்கு ஒருயிரால் ஒருயிர்க்குத் துன்பம் வந்ததாயினும் அதற்குத் தம்மை அறியாமல் தம்மால் ஓர் துன்பம் வந்ததாயினும் இரங்கவேண்டுமே யன்றி இரக்கமின்றியிருத்தல் பழுத்தனபது காண்ட. (ருஅ)

இம்மையி னிகழ்ச்சி மறுமையிற் சிறுமை
யெய்துமென் றுயிர்க்கொலை புரியாச்
செம்மைபைங் கனக மாதுகைப் பற்றாத்
துறவினைச் சிலரடைந் திடினும்
தம்மையொத் துயிர்க ளனைத்தையுங் காணும்
தயவுயர் தபனிய முதல
மும்மையு மோட்டிற் காட்டிலன் னையிற்காண்
முறவொரோர் தவர்க்கலான் முடியா.

எ-து. இம்மைக்கட் சீவர்களாற் றழிபபும், மறுமைக் கட் பிறவித் துன்பமும், வருமென்று கருதி உயிர்களைக் கொலைசெய்யாத செம்மையினையும், பொன் மண் பெண் ணென்னு மூவகையையும் பற்றாத துறவினையும், இந்த முறையே சிலர் அடைந்தாராயினும் தம்மைப்போல் உயிர்களெல்லாவற்றினையும் காணும் தயவும் உயர்ந்த பொன் னாகி மூவகையினையும் ஓட்டினைப்போலவும், காட்டினைப் போலவும், அன்னையைப்போலவும், காணுந்தறவும் ஓரோ ர்தவருக்கல்லது கூடாது, எ-று.

இம்மை மறுமைகளைக் குறித்துக் கொலைசெய்யாது பொன்னாகிமூவகையையும் ஓடாதினாகக் காண்போர்

துறவுசாதகொன்றும், அவலிருவகையையும் குறியாது
சுபாவமாகத் தம்மைப்போ லுயிரகளைக்கண்டு பொன்
னாகளை ஒடாநிகளாகக் காண்போர் துறவுசாத்தியொன்
றும் அறிக; அச்சாத்தியா அரிய ராகலின் 'ஓரோ தவர்க்
கலான் முடியா' என்றார். (ருக)

அறைதலிற் கொல்லா நலத்தது நோன்மை
யெனவரு நிறவுசா ரகத்தா
நிறுமஃ துறவே சினமழுக் காறங்
குறாமையாற் கொடுஞ்சொல்கூ றுமை
! புறமுரை யாமை மருவிய விரண்டாற்
பொருவின்மெய் யுறுதியோர்ந் துரைத்த
னிறைபெருந் தவத்தோர் வாக்கினிந் நான்கு
நிகழுமென் றியம்புவர் நெடியோர்.

எ-து. உயிரகளைக் கொல்லாத நலத்தினையுடையது தவ
மென்று திருவள்ளுவநாயனா கூறுதலின் ஒன்றினும் பற்
றற்ற துறவுபொருத்திய உள்ளத்தின்கட் சீவகாருண்ணிய
நிலைபெற்றிருக்கும்; அது நிலைபெற்றிருக்கவே அவ்வுள்ள
த்தின்கண் உயிரகளிடத்துக் கோபமும் பொறாமையும்
டொருந்தாமையாற் கோபயின்மையாற் கொடுஞ்சொற்
கூறாமையும் பொறாமையின்மையாற் புறங்கூறாமையும்
உளவாகும். டொருந்தாரின்ற இவை யிரண்டினாலும் கொ
டுஞ்சொற கூறாமையால் ஒப்பற்ற மெய்மை கூறலும்
புறங்கூறாமையால் உயிரகளுக்கு உறுதிமொழிகளை ஆரா
யந்து கூறுதலும், உளவாகு மாகலின் இவைநான்கும்
நிறைந்த பெரிய தவத்தினையுடையா வாக்கின்கண் விளங்
காநிற்குமென்று சொல்லுவர் பெரியோர், எ-து.

உள்ளத் துறவில்லாதார்க்கு அருளின்மையாற் கோபமும் பொறாமையும் உடையாராகலிற் கொடுஞ்சொற் கூறுதலும், புறங்கூறுதலும், பொய்மை கூறுதலும், பயனில் சொற் கூறுதலும், ஆகிய இந்நான்கும் இவரது வாக்கின் கண் விளங்குமென்பது காண்க. இதனால் உள்ளத்துறவுடையோரோ மனம் வாக்குங் காயங்களினாலும் ஈன்மையுடையோ ரென்பதறிக. புறங்கூறல்—பிறரைக் காணாத விடத்து இகழ்ந்து கூறுதல். உறுதிமொழி—யீட்டினை அடைதற்கு ஏதுவானமொழி. (௬௦)

கான்றசோ றதனிற் கண்டுபொய்ப் போக
மனைத்தையுங் கைவிட்டுத் திடினுந்
தோன்றுல கினைமெய் யெனக்கொடு மீக்கூந்
றுறவிருப் படை யினத் துறவோன்
சான்றதா யுளதன் னுளமிலை யெனவுந்
தற்பரா னந்தமுற் றவனைப்
போன்றிரு விழிமேற் செருகியீண் டொக்கும்
பொய்யையெவ் விதத்தினுற் போக்கும்.

எ-து. கக்கினை சோறுபோல் மாயாகாரியமாகிய பொய்ப்போகங்க ளினைத்தினையும் கண்டு துறந்தானாயினும் கான்றசலம்போற் பொய்யாய்த் தோன்றுகின்ற பிரபஞ்சத்தினை மெய்யாகக் கருதிக்கொண்டு கீர்த்தியை அடைய விருப்ப முற்றானாயின் அந்தத் துறவியானவன் தனக்குள்ளே சாக்ஷியா யிருந்துள்ள தனதுள்ளமானது தற்பரா னந்தம் பெற்றது இல்லை இல்லை யென்று தனக்குக் கூறவும் தான்பிறருக்கு அந்தத் தற்பரானந்தத்தைப் பெற்றவன்போலும் இரண்டுகண்களையு மேலேசெருகி இவ்வி

டத்துக் கட்டுமிப்பாற் கூறும்பொய்யால் வரும் பாவத் தினை எந்தமுறைமையாற் போக்குவான், எ-று.

ஐயன் காளிசன்னிதிமுன் பொய்யுரைத்த பாவம் தீர்க் கக்கூடாமல் இம்மைக்கண்ணே துன்பம் வருமாகலின் தேவர்க்கெல்லா மேலாய சிவசன்னிதியில் அசத்தியங் கூறியபாவம் தீராதென்பது அறிவிக்க 'எவ்விதத்தினைப் போக்கும்' என்றார். 'சான்றதாயுள தன்னுள மிலையென வும்' என்றதற்கு உதாரணம் : பெருந்திரட்டி. "தன்னெ ஞ்சந் தனக்குச் சான்றது வாகத்தத்துவ நன்குணராதே, வன்னெஞ்ச னாகிக் கூடமேபுரிவோன் வஞ்சகக்கூற்றினுங் கொடியோன், பன்னுங்கா லவன்றன் நெரிசனம் பரிசம் பழுதுற நிரயவே துவுமாம், புன்னெஞ்சாலவனும் போ ய்நர கெய்திப் பூமியுள் ளளவுமேறானால்" மற்றும் வரு வனவற்றாற் காண்க. (சுக)

இத்திற னருள்கைப் பிடித்தெலாம் விடுத்தோ
 னேவல நொருவனோ நிறினுஞ்
 சித்தசஞ் சலமுண் டவனொரோர் காலைச்
 செயுஞ்செயல் பிழைக்கினுட் சீற்றம்
 வைத்திடப் படுத லாற்றன துடற்பால்
 வந்தொரு பிணியுறிற் றுணியோ
 டத்தனே யுளனென் றிருத்தலி னிருத்த
 லரிதனோன் றனையுறி னதனால்.

எ-து. இந்தமுறைமையே சீவகாருணியமொன்றுமே கைப்பிடித்துப் பற்றுக்களா யுள்ளனவெல்லாவற்றினையும் துறந்தவன் ஏவலாளனாகிய வொருவனுடனே கூடியிருந்

தானுயிலும் அவன் ஓரோராகாலத்துச் செய்யும் ஏவற்
டணிவிடைகளுள் ஒவ்வொன்று தட்பச்செய்தானுயின்
உள்ளத்திற் கோ ம் வைக்கித் தீதல லும், தனது தேக
த்தின்கண்ணே ஒரு வியாதி உட்படைதான் அவ்வியாதி
யைப் போக்குதற்செய் சிவனே உளவென்று தான் துணி
வோடிருத்தல்தோல அவனுக்கு ஓர் வியாதி உந்து அடை
யின் அங்கனம் இருதலை கூடாது அதனாலும், சித்த
சஞ்சலம் தோய்நும், எ-று.

சிவகாருணியக்தினுலும், பிதாபழி டொண்டதனாலும்,
அவனுக்குச் சிவனே உளவென்று இரு தல் கூடாது
யால் விவகாரட்டியே வைத்தியனைத்தெய்தல் மருந்து
தேய்தல முடவியவற்றல் மனோவிசாரம் தோய்நுதல்த்
‘சித்தசஞ்சலமுண்யி’ என்றா. சித்தசஞ்சலம் மனோ
லயம் பண்ணுதற்குத் தடையாகலின் அச்சஞ்சலம் பிறத்
தற்கு ஏதுவாகிய ஏவலாளனும் ஆகாவதென்தது அநிக ()

யாதியா தொருவ னீங்கியா தேத
லதனினு லதனினு லீலவெண்
ரோதலா லனைத்துந் துயர்தரு மெனநீத்
துயர்பரம் பொருளினைக் காட்டுந்
தீதிலோர் குரவ னெங்குள னெனவே
தேமொ லலைகடல சூழும்
பூதல மிசையோர் துறவினே னறவு
பொலிமலர் தேமும்வண் டினைப்போல்.

எ-து. யாதொன்றினை யாதொன்றினை ஒருவன் நீங்கி
யான் அவன் அதனால் அதனால் வருந்துன்பங்கள் இல

னென்று திருவள்ளுவநாயனா கூறுதலின் பற்றுக்களா
யுள்ளன எனையும் துன்பங்களைத் தருமென்று அறிந்து
துறந்து எப்பொருள்களுக்கும் மேலாயுயர்ந்த மெய்ப்
பொருளினே அறிவிக்கும் சூற்றமில்லாத ஒட்டற்ற ஞான
சாரியன் எவ்விடத்தில் இருக்கின்றனென்று தேன்சிற
ந்த மலரினைத் தேடும் வண்டினைப்போல் அலைகடல் சூழ்
ந்த பூமியின் கண்ணே ஒரு துறவியானவன் தேடுவான்,
ஈ-று.

தேனிரம்பிய மலரைத் தேடும் வண்டினைப்போலச்
சீவகாருணியம் ஈசுரடத்தி டாசவைராக்கியம் பிரமஞா
னம் என்னும் நான்கும் நிறைந்த ஞானசாரியனைத் தே
டுகின்றனென்பதறிக. ஆல்-அசை. 'ஹவுபொலி மலர்தே
டுவண்டினைப்போல்' என்றதற்கு உதாரணம்: அறிவான
ந்த சித்தியாரா "அளிமலா விட்டுவிட்டாய்ந்து மதுவுண்
டகநிரப்பிக், களிவந்திருந்த கருத்திங் குறநின் கவலையெ
ன்னதும், விளிவினை விட்டுவிட்டாய்ந்து வியன்குரு மேவி
நின்று, தெளிவந் துணைக்கண்டிடுமளவுங்குருத் தேடிடு
மே." (கூங்)

சமரமுற நிடாது புறந்திரி யொருவன்
றனதெதி ரடைதரு படைக்கைக்
குமரரை நோக்கி மிகுபராக் கிரமங்
கூறினுந் தேறல ரதுபோ
லமர்தரத் துறவு சமாதியோ திடினு
மவற்றினுக் கயனடை யினரோற்
றமொனத் துணிவுற் றவரொடும் பழகார்
தத்துவ நிலைதலைப் படுவோர்.

எ-து. யுத்தங்களத்தைச் சாராது அதற்குப் புறம்பாய்த் திரிகின்ற ஒருவன் களத்தினைச்சாராந்து தனக்கெதிரோ ஆயு தபாணிகளாய் வந்துகின்ற வீரரைப்பார்த்து மிகுந்த டரா க்கிரமங்களைச் சொன்னாளுயினும் அக்களத்திற் சென்று யுத்தம்பண்ணாது புறத்துநின்று கூறுதலால் அவனை வீர னென்று தெளிவுறா. அதுபோல, மனத்திற்குச் சம்ம தமாய்ப் பொருந்தும்படி துறவு சமாதிகளைக் கூறினாரா யினும் அவற்றிற்கு உரிய நடச்ச்கையின்றிப் புறநடக்கைய ராயின் அவரை வீட்டினை அடைவித்தற்கு ஏதுவாகிய தம னொன்று தெளிந்து அவர்களுடனே கூடிப் பழகார, டரத் துவ நிலைமையை அடையும் நன்னெறிக்கண் வினாந்து செல்வோர, எ-து

புறந்திரியொருவன் சமாக்களத்துஞ் செல்லாது அத னைச் சாராவாரோடுங் கூடாது இடையேநின்று பராக்கிர மங் கூறுதலின் அவனை வீரனெல்லெனன்றும் டே முயென் றும் அறிகின்றதுடோல் அயனடையினா துறவுசமாதி கட்டு உரிய நன்னெறியும் செல்லாது அந்நெறி செல்வா ரோடுங் கூடாது இடையேநின்று அவற்றிற்கு உரிய நெ றிமாத்திரங் கூறுதலின் அவரைத் துறவுசமாதியுடைய ரலொன்றும் கூடாவொழுக்க முடையவொன்றும் அறிந் துகொளக. 'அமாதரத்ததுறவு சமாதியோதிடினு மவற்றி னுக் கயனடையினோல்' என்றதற்கு உதாரணம் . அனு பவசித்தி. "மறைகளாகமமுதறகலை முழுதையு மயலற மிகவோதிக், குறைவிலாவகைப்பொருடனை மதுரமாக் கூறவல்லவனோனு, நிறைவதாகிய பொருளினுக் குத்தகு நிலையவரலராகி, லறைவதாகிய வவாமொழியாத்த வாக் கியமென வறையேமே" எ-ம், "இறைக ணன்பிணையுனா

செய்து தாமிறைக்கன்பகத்திலோனுந், துறவுநன்றென
வுரைசெய்து துறவினினிலைமைய திலோனுங், கறைக
ளொன்றுள செயல்களின் மூளுறுங் கருத்தறி கிலோனு,
மறையினன்குறு மவர்மொழியாத் த வாக்கியமென வறை
யாதே” எ-ம், “தெய்வ வாணிநற் செந்தமிழியலிசை தெ
ரிந்து பாடைகளும் பொய், மெய்ய தாகவே பொருள்
களும் விளங்கிட விளம்பவல் லவோனு, மையிலாவகை
மொழிவ தொன் றவர்செயன் மருவலொன் லெனிலத்
தை, யையமூவரின் மூதல்வரோ மொழியினு மாத்தவாக்
கியமென்றார்” எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.()

நீரிடத் தன்றி யந்தரத் திடையே
நிகழுமோர் மராகொள விரும்பார்
பாரிடத் தெவரும் வினோதிகள் சாலம்
பண்ணலென் றெண்ணிமற் றதுபோற்
சீருடைத்துறவு சமாதிபெற்றுலகிற்
நிகழினு முயிர்க்கெலாந் தயவுஞ்
சாரருட் குருபத்தியுமிலார் தமையுந்
தமொனப் பழகவுந் தகுமே.

எ-து. பாரின்க னுள்ளோர் யாவரும் நீரின்க ணெழு
கின்ற தாமரைப்பூவைக் கொய்துகொள்ள விரும்புதலே
யன்றி ஆகாயத்தின்கண் விளங்கா நின்ற தாமரைப்பூவை
க் கொய்துகொள்ள விரும்பார்கள், வினோதவித்தையினை
யுடையார் இந்நிரசாலம் பண்ணுதலென்று அறிந்து; அது
போலச் சிறப்பினையுடைய துறவு சமாதிகளை அடைந்து
உலகத்தின்கண் விளங்காநின்றாராயினும் எல்லாவுயிர்க
ளிடத்தும் காருணியமும் தாம் அடைந்த கிருபாமூர்த்தி

யாகிய ஞானசாரியரிடத்திற் பத்தியும் இல்லாதாறையும் தமொன்று கருதி அவருடன் கூடிப்பழகவுந் தகுமோ, எ-று.

தாமரைப்பூத் தோன்றுதற்கு இடம் நீரோயன்றி அந்தரம் இடமாகாமையால் இதன்கண் தோன்றிய பூப்போலத் தோன்றுவதேயன்றித் பூவன்மென்றும் வினோதிகள் சாலம்பண்ணுதலென்றும் விரும்பாது உலகா விடுத்தல் போல் துறவுசமாதிகளுக்கு ஏதுவுாகிய சீவகாருண்ணியம் ஈசரடத்திகளில்லாத துறவுசமாதிகள் அவைபோலத் த்தோன்றுவனவன்றித் துறவு சமாதிகளல்லவென்றும் அவா அவைபோலக் காட்டுகிறு றொன்றும் அறிந்து அவரோடும் பழகாது நீங்கவேண்டுமென்து கண்கொள்க()

இதுநெறி யெனவோ ஈர்க்கு மற்றொருவ

னேகினு மாத்தன் வாய்க் குறிக

ளதுதனிற் காண விடத்துலகருமோ

ரடிபெயர்த் திடுகல ரதுபோ

லெதிரறு சமாதி யாதிபெற் றுடையோ

ரென்னினு முன்னவ னுரைத்த

சதுர்மறை யாக மாந்தரிந் தகனோற்

றமொன லவரையுந்தகுமே.

எ-து. ஒருவன் ஓராக்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச் சென்றானியினும் தமக்கு ஆப்தனயுள்ளவன் வாயாற் கூறிய அடையாளங்கள் அந்நெறியிலே காணாதவிடத்து அதனை மாறுநெறியென்று கருதி உலகத்தாரும் ஓரடியாயினும் பெயர்த்து வைத்திடார்கள். அதுபோல ஒப்

பில்லாத சமாதி துறவு குருபத்தி சீவகாருணியம் ஆகிய
நான்கினையும் அடைந்தார்களாயினும் கடவுள் கூறிய
நான்குவேதமும் இருபத்தெட்டுத் திவ்வியாகமமுமாகிய
இவற்றின் முடிவாயுள்ள வாக்கியங்களை இகழ்ந்து கூறினா
ராயின் அவனையும் தமவொன்று சொல்லலும் தகுமோ
தகாது, எ-று.

ஒருவன் ஓநர்க்கு வழி ஈதென்று அழைத்துச்சென்றா
னானும் தமக்கு ஆப்தன் கூறிய அடையாளங்கள் அந்
நெறியிலே காணாத விடத்து அதனை மாறுநெறியென்று
ஓரடியாயினும் பெயர்த்திடாத உலகர்போல் சமாதியாதி
யுடையோர் யீடடையும் நெறி கூறுங்கால் கடவுள் கூறிய
வேதாகம முடிவு வாக்கியத்தின்படி கூறுது அதனை மறு
த்துக் கூறினாராயின் இந்நெறி மாறுநெறியென்று கருதி
இவரோடும் பழகலாகாதென்பது கண்டுகொள்க. 'சதுர்
மறையாக மாந்தம்' எனவே ஞானங் கூறிய வாக்கிய
மென்பதும், ஞானங் கூறுதற் பொருட்டுச் சரியை கிரியை
யோகங்களை மறுத்துக் கூறினும் ஞானங் கூறிய வாக்கி
யங்களை மறுத்துக் கூறுதல் நெறியன்றென்பதும் காண்க.
நிந்தகர் = புறச்சமயத்தோர்கள். (சுசு)

ஈங்கறை முறையிற் தேர்ந்துபா ரிதன்மீ

தெங்கணுந் தேடியோ ரிடத்தி

னோங்கருண் முதல நான்குமோர் வடிவா

யுளதென மறையினீற் றுகாக

டாங்குநா வொடுஞ்செங் குவளைமார் பொடும்

பொற்சரனோடுஞ்சரனெனவடைந்தோர்

தீங்கொழித் தருள்வான் நிகழுமோர் குரவற்
கண்மெளங் குளிர்ந்தனன் றெளிஞன்.

எ-து. இவ்விடத்துக் கூறிய முறையே ஞானசாரியனது இலக்கணமெல்லாம் உடையோன் எங்குள்ளென்று ஆராய்ந்து யூமியின்கண்ணே எவ்விடத்தும் தேடி ஒரிடத்தின் கண் உயர்ந்த சீவகாருணியம் ஈசுரபத்தி பாசுவைராக்கியம் பிரமஞானம் என்னு நான்கும் ஒரு வடிவங் கொண்டதுபோல் வேதத்தினது முடிவாயுள்ள மகாவாக்கியமே முதலிய வாக்கியங்களைத் தரிக்கின்ற நாவுடனும் செங்கழுநீர்மாலை விளங்காநின்ற மார்பகத்துடனும் பொன்போன்ற திருவடிகளுடனும் அத்திருவடிகளில் அடைக்கலமாய் வந்து அடைந்த பக்குவரது அஞ்ஞானமாகிய பொல்லாங்கை நீக்கும் ஞானம் விளங்காநின்ற ஞானசாரியனைக்கண்டு தெரிசித்து இதயமெல்லாம் குளிர்ந்தனன் அந்த வறிவுடையோன், எ-து.

‘ஓங்கருண் முதல் நான்குமோர் வடிவாய்’ என்றதனாலும், ‘மறையினீற்றுரைகடாங்கு நாவொடும’ என்றதனாலும், ஆசாரியனது இலக்கணமெல்லாம் முடையனென்பது காண்க. ‘சரணென வடைந்தோர் தீங்கொழித்தருள்வான்’ என்றதற்கு உதாரணம்: தத்துவராயர் நான்மணிமாலை அகவல். “ஒளித்தகு மறிவுமரக்கலனமைத்துத், துறவினாமக்கூம்பு நாட்டி, யேமவருளாங் கயிற்றிற் பிறழ் வறக்கட்டிப், பத்தியென்னும் பாய்ப்பூரித்து, முத்தியூரிற் றம்மை யுய்த்தருள், சொருபனென்னு மொரு மீகாம, னருந்தவர்க்கரசின்பாதந், திருந்தவைக்கிலர்தஞ் சென்னியின் மிசையே” மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (சுஎ)

காரிய மாக லாற்சகம் படைக்குங்
 காரணன் குலாலனி லுளனென்
 றோரியல் பெனவேழ் கடலுமொன் றுக்கி
 யொப்பிடுங் கருணைய னேனும்
 பேரியை பிறப்புத் தனையடைந் தவர்க்குப்
 பிளையுற வகைகெடப் பார்க்குங்
 கூரிய விழியோ னாதலி னறவுங்
 கொடியனு மாகுமக் குரிசில்.

எ-து. பிரபஞ்சம் மாயாகாரியமாகலின் அதற்குக் காரணமாயுள்ள மாயை சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய கடவுள் கடகலச முதலாயுள்ள பாண்டங்கள் மண்ணினது காரியம், அவைக்குக் காரணமாகிய மண் சடமாகலின் இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்தகாரணனாகிய குலாலன்போல் இருக்கின்ற னென்று மேலாகிய கடவுளுக்குக் கீழாகிய குலாலனை உவமை கூறுகின்ற ஒரு முறைமைபோல் உவமை கூறப்படாதாயினும், சத்தசாகரங்களையும் ஒன்றாகக்கூட்டி உவமை கூறுகின்ற கிருபாசமுத்திரமா யிருந்தானாயினும் தன்னைவந்து அடைந்த பக்குவர்க்குப் பேரும் பொருந்திய பிறப்பும் இவையேயன்றிப் பின்னர் அந்தப்பேரும் பிறப்பும் வாராதபடி நாசமாகப் பார்க்கின்ற நுண்ணியவிழிகளை யுடையோனாகலின் மிகவுங் கொடிய தன்மையினை உடையவனுமாவன் அந்த ஆசாரியன், எ-று.

கிருபாசமுத்திரத்திற்கு உவமையின்மையால் கடவுளுக்குக் குலாலையுவமை கூறுதல்போல 'ஏழ்கடலும் ஒன்றுக்கி ஒப்பிடுங்கருணையனேனும்' என்றார். 'கூரியவிழி

அஅ

வைராக்கியதீபம்.

யோன்' என்றதனாலும், 'பேரியை பிறப்புத்தனை யடைந் தவர்க்குப் பிளையுறவகை கெடப்பார்க்கும்' என்றதனாலு ம், மாயாகாரிய காரண மெல்லாங் கடந்த நோக்கமென் பதும், அந்நோக்கம் பெற்றோர்க்கும் அவைகள் நீங்கு மென்பதும் காண்க. 'அறவுங் கொடியனுமாம்' என்றது தூஷணபூஷணமாகத் துதித்ததென்க. இதனுட் சீவகா ருணிய முடையனென்ப தறிக. (சுஅ)

செப்பிருங் கைலைக் குருமுறை மையிற்றன்

சிரமிசைச் சரணம்வைத் துளவோர்

மெய்ப்பர னருளை நினைதொறு முளந்தீ

மெழுகுகல் லெனவுரு கிடினு

மைப்பவந் துடைத்தன் பினர்க்குவீ டரிக்கும்

வல்லப முடையமற் றெருதா

னொப்புமிக் கிலியா கலினிறை பத்தி

யுளனுமன் ருகுமவ் வும்பன்.

எ-து. யாவரும் புகழாநின்ற பெருமை பொருந்திய கைலாச குருபரம்பரையின்வந்து தனது சிரசின்மீதே திருவடிகளைச் சூட்டிய ஒப்பற்ற ஞானசாரியனது கிரு பையை நினைக்குந்தோறும் அக்கினியிற்பட்ட மெழுகும் கல்லென்று சொல்ல அதனினும் அதிகமாக உள்ளமெல் லாம் உருகா ரின்றோனாயினும் தன்னை அடைந்த பக்கு வர்க்குக் களங்கமாயுள்ள பிறவித் துன்பத்தை மாற்றி வீட்டினைக்கொடுக்கும் சாமர்த்தியத்தினை உடைய ஒரு தான் சமானாதிக மின்மையதாவின் ஈசரபத்தி யுடைய னுமன் ருகுவன் அந்த ஞானசாரியன், எ-று.

இதன்கண் ஈசரபத்தியுடைய னென்பது காண்க.(சுஅ)

கருடனை நினைவோர் பார்வையாற் பிறர்பாற்
கடுவொழித் தலிற்றனை நினைவோ
ரொருவரை நோக்கி னவர்கணும் பாச
மொழித்தல்செய் துறவொடேய்ந் துறினு
மருண்மகட் புணர்ந்து ஞான சந்ததிபெற்
றவொடு மகிழ்ந்திருத் தலினக்
குருபரன் றன்னைப் பின்னைநே ரில்லாக்
குடும்பியென் றுரைக்கவும் படுமால்.

எ-து. கருடனைத் தியானம்பண்ணுவோர் பார்வையாற்
பிறர்மேலேறிய விடநீக்குதல்போல் தன்னைத் தியானம்
பண்ணுவோர் பிறரொருவரை நோக்கின் அவரிடத்தும்
பாசங்களை நீக்குதல் செய்யுந் துறவுடனே கூடியிருந்தா
னாயினும் சீவகாருணியமாகிய பெண்ணினைக்கூடி ஞான
மாகிய புத்திரனைப் பெற்று அவரோடும் எக்காலமும் ம
கிழ்ந்திருத்தலின் அந்த ஞானசாரியனைப் பின்னர் ஒப்
பற்ற குடும்பியென்றும் சொல்லப்படும், எ-று.

இதனுட் பாசவைராக்கிய முனைய நென்பது காண்க()

குலவுசெங் கதிரோ னிருளினை யுணராக்.

கொள்கைபோற் றுறொரு காலுஞ்

சொலுமறி யாமை யறிகிலா ஞானத்

தோன்றலே யெனினுமத் தூயோ

னிலகுமா னந்த வருவினை யணுக்கட்

கீந்ததற் கிணையொரு துணையின்

மலவுட லவர்பாற் கவர்தலி னிஃதோர்

மடமைபெற் றுடையனு மாமால்.

எ-து. யாவராலும் கொண்டாடப்படுகின்ற செய்ய கதியையுடைய சூரியன் இருளை அறியாத முறைமைபோல் பிரமாதிகளாலும் புகழப்படுகின்ற தான் அவ்விருளுக்கு ஒப்பென்று சொல்லப்படுகிற அஞ்ஞானத்தை ஒருகாலும் அறியாத ஞானத்தினையுடைய புருஷனாயினும் அந்த நின் மலனாகிய ஞானாசாரியன் தனது விளங்காநின்ற ஆனந்த சொருபத்தினைச் சீவாகளுக்குக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாக இழிவால் தனக்கு ஒரொப்பில்லாத மலவுடலை அவாகையில் வாங்கிக்கொள்ளுதலின் இஃதோரறியாமையை அடைந் துடையனு மாகும், எ-று.

சூரியன் தனது பிரகாசத்தினால் தனக்கு இருளின்றிப் பிறாக்கு இருளைப்போக்குதல் போல் ஞானாசாரியன் தனது ஞானத்தினால் தனக்கு அஞ்ஞான மின்றிப் பிறாக்கு அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவனென்பது காண்க.

இதனும் பிரமஞானமுடைய நென்ப தறிக. (எக)

வதுவைநாண் மறையோர் வழங்கியாத்தினாயி
ன் மற்றருந் ததியை நோக்குதலி
னிதுவுமொன் றெனத்தம் முடல்பொரு ளாவி
யீயும்மெம் போலிக டமக்குங்
குதிகொகொண் டிடவன் றடைந்துட லாதி
கொடுத்தவன் போற்கொமிப் பவர்க்கும்
பொதுமையும் நிவனோர் மானுடன் றுனாய்த்
திகழுமப் பூரண புராணன்.

எ-து. கல்யாணகாலத்தில் மறையோர் தஞ் சாதியா சார வழக்கமாய்ச் செல்கின்ற யாத்தினாபோலவும், அக்

காலத்தில் கல்யாணப்பெண் அருந்ததியைப் பார்க்குதல் போலவும், இதுவும் ஒருலகாசார வழக்கமெனத் தமது உடல் பொருளாவி மூன்றினையும் கொடுக்கும் என்போல் வார்க்கும், பாண்டியனுக்குக் குதிரை கொள்ளும்பொருட்டு அந்நாளிற் சென்று திருப்பெருந்துறையில் ஞானசாரியரை அடைந்து உடலாதி மூன்றினையும் உண்மையாகக் கொடுத்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்போல் உடலாதிகளை உண்மையாகக் கொடுப்போர்க்கும், பொதுமையும் இவ்விடத்து ஒரு மனிதனாகியும், மாண இடக்கரத்தேந்திய சிவனாகியும் விளங்காநிறபன் அந்தப் பரிபூரண குகிய பழையோன், எ-று.

வதுவைநாள் யாத்திரைசெல்லு மறையோரும் அக்காலத்தில் அருந்ததியை நோக்குங் கல்யாணப்பெண்ணும் யாத்திரை போவதுபோலவும் அருந்ததியை நோக்குதல் போலவும் காட்டின மாத்திரமேயன்றி, யாத்திரை போனதும் அருந்ததியைக் கண்டதும் அவர் மனத்திற்கு இல்லை; அதுபோல் உலகாசார வழக்கமாக உடலாதிகளைக் கொடுப்போரும் கொடுத்ததுபோல் காட்டினமாத்திரமேயன்றிக் கொடுத்தது இவர் மனத்திற்கு இல்லை யென்ப தறிக. (எஉ)

பாரினட் டாங்கா திகளொடக் குரவற்
பலதரம் வலம் வந்து பணிந்து
சீரிய துதிசெய் தனுதின மவற்றூற்
நிருவுளத் தடைக்கவும் பட்டுத்
தூரமோ டணிமை யறவிறை கருணை
சுரக்குநா ளளவுநின் தேவ

லாரிவன் றனக்கொப் பெனச்செய்தொண்
சரண்பெற் றறியவேண் பிவமுமுதறிந்தான்.

எ-து. பூமியின்கண் அட்டாங்கமுதலிய அங்கங்களு
டனே அந்த ஞானசாரியனைப் பலகாலும் வலமாக வந்து
வணங்கி எக்காலமும் தோத்திரம்பண்ணி அவ்வணக்கத்
தோத்திரங்களினால் இவன் பக்குவனுமென்று அறிந்து
ஆசாரியனது திருவுளத்தில் அடைக்கவும் அன்புடைய
னாகி அவ்வாசாரியன் கோபித்தானென்று தூரத்திலும்
செல்லாமற் சந்தோஷித்தானென்று சமீபத்திலும் சாரா
மற் சேய்மை அணிமைகளுக்கு நடுவாய் அவ்வருளிறை
வன் கிருபை வைக்குநாளளவும் நின்று ஏவற் பணிவிடைக
ளினால் இவனுக்கு ஒட்டார் யாவொன்று சொல்லப் பணி
விடைகளைச் செய்து ஒள்ளிய திருவடிதீகைப் பெற்று
வீட்டைதற்கு அறியவேண்டும் உபதேசமொழிகளெல்லா
வற்றினையும் அறிந்தான், எ-து.

‘அட்டாங்காதி’ எனவே பஞ்சாங்க சிட்டாங்க சிராங்க
முங்கொள்க. ‘தூரமோடணிமையற’ என்றதற்கு உதா
ரணம்: திருவள்ளுவநாயனார். “அகலாதனுகாது தீக்
காய்வார் போல்க, விகல்வேந்தர்ச்சேர்ந் தொழுஞுவார்.”
‘அட்டாங்காதிகளோடக் குரவற் பலதரம் வலம்வந்து’
என்றதற்கு உதாரணம்: சிவதருமோத்தரம். “வலஞ்செ
ய்து தண்டதனை மானவிதி முறைதழுவத், தலந்தன்னிற்
பணிந்தெழுக தலைகாமற் றிருகன்னந், துலங்குமுக வா
ய்புயங்களுமெட்டுந் தோயமயி, ரிலங்குசிரங் காமுழ
ந்தா ளெனுமைந்து மிலங்குறவே.” மற்றும் வருவனவற்
றும் காண்க. (எங்)

சற்குரு வருளா லையமுந் திரிவுந்
 தானற மறைமுடி வுணர்ந்த
 பிற்குரு பரன்றாண் முற்சரண் புகுந்த
 பெரியவ ரினமரீஇ யிருந்தொண்
 சொற்களி னரிய பொருள்கடேர்ந் தவணந்
 தொலைத்தொரு சிறிதுநாட் பின்னர்க்
 கற்குதலாதி யனைத்துநீத் தென்று
 ஞானசா தகத்தினுள் கழிப்பான்.

எ-து. சற்குரு கடாஷத்தினாலே ஐயமுந்திரிவு நீங்கி
 வேதத்தின் முடிவாகிய மகா வாக்கியத்தினால் அறிகின்ற
 மெய்ப்பொருளை நிச்சயித்து அறிந்தபின் அந்த ஞான
 சாரியனது திருவடிகளைத் தனக்கு முன்னர் அடைக்கல
 மாகப் புகுந்த பெரியோர் கூட்டத்தினை அடைந்திருந்து
 ஒள்ளியசாத்திரத்தின் மொழிகளினது அரியபொருள்களை
 அவரால் ஆராய்ந்து அறிந்து அம்முறையே சிறிதுகாலம்
 கழித்தபின்னர்ச் சிவவணமனனங்கண் முதலிய அனைத்
 தினையும் விட்டு நீங்கி எக்காலத்தும் ஏகாந்தஸ்தானத்தி
 லிருந்து நிவந்தைகூடி ஞானசாதகத்தினாலே நாள்களைப்
 போக்கா நிற்பான், எ-து.

ஐயந்திரிவென்றவற்றுள் ஒன்றே இரண்டோவென்பது
 ஐயம். முன்னர் ஒன்றென்று துணிந்து இரண்டென்ப
 தும், முன்னர் இரண்டென்று துணிந்து ஒன்றென்பதும்,
 திரிவென்றறிக. ‘ஒன்சொற்களினரிய பொருள்கடேர்ந்து’
 என்றதற்கு உதாரணம் : பெருந்திரட்டு. “ஒப்பிலமல
 னேதிவைத்த வுளையையோத லோதுவித்தல், செப்புந்
 பொருளைத் திரிவுமறத் தெளிகைபிறரைத் தெளிவிக்கை,

தப்பா ததனை மனத்தகத்தே தரிக்கையெனவுந் தானேந்
தாம், வைப்பா யருந்தா மருந்தாகிச் சிறந்தனான மக
வினையே.” மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (எசு)

அரும்பொறி யின்மை பழியன்றி யார்க்கு
மறிவறிந் தாள்வினை யின்மை
பெரும்பழி யெனலா னொருவன்வீட்டின்பம்
பெறுமைகொ டிகழ்கலர் பெரியோர்
விரும்பஃதடையும் வகையருட் குருவான்
விளங்கியு முளங்கையிற் கனிபோல்
வரும்படிநாளு முயன்றுரு வென்போன்
மதியிலார் தமையிகழ் வதலால்.

எ-து. யாவாக்கும் அரிதாகிய செல்வம் இல்லாமை
பழிப்பன்று; அச்செல்வத்தினை அடையும் உடாயம் அறிந்
திருந்தும் அவ்வுபாய நெறிக்கண் முயற்சியின்மையே பெ
ரிய பழிப்பென்று திருவள்ளுவநாயனார் கூறுதலின், ஒரு
வன் ஞான நிஷ்டை இடையறாது கூடுமிடத்தும் அவ்வீ
ட்டின்பத்தினை அடையாதிருத்தலைக் குறித்து இகழார்
பெரியோர். விரும்பாநின்ற அந்த ஆனந்தத்தை அடையு
நெறி ஞானசாரியனால் அறிந்திருந்தும் உள்ளங்கை நெல்
லிப்பழம்போல அது வரும்படிக்கு எந்நாளும் ஞானசாத
கத்தின்கண் முயற்சிப்படாத என்போலும் புத்தியில்லா
ரை இகழ்வதே அன்றி, எ-று.

எக்காலமுமாறாது ஞானசாதகத்தின்கண் முயலல் வே
ண்மென்பது இதனுட்காண்க. (எரு)

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது
 பண்ணவேண்டிவபணி விடுத்துப்
 புகலுரை யடக்கித் தனியிடத் திருந்து
 போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின்
 மிகமுயன்றிதய வருத்தமெய் தாமன்
 மெலிந்துகை விடுதல்செய் யாம
 லகமுக மாக்கி மனத்தைநா டொறுமோ
 ரைம்புலனொழித்தசை வறுப்பான்.

எ - து. சொல்லாரின்ற நித்தியகருமங்கள் அனைத்தி
 னுள்ளும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுங் கன்மங்க
 ளில் ஓரோர் சிறிது சீக்கிரத்திலே செய்து விடுத்துப்
 புகல்கின்ற வாக்கினை மௌனமாக்கி ஏகாந்தஸ்தானத்தி
 லிருந்துகொண்டு கிருடாசாரியரது திருவடிகளைத் தோத்
 திரம் பண்ணிப் பின்னர் அவர்கூறிய உபாயத்தின்படியே
 மனோலயம் பண்ணத்தொடங்கும்போது அந்த உபாய
 நெறிக்கண் மிகவும் முயற்சிப்பட்டு மனவருத்தமும் அடையாமல்
 எவ்விதத்தால் அடக்கினும் இது அடங்குவதில்லை
 யென்று உள்ளம் வருந்தி அவ்வுபாய நெறியைவிட்டு நீங்கு
 தல் செய்யாமல் பையப்பைய அம்மனத்தினைச் சகமுக
 மாய்ச் செல்லவொட்டாமல் அகமுகமாக்கி எக்காலமும்
 ஒப்பற்ற பஞ்சேந்திரியங்களையும் நிக்கிரகம்பண்ணி மனத்
 தினது சங்கற்பத்தை நாசம் பண்ணுவான் எ-று.

“தனித்திருந்தொரு தம் மனத்தையைப் பொறிவாய்த்
 தடுத்து” என்ற செய்யுளுள் வாக்குக் காயங்களை அடக்கி
 னால் அன்றி மனமடக்கக் கூடாதென்ற முறையே இச்
 செய்யுட்கண்ணும் மனமடக்குதற்கு அவை அடக்கவே

ண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. கீழ்ப்போன செய்யுள் கருட் கூறிய முறையே புறப்பற்றுக்களா யுள்ளன வெல்லாம் துறந்து அநாசாரியரை விட்டு நீங்கி ஆசாரியரை வந்து அடைந்து திருவடி தீக்ஷபெற்று அவரது உபதேச மொழிகளைக் கேட்டு அவரது திருவடியை அடைந்த டெரியோரை அடைந்து நிஷ்டைகூடி ஞானசாதகம் பண்ணுவோனுக்கு மேல்வருஞ் செய்யுள்களுள் ஞானசாரம் கூறுகின்றா. ‘மிகமுயன்றிதய வருத்த மெய்தாமல், என்றதற்கு உதாரணம். ஞானவாசிட்டும். “மிகமுயன்று வருந்தாமல் சமமாகின்ற வேண்டுகோளான் முயல்வால் வினோதத்தன்றும், டகாமனமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல் வேண்டும் பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப்பணணி, யகல் சுபவா தனையுதித்ததான் முயற்சிபேற மையுறினுஞ் சுகமடைவை யதுதீதன்று, திகழ்மனம் போய்த் தறத்தத் தைத் தெளியு மட்டிந் தேசிகனுல் சொல்வழியிற செல்லவாயே.” எ-ம். திருமந்திரம். “உடலாங்குகையி லுணாவாகும் பீடத், தடலார சமாதி யிதயத்ததாக, நடமாடியாகுகை நாடிய யோகி, மிடையாகா வண்ணமே சாதிக்குமெல்லவே.” எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. உச்சியம் போதின் மீதரும் பசிக்கல்

ஆர்வல மாயிலந் தோறும

பிச்சைகை யிடையிற் காடி கூழேனும்

பெற்றது பற்றியுள் வெறுப்போ

டிச்சையற் றருந்திப் பொருந்தவே காந்தத்

திடையினுந் தாகம்வந் தடையி

னச்சி நீ ருரிற் புகுந்துறா தேரி

யாதியி னருந்துத னன்றே.

எ-து. உச்சிக்காலத்திலே மிகுந்த அரியபசிக்கு அந்த லூரினே வலமாகச்சென்று வீடுதோறும் பிச்சையாகக் கையின் கண்ணே காடியாயினும் கூழாயினும் கொடுத்ததை வாங்கி உள்ளத்தின்கண் அவற்றில் வெறுப்பும் விருப்புமின்றிப் புசித்து மீண்டும் போய்த் தனது ஏகாந்தஸ்தானத்தில் இருக்கவேண்டும்; பின்னரும் தண்ணீர்த்தாகம் வந்ததாயின் நீரினே விரும்பி ஊர்க்கட் புகாது ஏரிவிய வற்றுள் நீர் அருந்துதல் நன்மையாம், எ-து.

பிச்சைக்கேயன்றி நீரைக்குறித்து ஊர்க்குப் போகவேண்டாமையின் ஏரியாதியினருந்துத னன்றென்றார். ஏரியாதி யெனவே நதி மடு வாவி சுளை முதலியவுங் கொள்க. ‘இலந்தோறும் பிச்சைகையிடையில்’ என்றதற்கு உதாரணம்: திருமந்திரம். “பரந்துல கேழும் டடைத்த பிராணை, பிரந்துணி யென்டர்க்ளெறுதுக் கிரக்கு, ரிரந்தரமாக நினைபு மடியா, ரிரந்துண்டு தன்னடி யெட்டச்செய்தானே.” எ-ம். “பிறப்பறியார் பலபிச்சைச் செய்மார்தர், சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர், மறப்பிலராகிய மாதவஞ் செய்வா, பிறப்பினை நீக்கும் பெருமை பெற்றோ.” எ-ம் “அச்சினுணின்ற பொருடன்னை யுள்ளுவோ, ருச்சியம் போதாக வுள்ளமாக் கோயிற்குப், பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினைந், திச்சைவிட் டேகாந்தமேறி யிருப்போ.” எ-ம். வரும், மற்றும் வருவனவற்றற்காண்க. (எள)

ஞானசா தகன்மற் றுதயமா தியினா
ணயக்கொண மயக்கமா தலினு
மீனமார் விந்து மிகுமென வகன்றோ
ரிகழ்ந்துகை விடுத்தவா தலினுந்

தானிரந் தொருபோழ் தருந்திடு முணவுஞ்
 சமமலாற் றுழினு மிகினு
 மூனதா ருடற்க னோயுறு மற்றைக்
 குறக்கமு மிகுந்திடு மன்றே.

எ-து. ஞானசாதகம் பண்ணுகின்றவன் உச்சிக்காலத் தொழிந்து மற்றை யுதயகால முதலிய காலங்களின் அன் னாதிகளைப் புசிக்கலாகாது, தேகமயக்கம் வருதலினாலும், இருவினையுடைய சுக்கிலவர்த்தனையா மென்று துறந்தோ ரால் இகழ்ந்து விடப்பட்டனவாகலாலும், நான் பிச்சை யேற்று ஒருபோது புசிக்கின்ற புசிப்பும் எந்நாளும் ஒரு சமமாகப் புசியாமல் குறைந்ததாயினும் மிகுந்ததாயினும் ஊன் பொருந்திய உடம்பின்கண் வியாதி வந்து அடையு ம், அன்றைக்கு நித்தியையும் மிகுந்துவரும், எ-று.

மயக்கம் வருதலினால் தேகம் ஆசனத்தின்கட் செவ் வேயிராது. விந்து மிகுதலினால் மனத்தின்கட் காமமிகு ந்து அம்மனம் அசைவற ரில்லாது. வியாதி வருதலினால் சமாதி கூடத் தொடங்கவே கூடாது. உறக்க மிகுதலி னால் கேவலம் வந்து அடையுமாகலின் இதனுட் கூறிய முறையே செய்யவேண்டுமென்ப தறிக. உதயமாதியவெ ன்றதனால் சாயங்காலம் இராக்காலம் விடியறகால முத லியவுங் கொள்க. (எஅ)

மிகுத்திடு முனமிற் படுதழ லவிப்பான்
 விடுபவன் கலங்கனீர் தெளிநீர்
 பகுத்திடா னதுபோற் காடிசோறேனும்
 பசித்தவன் புசித்திடறகுமா

னகத்தவர்மனைதோ றுழன்றெனக் கடிசி
 னல்கிடென் றெருவன்வேட்டுணலா
 னகத்துறுபசியும் போக்கிமற் றதுகொ
 ட்துகமென் பயனடை வாணே.

எ-து. வீட்டின்கட்டப்பட்ட அக்கினி மிகுந்துபற்றி எரியு முன்னர் அவிப்பவன், அதனை அவித்தலைப் பார்க்குதலே யன்றிக் கலங்கனீ றொன்றும், தெளிந்த நீரொன்றும், நீரி னைப் பகுத்துப் பாரான். அதுபோல் உதராக்கினி மிகுவ தற்கு முன்னர் இதனை அவித்தற்கு நீரொன்று கருதி நாச் சுவை விரும்பி நன்று தீதென்று பகுக்காது காடிசோறு யினும் நல்ல சோறாயினும் பசியையுடைய தவத்தோன் பசிக்குதல் முறைமையாம். தவத்தோர் சிரிக்க வீடுதோ றுந் திரிந்து எனக்குச் சோறு கொடுமி னென்று கேட்டு ஒருவன் நாச்சுவை விரும்பி வாங்கி உண்டலினால் அவ்வ யிற்றில் உறுபசியைப் போக்குதலும் அன்றி அங்கனம் உண்டது கொண்டு அதிகமாக வேறே யாதுபயனைப் பெறு வாணே, எ-து.

பிச்சைவாங்கி உண்டலினாலும், வேட்டுண்டலினாலும், பசிபோதலே யன்றி வேறுபயன் இன்மையால் 'அதிக மென்பயனடைவாணே' வென்றார். தவத்தோர்க்கு நாச் சுவைவேட்டு ஒருவரைப் பின்சென்று வாங்கி யுணவாகா தென்பது கண்டுகொள்க. 'காடிசோறேனும் பசித்தவன் பசித்திடறகும்' என்றதற்கும், நகத்தவர்மனைதோ றுழன் று' என்றதற்கும், உதாரணம்; கூர்மபுராணம். "இவ் வகை யைய மேற்றநன் குண்போன் காடிசோ றெவற் றினை யேனுஞ், செவ்விதி னளித்த தருந்திடல் வேண்டு மனைதொறுஞ் சென்றுசென் றுற்று, வெவ்வழல் போல

வெகுண்டுமற் றென்றை விழைந்து நீ யளித்தி யென்
றருந்த, லவ்விய மவித்த மனத்தினோர்க் காகா வென்று
நான் மறையறைந் திடுமால்.” எனவரும். மற்றும் வரு
வனவற்றற் காண்க. (எக)

எரிந்தெழு பசினோய் தணிக்கேவார் மருந்தெ
ன் தேற்றுணை தொருவனாச் சுவைவேட்
டருந்திடு மளவும் வருந்தியப் பிண்ட
மளித்தவர் தம்மைநோ வதுவென்
னிருந்துள கிருக வாழ்க்கையும் வினைவர்
தெய்திய துறவுமல் லதுவீண்
டிரிந்துடல் வளர்த்தி யெனத்தனை விடுத்த
தெய்வத்தை நோவாது மறந்தே.

எ - து. வயிற்றின்கண் எரிந்து எழுகின்ற பசிவியாதி
யை மாற்றுதற்கு ஈதோர மருந்தென்று ஏதாயினும் வந்
த பிச்சையை வாங்கி உண்ணாது ஒருவன் நாச்சுவையை
விரும்பிக் காடி கூழ் முதலிய பிச்சைவந்தவிடத்து அத
னைப் புசிக்குமளவும் உள்ளம் வருந்தி அந்தப்பிச்சை கொ
டுத்தோரை நோவது என்னையோ தான் முன்னிருந்
துள்ள இல்வாழ்க்கையு மல்லாது அதனைவிட்டுப் பின்னர்
வந்து அடைந்த துறவுமல்லாது பதிதனாய் வீணேதிரிந்து
உடம்பை வளர்ப்பாயென்று தன்னைவிட்ட ஆழ்வீனையை
நோதல் மறந்து, எ-று.

ஒருவரைப் பின்சென்று வேட்டுண்ணாது பிச்சையேற்
றுண்ணினும் காடி கூழ் முதலிய பிச்சைகளை அருந்தும்
போது உள்ளத்தில் வெறுப்புவைத்து அருந்தலும் தவத்
தினர்க்குக் குற்றமென்பது காண்க. (அ0)

எய்தவ னுறமற் றேவையென் னேவ
தெனவுல குரைத்தலி னொருதாஞ்
செய்துள வினைக்குத் தக்கபேறிறைவன்
சேர்க்குத றனைமறற் தென்னே
வுய்தவ மறியாக் கைதவவாய
முதவிடார் தமையுத வினரை
வைதல்வாழ்த் திடுதல் செய்துமற் றொருசாண்
வயிறுநா டொறும்வளர்ப் பதுவே.

எ-து. எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவது என்னையென்று உலகத்தார் வழக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுதலின் ஒப்பற்ற தாம் செய்துள்ள நலவினை தீவினைகளுக்குத் தக்க சுகதுக்கங்களைக் கடவுள் கூட்டுகிற முறைமையினை மறந்து என்னையோ வீட்டினை அடைந்து பிழைக்குந் தவத்தினைப்பண்ண அறியாதவஞ்சகர் பிச்சை கொடாதவவாயும் அது கொடுத்தவவாயும் வைதல் செய்தும் வாழ்த்துதல் செய்தும் தமது ஒருசாண்வயிறு நாடோறும் வளர்ப்பது, எ-று.

சிவசெயல்மறந்து சீவச்செயலை நாடினராகலின் உய்தவமறியாக் கைதவொன்றும், அங்கனம் நாடிப்பிச்சையுதவிடாரையும் உதவினோரையும் வைதலும் வாழ்த்துதலும் தவத்தோர்க்கு இழிவாகலின் 'சாண்வயிறு நாடோறும் வளர்ப்பதுவே' என்றும் கூறினார். (அக)

தன்னரு குறுசேய் சிரத்தொரங் குலியாற்
றுன்புடைத் தொருவன்மீ தொருவன்
சொன்னமாத் திரத்தி னவனை யச்சேயுந்
துணிவுகொ டெழுந்தறை குதல்போன்

முன்னவன் வினையாட் டாயவைந் தொழிற்கு
முன்னிலையாயசீ வரைப்பார்த்
தின்னல்செய் சாப மிட்டுமா தவரு
மென்கொலோ தவமிழப் பதுவே.

எ-து. ஒருவன் தனது அருகேயிருக்கின்ற சிறுபிள்ளை யினது சிரத்தில் தான் ஒருவிரலால் தெறித்துப் பிற னொருவனைக்காட்டி அவன்மீதே சொன்னமாத் திரத்தில் அதனை அறியாமையினால் மெய்யென்று கருதிக்கொண்டு அவனை அந்தச் சிறுபிள்ளையும் எழுந்திருந்து அறைகுதல் போல், கடவுளது திருவினையாட்டாகிய பஞ்ச கிருத்தி யத்தில் சீவர்கண் முன்னிலையாகத் தாஞ்செய்த தீவினை களுக்கு ஈடாகத் துன்பஞ் செய்தலை மறந்து சீவர்கள் தஞ்செயலாகச் செய்தானென்று கருதி அவரைநோக்கித் துன்பஞ்செய்யாநின்ற சாபமிட்டு மாதவத்தினையுடைய முனிவோரும் என்ன அறியாமையோ தாம் அருமை யாகச் செய்த தவங்களை இழந்து போவது, எ-று.

மாதவருமென்ற சிறப்பும்மையால் சீவச்செயலை நோக் க்ஷாது சிவச்செயலை நோக்குதல் யாவார்க்கும் அரிதென்ப தும், சிவச்செயலை நோக்குவார்க்கு இம்மையில் தவமிழ வாழையின் மறுமையிற் பிறவித்துன்பம் இன்றென்ப தும், காண்க. சாபமிட்டு மாதவரு மென்கொலோ தவ மிழப்பது என்றதற்கு உதாரணம்: அஞ்ஞவதைப்பரணி. “கோப மிக்கபோ தேவ ராறுவார் குறுகுவோர் தமைக் கொடிய நோய்புகுஞ், சாபமிட்டுமா தவர்களாயினார் தலைமை மிக்கதந் தவமிழப்போ.” எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

(அ2)

பெண்ணை விட்டு டகலா வொருவிடன் றன்னைப்
 பிறர்வழக்கினிற்கொடு போகக்
 கண்ணை விட்டு டகலா தவள்வரல் போலும்
 கண்டுகொண் டேகியாங் கஃதெவ்
 வண்ணமா யினுஞ்சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ்
 வனிதைபான் மறிதரன் மானப்
 பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி ஞருந்தம்
 பசிதணித் ததையுறும் பரிசே.

எ-து. அழகினால் மிகுந்துள்ள ஒரு பெண்ணைக் கணப்
 போதாயினும் விட்டு நீங்காத ஒரு காமியை அவனுக்குக்
 கடன் கொடுக்க வேண்டிய பிறர் வந்து வழக்கினிடை
 அழைத்துக்கொண்டு செல்ல, அவன் தனது கண்ணை விட்டு
 நீங்காது, அந்தப் பெண வுருதல்போலும் பார்த்துக்கொ
 ண்டு சென்று அவ்விடத்து அந்த வழக்கினை எப்படியாயி
 னும் சீக்கிரத்தில் தீர்த்துக்கொண்டு அந்தப் பெண்ணி
 னிடத்தில் மீண்டும் வந்து கூடி யிருத்தல்போல் அறிஞ
 ரும் கணமாயினும் இடைவிடாது தாம் பண்ணிய ஞான
 சமாதியை விட்டு நீங்கிக் காடி கூழேதாயினும் சீக்கிரத்
 தில் வாங்கிப் புசித்துத் தமது பசியை மாற்றிக்கொண்டு
 மீண்டும் வந்து அந்த ஞானசமாதியைக் கூடி முறைமை,
 எ-து.

அறிஞர் மிகவும் விரும்பி ஒரு கணமாயினும் விட்டு
 நீங்காது ஞானசமாதியைக் கூடியிருத்தலின் 'பெண்ணை
 விட்டகலா வொருவிடன்' என்றும், பசியினும் பிச்சையை
 க்குறித்துப் பிரார்த்த வசத்தனாய்ச் செல்லுகின்றபோது
 மனத்தின்கண் அந்நிஷ்டை நீங்காது செல்லுதலின் 'கண்

ணைவிட்டகலாதவள் வரல்போலும் கண்டுகொண் டேகி' என்றும், நாசசுவை விரும்பாது காடி கூழேதாயினும் வந்ததைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கி உண்டு பசியைமாற்றி மீண்டும் வந்து சமாதியைக் கூடி யிருத்தலின் 'ஆங்கஃ தெவ்வண்ணமாயினுஞ் சீக்கிரத்தினின் முடித்தவ் வனி தைபான்மறிதரன் மான' என்றும், உவமை கூறினார். ()

நடந்துறங் கொருவன் றனைமல ரமளி
நண்ணுமா புரியின்மற் றவனுங்
கிடந்துறங் குவதைக் குறித்துமுன் னுறக்கம்
விழித்தவா கிளக்குதல் போலுந்
தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிடா ஞான
நிட்டரைத் தூயதந் சமாதி
யடைந்தனர் விடுத்தா ளென்போ காந்த,
மவர்க்கனு கூலமா தலினே.

எ-து. நடந்து செல்போது நித்திரைபண்ணும் ஒரு வனைப் புட்பசயனத்திலே இருக்கும்படி செய்யில் மற்ற வனும் பின்பு படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணுவதைப் பார்த்து முன்பு நடந்தபோது பண்ணிய நித்திரையை விழித்துச் சென்றவாறாகச் சொல்லுதல்போலும் மனத் தால் தொடர்ந்து பற்றி ஒரு கணமாயினும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டாபரண நின்மலமாகிய தமது சமாதியை அடைந்தனரென்றும், விடுத்தனரென்றும் சொல்லுவர் ஏகாந்தம் அவர்களுக்கு அனுகூலமாகலின், எ-து.

நடந் துறங்குவோனுக்கு மலரமளி அவ்வுறக்கத்தில் அனு கூலமாவதுபோல் நிற்கல் நடத்தல் ஓடல் முதலிய கால

த்தும் இடைவிடாத ஞானநிஷ்டருக்கு இருந்து நிஷ்டை
கூடல் அனுகூல மென்பதும், நடந்துறங்குவோனுக்கு
இடையிலே ஓரோரா நினைவு தோன்றுதல் போல நின்றல
நடததல் முதலியகாலத்தும் ஞானநிஷ்டை விடாதோர்
க்கு இடை யிடையே ஓரசைவு மனத்திகைகண் தோன்று
மென்பதும், காண்க. ‘தொடாந்தொரு கணமு மிடை
விடா ஞானநிட்டா’ என்றதற்கு உதாரணம். திருமந்தி
ரம். “நிற்றலிருத்தல் கிடத்தனடையோடல், பெற்றவக்
காலுந் திருவருள் பெராமற், சுற்றியன் ஞானந் தந்தா
னந்தந்தங்கவே, யுற்ற பிபட்டற்றொளிர ஞான நிட்டை
யே.” எ-ம. மெய்ஞ்ஞான விளக்கம். “உறங்கிடிற் பிண
மெயெனன வுணரவுமாயதலினுந் துண்டம், பிறங்கு மக்
கனவாற னோன்றும் பீருவான் மிகவுந்துன்ப, மறங்கன்
மற் றோச்சி முன்னு மனைத்துமாயந் திருளேழ்நீ, முறங்
கலிற் கொடிய துண்ட மோரங்கிடி னில்லையன்றே.” எ-ம.
வரும். மற்றும் வருவனவற்றாற காண்க. (அச)

சித்திரா தடைமீ றிடிற்கைகால் போர்த்து
நிசியிடைப் பூவணை துயிலவா
ரொததுறா விடையிற் கிடையுமப் பயிக்க
ஆனுமெங் ளனமித மென்னி
லித்தரை யோர்நித் திராமிகிற் பாயு
மெரிகொடும் பசியிகிற் கறியுஞ்
சித்தமே வேண்டா வென்றசொல் லன்றோ
தெரியுமோ வவர்க்கவை மிகலான்.

எ-து. ஞானசமாதியி லிருக்கு மிடத்து நித்திரா வந்து
அடுக்கும்போது அதனை விவேகத்தால் தடுக்குமிடத்து

நில்லாது தடைமீறி வருமாயின் இராக்காலத்திலே கையும் காலும் ஆகிய போரையைப் போர்த்துக்கொண்டு பூமியாகிய பஞ்சணையில் நித்திரை பண்ணுவார்கள். ஒவ்வாத பூமிக்கண்ணே சயனமும் அந்தப் பிச்சையுணும் அவருக்கு எப்படி இதமா யிருக்குமென்னில் இவவுலகத்தாரா நித்திரை மிகுந்தாற் பாயும்வேண்டா வென்றும், எரியா நின்ற கொடிய பசி மிகுந்தால் கறியும் வேண்டா வென்றும், சொன்ன சொல் உண்மையே யல்லவோ அவர்களுக்கு அந்த நித்திரையும் பசியுமிருதலால் இதமன்றென்று தெரியுமோ தெரியாது, எ-று.

மிகுந்த நித்திரை வந்த விடத்து நித்திரை பண்ண வேண்டு மென்பதும், மிகுந்த பசிவந்த விடத்துப் புசிக்க வேண்டு மென்பதும், பசுங்காலம் நித்திரை பண்ணலாகா தெனட தும் காண்க. (அரு)

தென்பர லையினுட் கழிவட பரவை
சேர்துகத் தொளையினிற் செல்ல்போ
லொன்பதிற் றொன்ப தோடுமு விலக்க
முளவியோ னியும்பிழைத தேறிப்
பின்பிறப் பிதுபெற் றதனிணும் பாதி
பிறப்புறா நாளதாக் குநரி
னின்பமீ தெனமிக் குறங்கலர் பிறவிக்
கறவெரீஇ யுளந்துளங் கிடுவோர்.

எ-து. யுகாந்த காலம் வந்து ஏழ்கடலும் ஒன்றாகித் தென்கடலுட் கிடக்கின்றகழி வடகடலுட் கிடக்கின்ற துகத்தொளையின் வழியே தெய்வகதியாகச் செல்வது

போல் எண்டத்துநான்கு தூறியிரம் பேதமாயுள்ள கருப் பங்கடோறும் அளவிறந்த காலம் பிறந்து பிறந்து சுழன்று அவை யெல்லாம் தட்பிக்கடந்து பின்பு இந்த மானுடப் பிறவியை அரிதாகப்பெற்று இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களுள்ளும் பாதிநாள் பிறப்படையாத நாளாக நித்திரை பண்ணிப் போக்குவார்போல் இந்த நித்திரையை இன்பமென்று கருதி மிகுந்த நித்திரைபண்ணார்கள் பிறவித்துன்பத்திற்கு மிகவும் பயந்து உள்ள நடுக்குறுவோர், எ-து.

பெறுதற்கரிய மானுடப் பிறவி பெற்றும் ஞானசமாதிகூடுதல் மிகவுந் துர்வ மாகலின் இப்பிறப்பு அடைந்த நாள்களைச் சமாதிகூடிக் கழித்தலே யன்றி வீணுள்களாகக் கழிக்கலாகாதென்பது காண்க. (அசு)

அறவுநித் திரையைத் துறந்திடி னுடற்க
ணடைதரும் பிணிகண்மற் றதனற்
குறைதலு மிகலு மின்றியோர் சமமாக்
கொண்டுகண் டியின்றுபின் விழிக்கி
லுறுசுகா தனத்தி லெழுதுசித் திரமொத்
துறைகுவ ரிறைதலே கழுத்தூன்
செறியுடல் வாங்கா தோங்கநே ரவர்பாற்
சேருமோ காமநோய் சிறிதும்.

எ-து. மிகவும் நித்திரையைத் துறந்தால் தேகத்தின் கண் வியாதிகள் வந்து பொருந்தும், அதனாற் குறைதலு மின்றி மிகுதலுமின்றி ஒரு சமமாகக்கொண்டு நித்திரை பண்ணிப் பின்னர் விழிக்கு மிடத்துப் பொருந்திய சுகா தனத்திலே இறையளவாயினும் தலையும், கழுத்தும்,

ஊன்செறிந்த வுடலும், வளையாது நேரோ ஓங்க எழுதிய
சித்திரம்போல இருட்பார், அவரிடத்து வந்தடையுமோ
காமவியாதி சிறிதாயினும், எ-று.

‘சுகாதனம்’ என்றது தமக்குக் கைவந்த பத்மாதன மு
தலிய ஆதனங்களை. இதனுட்கூறிய இலக்கணத்தோடும்
ஆதனங்கட்டிச் சமாதியில் இருப்போர்க்குக் காமம் வந்
தடையாதென்பது காண்க. ‘குறைதலு மிகலுமின்றியோரா
சமமாக்கொண்டு சுண்டு யின்று’ என்றதற்கு உதாரணம்:
பரமார்த்ததரிசனம். “எண்டுகழு மிடயாகத்தை யிப்
பரிசி னெப்பொழுதுங், கொண்டு டியில்வார் கடைக்கா
லெண்ணையே கூடுவரா, லுண்டியினின் மிகுவாநுண் டிறட்
டார் மிக்குறங்குவார், சுண்டு யிலேயறத் துறப்பா ரவர்க்கி
துகை வாராதால்.” எ-ம். தத்துவராயர் அமிர்தசாரம்.
“செவ்வே யுடலுஞ் சிரமும் கழுத்துமுற, வெவ்வா தன
த்திலிருந்த வர்க்குங் - கைவந்தால், வாழ் முதனோய் நலி
யாமதியுடையோ, ராதன மென்பதது.” எ-ம். வரும்,
மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (அஎ)

உறக்கமும் பசியு மிகுந்திடிற் காம
முற்றிடா தற்றபோழ்துள்ள
மிறக்கு மொண்சமாதி யடைதலினடையா
விடையிலு மடுபவத் துயரை
மறக்கலா மையினு லச்சமும் வீட்டை
மதித்தலா லிச்சையு முடலை
வெறுக்குநிக் கிரகத் தாற்களிப் பறலு
மேவலான் மேவிடா ததுவே.

எ-து. நித்திரா மிகுந்தகாலத்தும் பசி மிகுந்தகாலத் தும் காமம் வந்து பொருந்தாது. அந்த நித்திரா பசி இல்லாதகாலத்தும் ஒள்ளிய ஞானசமாதி கூடுதலின் உள்ள மிறந்து போயாகலின் அஃது அடையாது. அந்த நித்திரா பசி சமாதிகளுக்கு இடை யிடையே காமந் தோன்றாதோ வென்னின் அவ்விடையிலும் வருத்தா நின்ற பிறவித் துன்பத்தை மறவாமையால் பயமும், வீட் டின்பத்தை என்னைக்கு அடைவோமோ வென்று அத னைக் கருதுதலால் ஆசையும், அன்னபானாதிகளை ஒறுத் தல் முதலியவற்றால் உடலை வெறுக்கு நிக்கிரகத்தால் மனச்செருக்கினிற் பிருத்தலும் பொருந்துதலாற் காம நோய் பொருந்தாது, எ-து.

நித்திரா மிகுந்த விடத்தும், சமாதி கூடுமிடத்தும், மனம் இறத்தலினாலும், பசி மிகுந்த விடத்தும் உடலை நிக்கிரகிக்குமிடத்தும் மனக்களிப்பு அறுதலினாலும், பிற வித்துண்டத்தை நினைக்கு மிடத்தும், வீட்டின்பத்தை நினைக்குமிடத்தும் பயமும், ஆசையும், தோன்றலாலும் - காமமேவுதற்கு இடமின்மையால் 'மேவிடாததுவே' என் றார். இவை இரண்டு பாட்டாலும் காமம் அடையா திருத் தற்கு உபாயங் கூறினார். 'அடுபவத்துயரை மறக்கலாமை யினால்' என்றதற்கு உதாரணம்: காசிகாண்டம். "கரு விடை யழுந்துந் துன்பமு நிலத்தின் கண்ணுறிற் கொடிய வெந்நோயான், மருவுவெந் துயரு நராதிரையெய்தி வரு ந்திடுந் துன்பமங் கூற்ற, லுருவினை யொருவுந் துன்பமு மீட்டுந் கருக்குழி யொன்றுறு துயரும், வெருவா வெண் ணியின்பவீ டதனின் மேவநன் குணர்தலே வேண்டும்." எ-ம், சிவதருமோத்தரம். "பொற்கடத்தின் மலம்பொ ருந்திற் புல்லியரும் பொருணசையா, லக்கடத்தைப் பறி

றியிடாரங்கையினு லவனிதனின், மக்கடம துடலினைத்
தாமலபாண்ட மெனவறிந்து, மெக்கணக்கா லிகழாதே
யருவருப்பற் றிருக்கின்றா.” எ-ம். வரும். மற்றும்
வருவனவற்றற் காண்க. (அஅ)

எங்குள் புனன்மற் றிதுகழிஇ யிடுதற்
கென்றுகா லிடைப்படு மசுத்தக்
கங்குடல் குலையு மொருமகன் மலம்புக்
காட-வுநாடுமே யதுபோற்
பொங்குபுன் மலவூன் பொதியிதென் றொழிப்ப
லெனவரு வருத்துட ல் பொறுக்குந்
துங்கமா தவற்கு மெங்நான மட வார்த்
தோயவு நேயமுட் டோன்றும்.

எ-து. எவ்விடத்தில் உள்ளது நீர் இதனைச் சுழுவதற்
கென்று காலினிடத்துப்பட்ட அசுத்தத்திற்கு அவ்வசுத்
தம்பட்ட அவ்விடத்திலே தானே மனம்மொருது உடல்
நடுக்குறும், ஒரு சுத்த புருஷஸூனியன் மலங்களை நிறைந்
துள்ள தடாகம் புகுந்து மூழ்கவும் நினைப்பனே, அவன்
போல் உள்ளே நிறைந்த புல்லிய மலங்கள் புறத்திலே
நவத் துவாரங்களிலும் கசிந்தொழுகாநின்ற மாமிசச்
சுமையாகிய இதனை என்றைக்கு நீக்குவேனென்று உள்ள
த்தில் அருவருப்புடனே உடலைத் தாங்காநின்ற உயாச்சி
பொருந்திய மாதவத்தினை யுடையவனுக்கும் எப்படி மட
வாரைக் கூடவும் அன்புமனத்தின்கண் தோன்றும்,எ-து.

காலிற்படும் அசுத்தத்திற்கு உடல் குலைந்து நீர்தேடும்
ஒருமகன் மலதடாகத்தில் மூழ்க நினையாமைபோல் உட-
லை மலப்பொதி யென்று அறிந்து இதனை என்றைக்கு நீக்

கிக்கொள்வே னென்று மனத்தில் அருவருப்புற்று இதனை
நீக்குதற்கு ஏதுவாகிய வீட்டினைக் கருது மாதவன் அசுத்
தமீ தசுத்தமாய் வருமாதா கூட்டுறவினை நினைபா னெ
ன்பது காண்க. (அக)

அருந்தவம் புரிவோ ரொதிருரு வசிதா
ஹிய மாதர்வந் துள்ளம்
வருந்தியின் றியாது புரியினு நோக்கார்
மற்றிவ ணுற்றமா தராயும்
பொருந்துமோர் வெளின்மீதேறவிட் டிளநாய்
போனனி நோக்குமென் போல்வா
ரிருந்துள விடத்தாங் கவர்வரின் னிழியே
டென்படுமோபதைத் திதயம்.

எ - து. அரியதவத்தினைப் பண்ணுகின்ற பெரியோர்
முன்னா ஊர்வசி முதலிய அரம்பை மாதர் வந்து எங்க
ளுபசாரப் பணிவிடைகளைக் கைக்கொண்டருளித் தேவ
ரீர் எங்கண்மீது காருணியம் வைக்கவேண்டு மென்று
கூறி உள்ளம் வருந்தி நின்று யாது செய்தாராயினும்
அவ்வுபசாரப் பணிவிடைகளைக் குறித்தாயினும் அவரைப்
பாரார் ; அவர் நீங்கலாகிய இந்நிலத்துள்ள மாதரையும்
பொருந்தாநின்ற ஓரணிலை மரத்தின்மீதே ஏறவிட்டி
ள்ள நாய் அதனைப் பார்த்தலினாலே தனக்குப்பயன இன்
றயிருந்தும் பார்த்தல்போல, அவரைப் பார்த்தலினாலே
தமக்குப் பயனின்ற யிருந்தும் மிகவும் பாராநின்ற என்
போல்வார் இருந்த விடத்தில் அந்த அரம்பைமாதர் வந்
தாராயின் கண்ணுடனே மனமும் பதைபதைத்து என்ன
பாடு படுமோ யாம் அறியேம், எ-து.

‘வெளின்மீதேற விட்டுள நாயபோனனி நோக்கும்’ என்றா அணிலேற விட்ட நாயடோ லேன்பார்க்கின்றாய என்பது ஒருலகவழக்கச் சொல்லாகலின். விழிபதைத் தல் - காமவிருப்பினாலே பிறழ்ந்து நோக்குதல். (கூ0)

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரையெண்
பெருந்துற வடைந்துனோன் றவழுந்
சிறற்றொரு மினைத்தன் மனையெனவினோதத்
திறத்துரைப் பினுமுனங்கிரகத்
துற்றநா டனது மகடனை யவனை
முரைத்திடாமையிற்பழு தென்றாத்
பொற்றொடி யவர்தோ டமுவவும் விழைதல்
புரியினென் னாகொ லவ்வறமே

எ-து. தன்னைப்பெற்ற தாய் முதலானோரைப்போல மாதர்களை யெல்லாம் கருதாநின்ற பெரிய துறவினை அடைந்தவன் தவழுகின்ற சிறியவொரு பெண்ணினைத் தனது மனைவியென்று வினோத முறைமையாற சொல்லி னும் முன்னம் இல்வாழ்க்கையி லிருந்த காலத்துத் தனது மகளை அங்ஙனம் சொல்லாமையினால், அங்ஙனம் சொல் லுவதும் குற்றமா மென்றால், பொன்னுலாகிய தொடி யினை யுடையாரது தோளினை அணையவும் மனத்தின்கண் விரும்புதல் செய்யின் அததுறவறத்தினை எதனோடு சோ த்தலாகும், எ-று.

துறவறத்திற்கு மகளினை விழைதல் மிகவு மாகாமையால், அத்துறவறம் போயதாய் வைத்தும் அதனைப் பிரம சரியம் இல்வாழ்க்கை வானப்பிரத்த மென்னும் இவைக

ளோடும் சோத்த லாகாமையால் 'என்னுங்கொ லவ்வற
மே' என்றார். (கூக)

சிறந்த கற் புடைய மாதரும் பரத்தை
யருமலாத் தெரிவையர் புவிமேற்
பிறந்தநாட் பிறந்தான் போலுநெஞ் சகத்தைப்
பிரிநடை யுரியன மொருவ
சிறந்ததன்னிச்சை யெவ்ணமவ்வண்ண
மிகத்திலுஞ் செயப்படாதுடலேத
துறந்தகா லையினு நரகில்வீழ்த் தியம
தூதுவர் வருத்தலி னன்றே.

எ-து. மகளிரா இலக்கணமெல்லாம் சிறந்துள்ள கற்பு
டைய மாதரும் வேசை மாதரும் அல்லாத வியபிசார
மாதர் புவியின் கண்ணே பிறந்த நாளிலே பிறந்தவன்
போலும் நெஞ்சுகத்திலே வஞ்சுகத்தை வைத்துக்கொ
ண்டு தவத்தோர் மடைபோல் வாக்குக் காயங்களில் நெ
ஞ்சுகத்தைப் பிரிந்து பிறர்க்குக் காட்டு நடைக்கு உரிய
னாகிய ஒருவன் தனது மிகுந்த ஆசை யெப்படியோ அப்
படி இம்மையிலும் செய்யக்கூடாத படியினாலும், உடம்
பின் நீங்கிய மறுமைக் காலத்திலும், யமதூதுவர் நரகத்
தில் வீழ்த்தி வருத்தலினாலும், எ-து.

கற்புடைய மகளிருக்கு இம்மை மறுமைகளிலும் இன்
பம். பரத்தையருக்கு இம்மையில் இன்பம். வியபிசார
மாதருக்கு இம்மை மறுமைகளிலுந் துன்பம். அவர்போ
லச் சூத்த தவத்தினர்க்கு நிராசை முதலியவற்றால் இம்
மையிலும் தபோபலத்தால் மறுமையிலும் இன்பமென்

பதும், இல்வாழ்வானுக்கு இம்மையில் இன்பமென்பதும்
 கூடாவொழுக்கம் உடையோனுக்கு இம்மை மறுமைகளி
 லும் துன்பமென்பதும், காண்க. வியபிசார மாதர் தன்
 மைபோல் நெஞ்சுகத்தைப் பிரிந்நையுடையோன் தன்
 மையு மிருத்தலிற் 'பரத்தை யருமலாத தெரிவையர் புவி
 மேற் பிறந்த நாட்பிறந்தான்போலும்' என்றா. எங்குள
 புனன்மற்றென்பது முதல் இந்நான்கு பாட்டாலும் தவத்
 தோரகள் மனம் விழிமெய்களினால் மகளிரை நினைக்க
 லாகாதென்றும், டாக்கலாகாதென்றும், கூடலாகாதெ
 ன்றும், கூறியவாறு காண்க. (கூஉ)

மைப்படு விழியா ரின்பமோர் முள்ளி

மலரின்வாய்த் தேனையொப் பெலக்கண்
 டொப்பில் பேரினபம் வேண்டி னேன்வேண்டி
 யுலகர்வே நெவைகொடுத்திடினுந்
 துய்ப்ப மற்றுடுப்ப விரண்டுமே யன்றித்
 தொடுவனோ பிறிதிவற் றினுக்கூர்
 குப்பைசா ரிடம்புக்கிடுதலி னவற்றைக்
 குறித்தொரோ ரிடம்புகா மையினே.

எ-து. மைடொருந்திய கண்ணினையுடைய மாதரால்
 வரும் இன்பம் ஒரு முள்ளி மலரின்கணுள்ள தேனுக்குச்
 சமானமென்று கண்டு துறந்து ஒப்பற்ற பேரின்பத்தை
 ஆடைய விரும்பினேன் உலகத்தார் தன்னை வேண்டிக்
 கொண்டு வேறே எவற்றினைக் கொடுத்தா ராயினும் உண்
 பனவும் உடுப்பனவுமாகிய இரண்டுமே யன்றிப் பிறிதொ
 ன்றனையும் கையினாலும் தீண்டிவனோ ஆனால் இவை யிர
 ண்டையும வாங்கலாமோ வென்னில் இவற்றினைக் குறி

த்து ஊரினிடத்தும், சூப்பைசாரிடத்தும், செல்லுகையால் இவை வாங்கிக் கொள்ளலாகும் மற்றையவற்றினைக் சூறித்து ஒரிடத்திலே செல்லாமையால் அவற்றினை வாங்கலாகாது, எ-று.

இல்வாழ்க்கை யின்பத்தை அற்பமெனத் துறந்து பேரானந்தத்தை அடையத் தொடங்கினோன் தன்னைப் பிறர் வந்து பின்சென்று எவற்றினைக் கொடுப்பினும் உண்பனவும் உடுப்பனவு மன்றிப் பிறிதொன்றையும் அங்கீகரிக்கலாகாதென்தது கண்டுகொள்க. ‘மைப்படு விழியா ரின்பமோரா முள்ளிமலரின் வாய்த்தேனை யொப் பெனக்கண்டு’ என்றதற்கு உதாரணம்: அனந்தபோதம் “கள்ளக்கோலக் கருங்குழன் மாதர்பான், முள்ளித்தேனை முனிந்து யா முத்தியாம், வெள்ளத்தேனை விரும்பும் விடாயினு, னெள்ளிப்போது மிராதுடனேகினுன்.” எனவரும். மற் றும் வருவனவற்றும் காண்க. (கூட)

தனைநனி யிரந்து வருந்திமற் றொருவன்
சந்தன மாதிய பூசி
யினமலர் மாலே புனையினு முனியா
விழுத்துவை தடித்துதைத் துடலிற்
பினைமல மாதி பூசினு மன்னோன்
பிரியமப் பிரியமொன் றின்றி
வினைவழி முனைவ னைந்தொழில் புரியும்
விதத்தையே நோக்கியுண் மகிழும்.

எ - து. பிறனொருவன் வந்து தன்னை மிகவும் வருந்தி வேண்டிக்கொண்டு சந்தனமுதலிய பூசி நானாவாயுள்ள

மலர்களினால் இயற்றப்பட்ட மாலைகளைத் தரித்தானாயினும் அவையன்றிக் கோபிதது இழுத்து வைது அடித்து உதைத்து உடம்பின் கண்ணே பின்னர் மல முதலியவற்றைப் பூசினானாயினும் அந்தத் தவத்தினோள், நன்று செய்தா னென்றும் தீதுசெய்தா னென்றும் கருதி, விருட்டும் வெறுப்பும் சிறிதாயினும் இல்லாமல் தனது நல்வினே தீவினேகளுக்கு ஈடாக அவன் அவள் அது முன்னிலையாகச் சுக துக்கங்கள் ஊட்டுதற்கு இறைவன் செய்யும் பஞ்சகிருத்திய மென்று அறிந்து அப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யும் விதத்தையே பார்த்து உள்ளே மகிழ்ந்திருப்பான், என்று.

‘ஒருவன் சந்தனமாதிய பூசியின மலாமாலை புனையினு முனியா விழுத்துவை தடித்துதைத்துட லிற்பினே மல மாதி பூசிலும்’ என்றதற்கு உதாரணம்: “வையினும் வாழ த்தினு மலாகொ டேத்தினும், வெப்ப வராவிடை வீழ னாக்கினு, மெய்யினு மெறியினு மியாது செய்யினு, நைவொடு மகிழ்வில ஞானி சீலமே.” எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றைக் காண்க. (கசு)

தந்தைதாய் பலமா தியகொடுத்திடவுந்
தக்கைபுண்செவியினுக் கிடவு
மைந்தவா வெனலுங் குதித்தெழுந் தோடி
வருதல்போ குதல்செயு மகவி
னைந்தொழில் புரியு மெந்தையூழ் வழியீந்
தருள்சுக மாதிய வருங்காற்
சின்தையுள் விழைந்து முற்செலா ரழிந்து
பிற்செலார் மாசறத் தெளிந்தோர்.

எ-து. தந்தையுந் தாயும் முப்பது முதலிய பழங்களைக் கொடுக்கவும், புண்பொருந்திய செவிக்குத் தக்கை யிடவும், மைந்த வாவென்று அழைத்தவுடனே குதித் தெழுந் தோடிவருதலும், குதித்தெழுந் தோடிப் போகுதலும், செய்யும் பிள்ளைபோல் டஞ்சு கிருத்தியங்களையும் பண்ண வின்ற எமது தந்தையாகிய இறைவன் ஊழ்வினைப்படியே கொடுத்தருளிய சுக துக்கங்கள் வருமிடத்துச் சுகமென்று மனத்தின்கண் விரும்பி முன் சென்று பற்றார். துன்பமென்று மனத் தீடழிந்து பின்சென்றிடையார். முக்குற் றங்களும் அற வேதாகமங்களைத் தெளிந்த பெரியோர், எ-று.

இவை யிரண்டுபாட்டாலும் தவத்தினர் சீவர்கண் முன் னிலையாகச் சுக துக்கங்கள் வந்த விடத்து அச்சீவச்செய லாக நாடாது சிவச்செயலாக நாடி விருப்பு வெறுப்பின் நிச் சமாவேனையோடு இருக்கவேண்டிமென்று கூறிய வாறு காண்க. (கரு)

இத்தரை யிடைப்பா ழாய்வா லயமற்
 றிருண்மிகு முடுக்கரா திகளிற்
 சுத்தமெய்த் தவொப் பொழுதடைந்துறினுந்
 தோன்றுற தச்சமங் கவர்பா
 லத்தனில் வுடலைப் புறக்குஞான் றழிப்பா
 ரிலையவ னேபினு மழிக்கின்
 வைத்திவண் புரப்பா ரிலையெனுந் துணிவு
 மனத்தினு ளிருத்தலி னன்றே.

எ-து. இந்தப் பூமியின்கண்ணே பாழ்ம்கோயில் இரு ண்மிகுந்த மலைக்கெவி முதலிய இடங்களிலே பரிசுத்த

மாகிய சத்திய தவத்தோர் எக்காலத்திலே சென்றிருந் தாராயினும் அவ்விடத்திலே பாம்பு முதலியவற்றால் துன்பம் வருமென்று அவரது மனத்தின்கண்ணே பயம் தோன்றாது. இறைவன் தான்படைத்த இவ்வுடலைக் காக்கு நாளில் அழிப்பார் ஒருவரும் இல்லை; படைத்துக் காக்கும் அவனே பின்னரும் அழிக்குமிடத்தில் இந்நிலத்தின்கண் வைத்துக் காப்பார் ஒருவரும் இல்லை; என்னும் நிச்சயம் அவரது மனத்தின்கண்ணே இருத்தலினால், எ-று.

இதனுள்ளே பாழங்கோயில் முதலிய விடங்களிலே ஏகாந்தமா யிருக்கும்போது இராக்காலங்களிலும் சிவசெயலை நாடிப் பயப்படா திருக்கவேண்டுமென்று கூறிய வானு காண்க. (கூசு)

ஊனையோம் புதல்கை விடுத்தனை யுவப்பா
ருணர்வொன் றுருடை நம்பி
தானுரைத் தமையா னுடல்விழைந் திடினத்
தத்துவ நிலையுங்கை தவறி
யீனமார் பிறப்புற் றிடுவனைந் தொழிற்கு
மிறையதி காரியென் றெண்ணு
ஞானமொன் றனையே தொடருமோர் புருட
னண்ணுவன் பரகதி திண்ணம்.

எ-து. ஊன் பொருந்திய உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு உனது திருவடியை விரும்புவார் அதனை அறிவாரென்று என்னை ஆளாகவுடைய சுந்தரப்பெருமா னாய் னார் ஒதினமையால் தான் உடலைப் பாதுகாத்ததற்கு விரும்பிடிந் அந்தப் பரத்துவ நிலைமையை அறியும் அறிவும்

தன்னைவிட்டு நீங்கித் தன்னால் உடலைப் பாதுகாக்கக் கூடாமையால் அவ்வுடலும் நீங்கி மறுமைக்கண் இழிவு பொருந்திய பிறப்பினையும் அடைவனாதலின் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கும் இறைவனே அதிகாரி யென்று அறிந்து இவ்வுடலை அவலிறைவன் வசமாக ஒப்பித்து ஞானமொன்றையுமே விடாது பறறும் ஒரு புருஷன் பரகதியினை அடைவான் இது உண்மையாம், எ-து.

‘ஊனையோம்புதல் கைவிடுத்துனை யுவப்பாருணர்வா’ என்றதற்கு உதாரணம், தேவாரம். “தேனைக் காவல் கொண்டு விணட கொன்றைச் செழுந்தாராய், வாணைக் காவல்கொண்டு நின்ற ரறியா நெறியானே, யானைக் காவிலரனே பரனே யண்ணமலையானே, யூனைக்காவல் கைவிட்டுள்ள யுகட்பா ருணர்வாரோ.” எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (கௌ)

உள்ளதுண்டாமற் நில்லதின் நெனவெண்
காடரோதிடுதலி னுறுமுழ்
தள்ளொணு மையினெவ் விதத்தினு நுழைந்து
தவம்புரி காலையு னுயிரை
விள்ளல்செய்திடினு ஞானசா தகனுண்
மேவுமவ் வாதனை யொடும்போய்த்
தெள்ளிய போகமுண்டு மீண் டடைவன்
சிவமதுற் பவமதொன் றிரண்டில்.

எ-து. உள்ளது ஒளிப்பினும் உண்டாம், இல்லது ஒரு காலத்தும் இல்லையென்று திருவெண்காட நாயனார் ஒதுதலினாலே பொருந்தாநின்ற ஊழ்வினையை யாவராலும்

தள்ளக்கூடாமையால் தான் தவத்தினைப் பண்ணுங் கா
லத்தில் அந்த ஜூழ்வினை எந்த விதத்தாலாயினும் வந்து
பொருந்தித் தன்னுடம்பினையும் உயிரினையும் வேறாக்கு
தல செய்தாலும் ஞானசாதகஞ்ஞானவன் தன்னுள்ளதகின்
கண் மேவிய அந்தச்சுத்த வாதனையுடனே ஊாததலோ
கங்களிலே சென்றிருந்து சுத்த போகங்களை அனுபவித்
துப் பின்னா மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து ஒருசன்னம்
இரண்டு சன்னத்திலே பரிபூரண ஞானத்தைப் பெற்றுச்
சிவத்தினை அடைவான், எ-று. (கூஅ)

அருந்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா
னச்சமா திகடருமூலர்
திருந்துநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவர்
வரினுமென் றமையிற் பேதிப்பான்
பொருந்தினும்வானே ரொதிர்முதிர்கொலைவெம்
பூதமாந் தியவனைந் திடினு
மிருந்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ
யா லா ணிய வெண்ணியாங் கடைவர்

எ-து. அநாதாகிய தவத்தினுக்கு மாறுபாடு இவவுடம்
பினைத் தாட் பாதுகாக்குதல், அதனால் பயம் ஆசை அபி
மானம் முதலியன மனத்தின்கண் உண்டாமாதலின், தவ
த்தினுக்கு இடையூறு செயதற்கு யாவா வந்தாராயி
னும் நமது சிந்தை சிவனது திருவடியின் கண்ணே திருந்
தா நிற்குமென்று திருமூலநாயனா கூறினமையால், மன
த்தினைப் பேதிக்கும் பொருட்டுத் தமது எதினோ தேவா
கள் வந்தாராயினும், முதிர்ந்த கொலையினைச் செய்கின்ற
வெவவிய பூதங்கண் முதலியவை வளைந்து கொண்டன

வாயினும், தாமிருந்த சமாதி நிலைமை வழுவாதிருந்தோர் தாம் எண்ணிய வீட்டிண்டத்தினை எண்ணியவாறே அடை குவார், எ-று.

இத்தரை யென்னும் டாட்டு முதல் இந்நான்கு பாட்டா லும் தவத்திலோர்கள் தாம் உடம்பினைப் பாதுகாத்தல் கைவிட்டு இவ்வுடம்பினைப் படைத்த இறைவனே காத்த லும் அழித்தலும் செய்வான் அவனை யன்றிட் பிறரொரு வராலும் காத்தல் அழித்தல் செய்யக் கூடாதென்று அறி ந்து அவலிழைவான் செயலை நாடிப் பயமாதி களின்றி ஞான சமாதி கூடவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. ‘அருந் தவ விலக்கிவ்வுடற் பரிப்பதுதான்’ என்றதற்கு உதார ணம் : தேவாரம். “நன்கடம்பணப் பெற்றவள் பங்கி னான், நென்கடம்டைத் திருக்கரக்கோயிலான், நன்கடன் னடி யேனையுந் தாங்குத, லென் கடன்பணிசெய்து கிடப் பதே.” எ-ம். ‘திருந்துநஞ் சிந்தை சிவன்கணே யாவர் வரினும்’ என்றதற்கு உதாரணம் : திருமந்திரம். “இருந் துவருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யும், பெருந்தன்மை யாள ரைப்பேதிக்க வென்றே, யிருந்திந்திரனே யெவரோ வரி னுந், திருந்துநஞ் சிந்தை சிவனவன் பாடே.” எ-ம். ‘சமா திநிலை சூலயாதோர் எண்ணிய வெண்ணியான் கடைவர்’ என்றதற்கு உதாரணம் : ஞானவாசிட்டம். “எனக்கீ தென்னு முணர்வுடைமை யிடர்விட்டகலா துணர்வின் மை, யனர்த்தமில்லா வீடளிக்குமாயேதிங் கதுசெய் வாய், சனிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ் சுபஞ் சித் துருவென்னும், கனத்தவிந்த வொரு நினைவே கருமத்தி யாக மிராகவனே.” எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற் றுற் காண்க. (கூக)

தேவர்மா முனிவ ரசுரர்வா ளரக்கா
 சித்தர்வித் தியாதரர் முதலோர்
 யாவரும் விரும்பிச் சித்திபுத் திகளுமெட்டுணை
 யச்சமா தியவுண்
 மேவுரு தகற்றித் தவம்புரிந் தடைந்தான்
 மேலதா மூலபண் டார
 மோவற வவையே குடி கொள்ளன் போனெஞ்
 சுடையரா ஸடையவும் படுமே.

எ-து. தேவர்களும் மகத்தாகிய முனிவர்களும் அசுரர்
 களும் இராக்கதர்களும் சித்தர்களும் வித்தியாதரரு மெ
 ன்று சொல்லாநின்ற ஜீவர்கள் முதலியவர்களும் அவ்ந்த
 மாசித்திகளையும் மேலாகிய ஊர்த்தடோகங்களையும் விரு
 ம்புங்காலைப் புயம் ஆசை கோபம் அபிமானம் முதலிய
 வை எண் மாத்திரமாயினும் மனத்தின்கட் பொருந்தாது
 மாற்றித் தவத்தினைப் பண்ணி அவற்றினை அடைந்தாரா
 னால், அந்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு மேலாயுள்ள வீட்டினை
 மாகிய மூலபண்டாரத்தினை அந்தப்பய முதலியவை தா
 மே விட்டு நீங்காது. குடிகொண்டிருக்கின்ற என்போலு
 மனத்தினை யுடையவரால் அடையவுங் கூடுமோ, எ-று.()

ஒருவனுக் கிருளற் றுரியசிற் சொருப
 முள்ளவா விளங்கினன் றறுமிப்
 பருவர லுருவப் பற்றுமற் றதுநேர்
 படுமள விழைபுரி தருமைந்

கருமமெவ் விடத்துங் கண்டுதற் செயலைக்
கைவிடத் தசசமா தியவுண்
மருவுறா தகற்றித் தவஞ்செயல் வழக்கால்
வாழியெங் குாவனீ ழேழி.

எ - து. ஒரு புருஷனுக்கு அஞ்ஞான விருள் நீங்கித் தனக்குரிய ஞான சொருடம் உள்ளபடியே விளங்குமா யின் இந்தத் துன்பம் செய்யாரின்ற தேகப்பற்று அன் றைக்கு நீங்கும். அந்த ஞானசொருபம் தனக்குநேராய் வந்து ஸபிக்கு மளவும் இறைவன் செய்யாரின்ற பஞ்ச கிருத்தியங்களை எவ்விடத்திலும் பார்த்துச் சீவச்செயலை விட்டு நீங்கிப் பழுதலிய துர்க்குணங்கள் மனத்தின் கண்ணே பொருந்தாது மாற்றித் தவத்தினைச் செயவதே முறைமையாம். எமது ஞானஞ்சாரியன் நீடுழிகாலமும் வாழக்கடவன், எ-று. (க0க)

வைராக்கிய தீபவுரை

மூற்றுப்பிறந்து

—

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலை.

அடை மாறு சென்னை 21

உ

கணபதிதூணை.

வை ரா க் கி ய தீ ப த் தி ல்

குறிக்கப்பட்டிருக்கும்

உ த ர ர ண ச ர த் தி ர ங் க ள்.

சிவதருமோத்தரம்

குறுந்திரட்டு

மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்

திருக்கடைக்காப்பு

திருவள்ளுவர்

பெருந்திரட்டு

தேவிகாலோத்தரம்

திருவள்ளுவமலை

திவ்யப்பிரபந்தம்

கூடமபுராணம்

பரமார்த்ததரிசனம்

சொருபானந்தசித்தியார

சுமாதி

சுமயாசாரம்

வாசிட்டம்

தத்துவ ரத்னாகரம்

திருமந்திரம்

தேவாரம்

ஞானசாரம்

அருட்பிரகாசம்

அறிவானந்தசித்தியார்

தத்துவராயர்-நான்மணி }
மலை அகவல்

அஞ்ஞவதைப்பரணி

தத்துவராயர் - அமிர்தசாரம்

காசிகாண்டம்

அனந்தபோதம்